FEB 13 1956
FEB 23 1956

The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.
Published Twice Weekly by the Daugavas Vanagi. — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone — EM 8-0792. Cable Address: Latamerika. Editor in U.S.A. — A. Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667
AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT. OTTAWA
WEDNESDAY, FEBRUARY 8, 1956

LATVIJA
AMERIKĀ

11./444. n-rs — TREŠDIEN, 1956. GADA 8. FEBRUARĪ — 6. GADS

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — apgāds Daugavas Vanagi. Redaktori: J. Vīksna, J. Vītols, A. Galītis. Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. — EM 8-0792. Telegrammu adrese — Latamerika. ASV redakcija — Arnolds Zvērs, 90-16 Park Lane S. Woodhaven 21, N.Y., U.S.A. Tel. VI 6-7667. Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; par 3 mēn. $4.50; par 6 mēn. $8.50; par 1 gadu $16.00. Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.40; tekstā $2.80 par 1 colas telpu 1 slejā

Ķīnieši iemainījuši ieročus pret cilvēkiem

KANADAS DAUGAVAS VANAGI VEIKSMĪGĀKIE APRŪPES DARBĀ

LNAK IEGŪST JAUNUS TALCINIEKUS KOPĪGAJAM DARBAM — DV SAIMI

Kanadas DV nodaļu delegāti 2 dienas spraigā darbā

Pagājušās nedēļas nogalē Toronto DV mītnē bija pulcējušies Kanadas Daugavas Vanagu nodaļu delegāti, lai savā gadskārtējā sanāksmē pārrunātu pagājušā gada veikumus un nākošā gada darbības plānu. Šai sanāksmē kā viesi abas dienas piedalījās arī Latvijas konsuls Kanadā V. Tomsons, bet tai darba posmā, kad bija pārrunājams LNAK un DV sadarbības jautājums, sēdē piedalījās arī LNAK valdes pr. A. Svenne un valdes loceklis V. Upeslācis, panākot visu jautājumu pozitīvu izkārtojumu. Pēc debatēm delegāti pieņēma rezolūciju aktīvi iesaistīties LNAK darbā, maksāt tai paredzēto dalības maksu un sūtīt savus pārstāvjus. Šo lēmumu klātesošie apsveica sirsnīgiem aplausiem.

Ar sevišķu gandarījumu delegāti un pārējie sēdes dalībnieki noklausījās DV CV pārstāvja Kanadā K. Purmala ziņojumu, ka pēc Centrālās valdes datiem Kanadas DV saime, pateicoties sabiedrības sirsnīgajam atbalstam un atsaucībai, aprūpes darbā 1955. gadā izvirzījušies pirmajā vietā, pārspējot visu citu zemju apvienības, savākot aprūpei pavisam 9.845,64 dolarus, no kuriem Centrālai valdei pirms Ziemassvētkiem nosūtīti 8.329,72 dol., bet 1956. g. sākumā vēl 1.500 dol. Veiksmīgākā ziedojumu vākšanā bijusi Toronto nodaļa, ar savas Aprūpes komisijas palīdzību savācot pavisam 2.707,89 dolarus.

Jaunajā valdē 1956. darbības gadam par valdes priekšsēdi ievēlēja līdzšinējo V. Muktu, bet par viņa vietnieku L. Lidumu. Pārējie valdes locekļi ir: sekretārs P. Vītols, aprūpes daļas vad. A. Civzelis, kasieris A. Lucis, kultūrālās daļas vad. J. Fogels, informācijas — J. Zībens, jaunatnes — A. Beltāns un biedrzinis J. Ronis.

Revīzijas komisijā ievēlēja A. Putniņu, A. Akmeni un A. Ancāniņu, bet goda tiesā līdzšinējos locekļus — E. Robežgruntnieku, A. Milleru un A. Auguli.

Delegāti atzina arī, ka nožēlojama bijusi Kom. Latvijas brīvībai rīcība, atceļot no amata līdzšinējo priekšsēdi Dr. V. Māsēnu, un pieņēma šai jautājumā īpašu rezolūciju.

Sīkāks sēdes darba gaitas atreferējums sekos nākošajā Latvijas Amerikā numurā.

Plašāks atreferējums nāk. n-rā.

AMERIKAS LATVIEŠU JAUNATNES APVIENĪBAS VALDE NOSPRAUŽ VADLĪNIJAS

Pie galda no kreisās: Z. Reineks, O. Galītis, I. Klimanskis, G. Āboliņš, pr-dis U. Sventeckis, Z. Kaneliņš, V. Nollendorfs, V. Kārkls, A. Ruņģis. Stūrī pa labi I. Gaide (Grand Rapidu jauniešu pārstāvis). Foto V. Liepa

Francijas ministru prezidents ceļā uz Alžīru

15.000 Alžīras nemiernieku iesaistīti cīņās 200.000 franču karavīru. 2000 ārzemnieku leģionāru apsargā Francijas ministru prezidentu Alžīrā.

Parīzē. - Pirms izlidošanas uz Alžīru Francijas ministru prezidents Mollē teica radioruņu, kurā atkārtoti uzsvēra jaunās Francijas valdības centienus uzlabot stāvokli Ziemeļafrikā, sevišķi Alžīrā. „Valdības pirmais un galvenais uzdevums ir apturēt kā eiropiešu, tā arī moslemiešu asinsizliešanu Alžīrā. Francijas ministru prezidenta uzdevums Alžīrā nav nekāds vieglais pārliecināt 1 miljonu eiropiešu, ka jaunā valdība Parīzē nemēģinās iztirgot viņu intereses; nemēģinās apdraudēt viņu saimniecisko labklājību. Tai pašā laikā un tikpat ticami ministru prezidentam Mollē būs jāmēģina pārliecināt 9 milj. alžīriešu, ka Francijas valdība neatkāpsies no saviem solījumiem uzsākt drīzas sarunas, lai mainītu Alžīras politiku. Francijas valdības mērķis ir panākt politisku vienlīdzību visiem iedzīvotājiem; stiprināt saites Alžīras un Francijas starpā. „Lai to īstenotu, Francijai vispirms jārūpējas, lai Alžīras iedzīvotājiem nebūtu jācieš no bada un bezdarba. To Francijas valdība arī solās paveikt," uzsvēra ministru prezidents.

Iebraucot Alžīrā, Francijas ministru prezidents pavēstīja, ka pēc viņa domām stāvoklim Ziemeļafrikā ir tik nopietna nozīme Francijas politikā, ka, ja vien tas izrādītos nepieciešams, viņš būtu gatavs pavadīt Alžīrā divas vai pat trīs nedēļas. Kā eiropieši, tā moslemieši jāmēģina pārliecināt, ka „Ziemeļafrika no Indoķīnas traģēdijas atkārtošanās var paglābties tikai tad, ja nekavējoties tiek izdarītas jaunas politiskas reformas.

Stāvoklis Alžīrā ir kļuvis ārkārtīgi nopietns. Apmēram pusi no visām apdzīvotām vietām daļēji pārvalda nemiernieki.

ČETRU BALSU VIETĀ PRASA — VIENPADSMIT

JAUNĀ LNAK VALDE SĀK SAVU DARBĪBU

Jaunajai LNAK valdei sanākot pirmajā sēdē 3. februārī, jaunievēlētie valdes locekļi sadalīja amatus, izlēma V. Kaļiņa parāda izkārtošanu un pieņēma pagaidu lēmumus BPLA un Ziemeļamerikas kultūras fonda jautājumos. Valde ar nožēlu noklausījās pr-ža A. Svennes paziņojumu, ka Dr. H. Tichovskis darba apstākļu dēļ spiests atlūgties no valdes locekļa kā arī Kultūras un izglītības nozares vadītāja un Dziesmu svētku rīcības komitejas locekļa amatiem. Viņa vietā valdē ieiet kandidāts ar augstāko balsu skaitu — V. Uiska.

Pēc jaunajiem statūtu grozījumiem, valdes sastāvā paredzēti divi vicepriekšsēži: pirmā vicepr-ža amatu uzņēmās V. Upeslācis, otra J. Grīslis. Kasieris paliek līdzšinējais — K. Priedītis, sekretāra pienākumus aizmuguriski piešķir V. Uiskam, un pr-dis A. Svenne uzņemas nekavējoties stāties saskarē ar V. Uisku, lai gūtu viņa piekrišanu. Biedrziņa darbu veiks J. Kalns, kas paturēs arī savus līdzšinējos biroja vadītāja pienākumus. Mācītājs A. Lūsis vadīs nozari Latvijas brīvībai, J. Mežaks tāpat kā līdz šim vadīs Skolu daļu un rūpēsies par Skolu fondu, bet atlūdzas no Audzināšanas padomes priekšsēža pienākumiem. T. Kronbergs aprūpēs jaunatnes jautājumus.

Pr-dis A. Svenne ziņo, ka saņēmis no ALA's pr-ža prof. P. Lejiņa LAK EC pr-ža A. Alksnīša paskaidrojumu norakstu BPLA jautājumā, līdz ar LAA pr-ža V. Dūlmaņa vēstules norakstu, kur LAA piekrīt BPLA dibināšanai uz pašreizējiem priekšlikumiem.

V. Upeslācis paskaidro sēdei savu viedokli, ka neviena organizācija nav spējīga strādāt ar pārskaitļa lēmēju organu. Pašreiz BPLA valdei gan būtu 11 locekļi bet tikai 4 balsis: LAK EC — 1, LAA — 1, ALA — 1, un LNAK — 1. V. Upeslācis tālāk paskaidro, ka LAK EC nekad un nevienā jautājumā nav tieši sazinājusies ar LNAK, un visi līdzšinējie LNAK priekšlikumi atstāti bez ievērības, un uz tiem nekāda atbilde nav saņemta. Ievērojot šos apstākļus, valde nolemj paziņot ALA'i, ka tā nav paguvusi apmainīties domām ar pārējām centrālajām organizācijām, un tādēļ pagaidām izšķirošu lēmumu nevar paziņot. LNAK nekavējoties iesniegs 2 sekojošus priekšlikumus pārējo centrālo organizāciju apsvēršanai un pēc atbilžu saņemšanas ķersies pie galīga lēmuma izšķiršanas:

1. Lai BPLA būtu darbam spējīga, 4 balsu vietā valdē balsstiesības dot visiem 11 locekļiem.

2. Vai var izraudzīt balstiesīgu locekli pie BPLA no citā zemē dzīvojošiem latviešiem?

Tā kā ALA savu Kultūras fondu vēl aizvien patur blakus Ziemeļamerikas kultūras fondam un nākošo ziedojumu vākšanas akciju izdarīs ar ALA's kultūras fonda sarakstiem līdz 31. aprīlim, bet LNAK savu ziedojumu vākšanu nevar izdarīt tanī pašā laikā un uz tiem pašiem sarakstiem, tad nolēma vākt līdzekļus Kultūras dienu laikā rudenī. Principā LNAK valde tomēr atzīst vienlaicīgu līdzekļu vākšanu, tikai pielāgošanās jānotiek pamazām, un šogad tā nav iespējama.

Pārrunājot turpmāko darbību, valde nolēma nekavējoties iedzīvināt jaunos statūtus un sazināties ar organizācijām par LNAK dalībnieku sarakstu un dalības naudas maksāšanas kārtošanu. Steidzami tālāk virzāma arī V. Māsēna vēstule par Apspiesto nāciju asamblejas nodaļas dibināšanu Toronto.

Iedzīvināms arī sesijā apspriestais jautājums par Kanadas latviešu organizāciju konferences sasaukšanu Toronto, un valdes locekļi vienojās, ka konference rīkojama divās dienās; vienā dienā visu uzmanību pievēršot reprezentācijai, bet otrā latviešu interno lietu kārtošanai. Konferences ietvaros dodami arī plašāki sarīkojumi, un būtu ieteicams to rīkot kopā ar Kultūras dienām, ja iespējams, sūtņa A. Spekkes viesošanās laikā.

LNAK pārstāvis Vankuverā mācītājs K. Avotiņš atsūtījis K. A. Biša dalības naudu LNAK līdz ar $30 ziedojumu LNAK vajadzībām. K. A. Bišs dzīvo Port Alisā, Britu Kolumbijā.

Valdes sēdē apstiprināja arī pašreizējo latviešu sastāvu Baltijas tautu federācijā: A. Lūsis, J. Preisbergs, O. Brenķis, J. Kalns, A. Stašāns, F. Freibergs un B. Senkeviča, revīzijass komisijā V. Uiska, kā arī nolēma apstiprināt 3 papildus locekļus: J. Lejiņu, H. Tichovski un J. Švanku. Baltijas sieviešu padomē apstiprināja līdzšinējās: A. Gailīti, E. Podnieci, A. Kopmani, I. Vīksnu, M. Kroni, J. Švanku, M. Tūteri un papildus J. Benjamiņu un B. Popi.

Pieskaroties veco ļaužu pabalsta jautājumam, sēdes dalībnieki

(Nobeigums 8. lpp.)

Rietumu lielvalstis uzsāk sarunas par Vidējiem Austrumiem

SAV. VALSTU ĀRLIETU MIN. DALLESS VAŠINGTONĀ UZSĀK SARUNAS AR ANGLIJAS UN FRANCIJAS SŪTŅIEM, KĀ SAGLABĀT VAI VAJADZĪBAS GADĪJUMĀ, KĀ ATJAUNOT MIERU VIDĒJOS AUSTRUMOS

Vašingtonā. — Pēc Anglijas ministru prezidenta Īdena un ārlietu ministra Lloida sarunām Vašingtonā ar Sav. Valstu prezidentu Eizenhaueru un ārlietu ministru Dallesu pēdējais ziņojis, ka jau šonedēļ Rietumu sabiedrotie sāks diskusijas par Vidējo Austrumu jautājumu. Sarunās piedalīsies Savienoto Valstu ārlietu ministrs personiski, kā arī Anglijas un Francijas sūtņi Vašingtonā. Sarunu darba kārtības pirmais jautājums būs kopējas vienošanās panākšana, kā pasargāt Vidējos Austrumus no jauna kaŗa izcelšanās.

Otrkārt, gadījumā, ja tas izrādītos nepieciešams, kā atjaunot mieru Vidējos Austrumos. Galvenokārt iztirzās saspīlējumu Palestīnā, bet ļoti iespējams, ka Vidējo Austrumu aizsardzība tiek pārrunāta arī plašākā mērogā.

BULGĀŅINA OTRĀ VĒSTULE PREZIDENTAM EIZENHAUERAM

Padomju Savienības premjērs Bulgāņins atkārtoti aicina ASV prezidentu Eizenhaueru parakstīt 20 gadu neuzbrukšanas līgumu abu valstu starpā.

Vašingtonā. — Ar jaunu Bulgāņina vēstuli kabatā Padomju Savienības sūtnis Zarūbins nedēļas nogalē kārtējo reizi mēroja ceļu uz Balto namu Vašingtonā, lai mudinātu Eizenhaueru parakstīt pirmajā vēstulē proponēto 20 gadu neuzbrukšanas līgumu. Savā pēdējā vēstulē Bulgāņins uzsvēris, ka Padomju Savienība būtu gatava parakstīt neuzbrukšanas līgumus ne tikai ar Sav. Valstīm, bet arī ar Angliju, Franciju vai jebkuru citu valsti. Lai gan arī otrā Bulgāņina vēstule pieblīvēta pieklājības frazēm, tāpat kā pirmā, taču tajā jūtama zināma asuma piegarša. Vispirms jau Bulgāņins nekādi nevarot pievienoties Eizenhauera domām, ka Padomju Savienība būtu vainojama pašreizējā pasaules saspīlējuma radīšanā un veicināšanā. Sava tiesa pārmetumu veltīta arī ārlietu ministram Dallesam. Bulgāņins atgādina Sav. Valstīs jau aizmirsto Dallesa citātu Life žurnālā (ka Eizenhauera valdības laikā Sav. Valstis trīs reizes atradušās uz kaŗa robežas un ka vienīgi stingra un noteikta politika spējusi kaŗa briesmas likvidēt laikā) un aizrādījis, ka šādi Dallesa atzinumi esot tiešā pretrunā ar „Ženēvas garu"

Kā jau iepriekš minēts, savā otrā vēstulē Sav. Valstu prezidentam Eizenhaueram Bulgāņins piedāvā neuzbrukšanas līgumus arī „Anglijai, Francijai un jebkurai citai valstij." Pirms izlidošanas uz Otavu Anglijas ministru prizdents Īdens šai sakarā izteicās, ka jaunam neuzbrukšanas līgumam Anglijas un Padomju Savienības starpā nebūtu nekādas nozīmes. 400 Nacionālā preses kluba žurnālistiem Īdens ļoti vēsā tonī paskaidroja, ka pagājušā gada maijā Padomju Savienība anullēja pastāvošo neuzbrukšanas līgumu Anglijas un Padomju Savienības starpā, kas tika parakstīts 1942. gadā un kas būtu bijis spēkā vēl septiņus gadus.

„Starptaustikie nolīgumi jāresbektē daudz vairāk nekā to dara Padomju Savienība," uzsvēra Anglijas premjērs Īdens.

1942. g. Īdens (toreiz Anglijas ārlietu ministrs) un Padomju Savienības ārlietu ministrs Molotovs parakstīja abu valstu neuzbrukšanas un savstarpējās palīdzības līgumus. **„Kā es, tā arī Ernests Bevins (Anglijas ārlietu ministrs Etlija strādnieku partijas valdības laikā), gribējām panākt, lai līgumu parakstītu uz 50 gadiem, bet parakstīja tikai uz 20 gadiem, un Padomju Savienība to lauza jau 1955. gadā, kad Anglija iestājās Rietumeiropas ūnijā, kurā ietelp arī Rietumvācija."**

Chruščevs sācis nostiprināties

No Padomju Savienības iekšlietu ministra posteņa atbrīvotā S. Kruglova vietā ieceltais N. Dudorovs, kā tagad noskaidrojies, ir Chruščeva cilvēks

Pēc nesen saņemtām ziņām no Maskavas šī apgabala partijas sanāksmē par delegātu Vissavienības kompartijas sesijā izraudzīts jaunais iekšlietu min. Dudorovs. S. Kruglovs, kas droši vien kritis nežēlastībā, sarakstā vairs nefigurē.

Par Dudorovu zināms, ka viņš dzimis 1909. gadā un pēdējā laikā bijis kompartijas CK Celtniecības daļas pr-ks, kā arī ministra konsultants celtniecības jautājumos. Pag. gadā viņš vadījis padomju celtnieku delegāciju, kas apmeklēja Angliju un Italiju. Chruščevs, kā partijas 1. sekretārs, bija Dudorova tiešais priekšnieks. Tātad Dudorova iecelšana iekšlietu ministra amatā nozīmē, ka Chruščevs nostājies arī policijas priekšgalā.

Diplomātu aprindās domā, ka Dudorova iecelšana nozīmējot arī piespiedu darbu sistēmas paplašināšanu Padomju Savienībā. Kā Dudorovs, tā arī Kruglovs pag. gadā vadīja celtniecību jaunieģūto zemju apgabalos Kazachstanā u. c. Tad arī noskaidrojās, ka Iekšlietu ministrijai uzdots veikt šos darbus. Vēlāk Kruglovu kritizēja par to, ka viņa darbība celtniecības nozarē Kazachstanā bijusi nesekmīga.

No šīm ziņām var pietiekami noprast, ka pārmaiņas Iekšlietu ministrijas vadībā nav nekas cits, kā Chruščeva pozicijas nostiprināšana Kremlī un nodrošināšanās pret nejaušībām Vissavienības kompartijas sesijā, kas pienākusi jau durvju priekšā. Bet tas nozīmē arī to, ka Staļina mantinieki cīnās par varu, kas līdz šim nav vēl koncentrēta viena diktotāra rokās.

Norvēģi tiesās padomju zvejas kuģu kapteiņus

Sakarā ar Padomju Savienības zvejas kuģu aizturēšanu Norvēģijas ūdeņos, norvēģu ārlietu min. Lange ziņojis parlamentam, ka viņu sūtnis Maskavā iesniedzis padomju valdībai protestu un ka vainīgie tiks sodīti.

Izrādās, ka padomju siļķu zvejas flote, kurā bijis ap 60 kuģu, no kuŗiem norvēģi 14 aizturējuši, svešos ūdeņus tūdaļ atstājuši. Starp aizturētajiem ir arī 7000 to zvejas bazes kuģis Tambovs.

Šinī nedēļā aizturēto kuģu kapteiņiem būs jāstājas Norvēģijas tiesas priekšā. Iespējams, ka viņu bagātos siļķu lomus konfiscēs.

ANGLIJAS MINISTRU PREZIDENTS OTAVĀ

Otavā. — Pēc sarunām Vašingtonā Anglijas ministru prezidents Īdens ieradās Kanadas galvaspilsētā. Dienu vēlāk viņam piebiedrojās arī ārlietu ministrs Lloids. Otavā ministru prezidents Īdens pavadīs vairākas dienas sarunās ar vadošiem Kanadas valdības pārstāvjiem, ministru prezidentu St. Lorānu un ārlietu ministru Pīrsonu. Neoficiālā sarunu darba kārtībā paredzēti jautājumi, kas skar Īdena un Eizenhauera sarunas Vašingtonā — tirdzniecība ar Padomju Savienību un tās satelitiem, kā arī tirdzniecības atvieglināšana ar komūnistu Ķīnu. Otavas apmeklējuma laikā Anglijas ministru prezidents Īdens paredzējis runāt arī Kanadas parlamentā.

DARĪJUMI AR VERGIEM KOMŪNISTU ZEMĒS

SLEPENS SARKANĀS ĶĪNAS LĪGUMS AR PADOMJU SAVIENĪBU

1,5 milj. ķīniešu strādā vergu darbos Padomju Savienībā, komūnistu Polijā un Čechoslovakijā, lai ar darbu nolīdzinātu Pekingas valdības parādus šīm valstīm

Ņujorkā. — Pagājušās nedēļas nogalē nacionālistu Ķīna iepazīstināja Apvienotās Nācijas ar datiem, kas liecina par milzu vergu nometņu pastāvēšanu visā komūnistu pasaulē. Kā samaksu par ieročiem un kaŗa materiāliem komūnistu Ķīna nosūtījusi 1,5 milj. ķīniešu vergu uz Pad. Savienību, komūnintu Poliju un Čechoslovakiju, Padomju Savienībā ķīnieši tiek nodarbināti Sibirijas dzelzceļa paplašināšanas darbos, bet Polijā un Čechoslovakijā importētie vergi veic dažādus darbus celtniecībā.

Spriežot pēc informācijas, ko nacionālistu Ķīna iesniedza Apvienotajām Nācijām, **1952. gada decembrī komūnistu Ķīnas un Padomju Savienības starpā parakstīts slepens līgums, kurā krievi solījušies apgādāt ķīniešus ieročiem un kaŗa materiāliem, pretī saņemot ķīniešu strādniekus — kuŗu algas Padomju Savienība ietur, lai nolīdzinātu komūnistu Ķīnas parādus Padomju Savienībai!**

Tālāk nacionālisti ziņo, ka arī Ķīnas cietzemē komūnisti izmanto vergu darba spēku neiedomājamos apmēros. Šogad komūnistu Ķīnā esot 25 milj. vergu, par vienu miljonu vairāk nekā pagājušajā gadā. Komūnistu Ķīnas rūpniecībā tiek izmantots gandrīz vienīgi vergu darba spēks. Vergu nometnes ar 50.000 — 100.000 cilvēkiem katrā izkaisītas pa visu Ķīnas cietzemi. Vergi taisa Sinkiangas — Tibetas autoceļu, Ārējās Mongolijas dzelzceļu un Čungtu-Čungkingas autoceļu. Arī Anšanas naftas pārstrādāšanas rūpnīcas balstās gandrīz vienīgi uz vergu darba spēku, tāpat tas ir raktuvēs, meža darbos un lauksaimniecībā. Vienā laikā ar nacionālo ķīniešu atklājumiem Savienotās Valstis iesniedza Apvienotām Nācijām zvērinātu bēgļu liecības no dažādām Padomju Savienības satelitu valstīm, ka ievērojams saimnieciskās dzīves procents Albānijā, Čechoslovakijā, Bulgārijā, Rumānijā, Ungārijā un Polijā tiek veikts ar vergu darbu. Arī Dienvidafrika un Portugale apvaînotas vergu darba spēka izmantošanā, pēdējā savās Afrikas kolonijās. Portugale šos apgalvojumus kategoriski noliedz.

PIESPIEDU REPATRIĀCIJA — KAUNA TRAIPS

ASV Kongresā ierosināta izmeklēšana par gūstekņu un bēgļu izdošanu krieviem 1945.-47. g. NYT ievietots raksts, kuŗu parakstījušas 9 personas, kuŗu vārdi pazīstami politiskajā dzīvē. Tie vērš amerikāņu tautas uzmanību uz Kongresa locekļa Alberta H. Boša (no Ņujorkas) ierosināto rezolūciju 137. Tajā pieprasa īpašas komisijas radīšanu, lai izmeklētu piespiedu repatriāciju, ko izdarījušas amerikāņu militārās un civīlās iestādes Vācijā 1945.-47. g.

Rezolūcijas tekstā teikts, ka piespiedu kārtā repatriēti miljoniem pretkomūnistiski noskaņoto gūstekņu un bēgļu, no kuŗiem liels vairums gājis bojā. Piespiedu repatriācija nav paredzēta Jaltas līgumā, kas noligts 1945. g. 11. februārī. Piespiedu reuatriācija paliek kā neizdzēšams traips amerikāņu tradicijai — sniegt patvērumu bēgļiem. Piespiedu repatriācijai sekoja miljoniem pretkomūnistisko krievu, ukraiņu, poļu, baltiešu un citu trimdinieku iznīcināšana, ar ko saindētas amerikāņu garīgās attieksmes ar spēcīgām pretkomūnistiskajām tautām aiz dzelzs priekškara.

Parakstītāji šo ierosinājumu nosauc par ievērojamāko rezolūciju no ētiskā viedokļa, kāda jebkad iesniegta ASV Kongresā. Izmeklēšana šinī lietā būtu tikai goda parāda nokārtošana, kādu ASV tauta ir parādā tautām aiz dzelzs priekškara. „Tik ilgi, kamēr mūsu nācija neieņems stingru nostāju pret piespiedu repatriāciju, mūsu gods būs aptraipīts brīvās pasaules acīs," pasvītro parakstītāji.

PULKVEŽA KALPAKA

un viņa karavīru piemiņas sarīkojumi Toronto sāksies 4. martā ar dievkalpojumu sv. Trīsvienības baznīcā, ko vadīs māc. A. Lūsis, bet 9. martā sekos tradicionālā Kalpakiešu balle Kolumbus zālē, kuras atlikums paredzēts stipendiju fondam Zinātnei un tēvijai.

LATVIJA

> **Draugi grib mūs asimilēt,**
> **Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,**
> **Bet mēs gribam palikt latvieši.**
> **Archibīskaps T. GRINBERGS**

TRIMDINIEKU LOMA JAUNAJĀS DZĪVES VIETĀS

P. DREIMANIS

Dzimtenes dabas un nacionālās kultūras ietekmē ikviens individs izveidojas par tādu pilsoni, kas atšķiras no citu zemju iedzīvotājiem. Viņam ir īpatnējs dzīves veids, attieksmes pret darbu, daži iemīļoti nodarbošanās veidi, sava raksturīga interese par izglītību, zinātni un mākslu, kā arī tipiska ārējā stāja un rūpes par veselību. Raksturīgās īpašības viņam nav pārejošas, kas citos dzīves apstākļos varētu viegli izgaist, bet gan viņa dabas neatņemama sastāvdaļa, no kā viņš pilnīgi atteikties nespēj; viņš var tikai tās vājināt, ierobežot, atklāti neizpaust. Protams, ir izņēmumi, kad cenšas sevi pārveidot šķietami viņiem labvēlīgā virzienā. Bet ir arī personas, kas citādi nemaz nespēj dzīvi iedomāties — kā dzimtenē.

Spiesti atstāt dzimteni un dzīvot citu tautu vidū, emigranti parasti cenšas palikt uzticīgi savam iepriekšējam dzīves veidam, savu garīgo vajadzību apmierināšanai un darba tikumam. Bet tas iespējams tikai daļēji, jo katra tauta dzīvi un darbu ir iekārtojusi saskaņā ar savām īpatnībām, kas bieži vien manāmi atšķiras no immigrantu paražām un tikumiem. Tomēr viņiem nav atņemta iespēja dažā ziņā palikt uzticīgiem savai savdabībai, piem., savu dzīvokli un tā apkārtni viņi var iekārtot pēc dzimtenes parauga; darbā var pieturēties pie ierastās centības un precizitātes; atpūtu veltīt parastai garīgo vērtību pavairošanai; attieksmēs pret citiem pilsoņiem palikt pie dzimtenes paraduma utt. Protams, tā rīkodamies immigranti var piedzīvot vietējo iedzīvotāju iztaujāšanu, izbrīnu, pārmetumus utt.

Saskarē ar vietējiem immigranti var iegūt atzinību un pat ietekmēt viņus, ja vien prot savu savdarbību paust neuzbāzīgā veidā, neaizkarot parasto cilvēka pašcieņu un pārliecību, ka viņa rīcība ir vislabākā, piem., latvietis, lai kādu darbu darītu, rīkojas saskaņā ar savas tautas darba tikumu, kas pamazām arī citus pārliecina, ka viņš darbu labi veic; savas mājas apkārtni viņš uztur kārtībā un tīrībā, ko kaimiņi nevar nepamanīt. Holandietis, piem., ierīko un uztur labā kārtībā pie savas mājas dārziņu, kur aug un zied skaistas puķes, izaug saknes, zaļo glīts mauriņš; francūzis atkal savā darbnīcā pagatavo skaistas greznuma lietas, kas ātri tiek izpirktas; vācietis ķīmiskās un elektrotechniskās fabrikās dažreiz, kad tas iespējams, lieto savas dzimtenes darba paņēmienus, ko vēro fabrikas vadība; eiropietis atpūtu izmanto galvenokārt garīgo vajadzību apmierināšanai, kas arī nevar palikt nepamanīts.

Sādu immigrantu rīcību nav pamata apkarot, nosodīt, par to uztraukties un apvainoties. Tāpēc tai netrūkst sekotāju, kas pamazām veicina lielākas dažādības ieviešanos immigrantu jaunajās dzīves vietās, īpaši anglu saksu zemēs, kur vērojams diezgan straujš vienādošanās process. Turpretim, izcelot savu pārākumu kādā darba nozarē, nokritizējot praktizējamos darba paņēmienus un ieteicot savus, immigranti uztrauc darba vadītājus; tie jūtas apvainoti un, protams, negrib pat dzirdēt par ieteiktā realizēšanu. Tātad taktiskā rīcība ir priekšnosacījums immigrantu ietekmei jaunajās dzīves vietās. Bez tam tā arī pašiem immigrantiem nodrošina darbu, algas paaugstinājumu un stāvokļa uzlabošanos kā darbā, tā sabiedrībā. Bet galvenais — sekmē lielākas dažādības uzturēšanu augsti civilizētās valstīs, kas zināmā mērā ir garantija arī kultūrālās attīstības turpināšanai. Bez tam immigranti ienes zemē jaunas asinis, kas nevar neietekmēt tautas veselību, īpaši tajos gadījumos, kad pilsētās apmetās laucinieki, vai zemēs, kas atrodas vairāk uz dienvidiem, ieplūst ziemeļnieki.

Tātad nav apšaubāma immigrantu pozitīvā loma viņu jaunajās dzīves vietās, sevišķi tur, kur valsts territorija vēl ir reti apdzīvota un kur netrūkst dabas bagātību ražošanas attīstībai un iedzīvotāju uzturam.

DAUGAVAS VANAGI

EDMONTONĀ

Vietējā DV nodaļas gadskārtējā pilnsapulce noritēja bez starpgadījumiem, kaut gan, kamēr līdzšinējās valdes valdes pr-dis bija projām darbā tālos ziemeļos, dažos biedros bija radusies doma pārkārtot līdzšinējo valdi. Taču sanāksme noritēja priekšzīmīgā kārtībā un bez strīdiem. Pilnsapulce noklausījusies valdes pr-ža Z. Čaka, kasieŗa R. Endola un revīzijas komisijas ziņojumus, atzina līdzšinējās valdes darbību par sekmīgu.

Nodaļa pagājušā darbības gadā rīkojusi 6 sarīkojumus, no tiem divus — aizvesto piemiņas dienu un 18. nov. kopīgi ar Latviešu biedrību „Imantu". Arī apgādes darbā nodaļai šai gadā veicies labāk, jo savākts pāri par $250,-. Biedru skaits pagājušā gadā pieaudzis par 8 personām. Attiecības ar pārējām organizācijām bijušas labas, bet tautieši ne labprāt apmeklē DV sarīkojumus tādā skaitā, kā tie apmeklē pārējos. To DV nodaļai nav sevišķi jāskumst, jo, izņemot tikai vienu sarīkojumu, tie visi devuši labu atlikumu. DV sarīkojumus vienmēr labprāt apmeklējuši vecļatvieši.

Jaunievēlētā valde nākošam gadam konstruējusies šādi:

Līdzšinējais pr-ža pal. R. Vilks būs pr-dis, R. Šauriņš priekšsēža palīgs, līdzšinējais sekretārs St. Valpīters — sekretārs, kasieris E. Zenenieks, biedrzinis Br. Sauša. No jauna valdē ienāk H. Šauriņš, bet E. Zenenieks un Br. Sauša jau bija valdes locekļi 1954. gadā.

No valdes aiziet nodaļas dibinātājs, kurš bija arī pagaidu un pēdējo divu valžu pr-dis Z. Čaks, kā arī pagājušās valdes loceklis R. Endols.

Pilnsapulcē tika ievēlēta arī jauna revīzijas komisija: R. Endols, I. Putniņš un Z. Čaks.

TORONTO

29. janvārī DV Toronto nodaļas pilnsapulcē ievēlētā valde konstruējusies šādi: valdes pr-dis J. Fogels, vicepr-dis R. Ziriņš, sekretārs K. Bencons, kasieris P. Ratnieks un biedrzinis A. Akmens. Revīzijas komisijā: J. Lapiņš, pr-dis, A. Ancāns, sekretārs P. Stamatelatos, loc. A. Kalvīšs.

DV Toronto nodaļa piešķīrusi bārenim Ivaram Cibulim pabalstu $50.00 apmērā.

ALBERTĀ

DV Albertas nodaļas jaunā valde konstituējusies šādi:

E. Delveris — priekšsēdis un aprūpes daļas vadītājs; V. Skrastiņš — pr-ža biedrs un informācijas daļas vadītājs; J. Dalderis — sekretārs; K. Mešoks — kasieris; A. Gils — biedrzinis.

Revīzijas komisija — B. Bergs, S. Dargevics, O. Baroniņš. Nodaļas adrese: E. Delveris, 5011, 43. Ave., Red Deer., Alta.

HAMILTONĀ

DV Hamiltonas nodaļas vanadžu gadskārtējā sapulcē vadīja V. Impilīte. Iepriekšējās sapulces protokolu un darbības pārskatu pieņēma vienbalsīgi. Vanadzes ar savu darbu nodaļas kasē ienesušas kopā $375,-. Par vanadžu kopaspriekšnieci 1956. gadam ievēlja Tamāru Gailīti, par palīdzi Olgu Makis un loceklēm Rasmu Bērziņš un Inesi Zvaigzni.

Pārrunāja arī nākotnes nodomus un sarīkojumus. Nolēma aktīvi piedalīties Lieldienu ziedojumu vākšanas akcijā Hamiltonā kaŗa invalidiem un trūkumcietējiem Vācijā.

Hamiltonas Daugavas Vanadzes aiztecējušā gadā bijušas klusas, bet darbīgas, kas, līdzīgi darba bitēm, klusu un nemanot sanesušas bagātīgu ražu 1955. gadā.

Montreālā LATVIJAS AMERIKĀ
abonēšanas maksu un informāciju pieņem
IND. SKRASTIŅŠ
3360 St. ZOTIQUE E., APT. 6.,
Rosemount — Montreal, P.Q.

ALJAs darbinieci Skaidrīti Ozolu un sportistu Otomāru Ragaini salaulāja Kalamazū sv. Jāņa draudzes mācītājs J. Turks
Foto V. Lapa

LIELS AUKSTUMS LATVIJĀ

Na Maskavas ziņo, ka Krievijas vidienē iestājies liels aukstums. Baltijas valstīs temperatūra nokritusi zem 40 gradiem C. Tāds aukstums bija 1940. g. janvārī, somu-krievu kaŗa laikā.

DV ROSME ČIKĀGĀ

Daugavas Vanagu dienas ASV un Amerikas latviešu jaunatnes apvienības kongress Čikāgā no 1-3 septembrim

DV ASV vice-pr-dis A. Vanags DV ASV valdes sēdei 29. janvārī ziņoja, ka, pamatojoties uz DV pēdējās pilnsapulces lēmumu par DV dienu rīkošanu ASV un saziņā ar ALJAu, Čikāgā nodibināta kopējo svētku komiteja, par kuras pr-di izraudzīts A. Vanags un par vice-pr-di V. Muižnieks no ALJA's. Kopējos svētkos piedalīsies arī Kanadas DV.

DV ASV valdes sēdi vadīja pr-dis A. Puķīte, protokolēja D. Malinovskis. Sēdē piedalījās: G. Odiņš, H. Karlsons, K. Ķuzulis, J. Bērziņš — telefoniski A. Vanags un H. Bagātais. Revīzijas komisiju pārstāvēja A. Valters.

Valde, iepazinusies ar V. Aparjoda veiktiem priekšdarbiem nošu krātuves izveidošanā ASV, nolemj jaunradīto institūtu nosaukt par DV ASV nošu krātuvi un par tās vadītāju apstiprina V. Aparjodu, par viņa palīgiem Rulli, R. Prūsi un J. Vilciņu. Krātuves darba uzsākšanai piešķir $50,- G. Odiņš ziņo, ka ir uzsākti priekšdarbi teātra lugu krātuvei.

Pr-dis A. Puķīte ziņo, ka no Vācijas saņemtas simtām pateicības vēstuļu par Care saiņiem — to saņēmēji no veco ļaužu mītnēm raksta, ka saiņi dos pārmaiņu ikdienas uzturā, invalidi un citi aprūpējamie ar saiņiem ir saņēmuši lielu atvieglinājumu šaurajā budžetā.

Kasieŗa K. Ķuzuļa sniegtais kases pārskats rāda, ka šis gads ASV ir bijis raženākais kā jebkad — gada aprūpei savākts pie $14.000,- Ziemassvētku akcijā vien $11.000,- — precīzu pārskatu ASV valde nolemj publicēt tuvākās dienās.

Valde piešķir Austrijai par š. g. I ceturksni regulārai palīdzībai $300,- un plus $150,- — Care saiņu vietā, jo tos nebija iespējams uz Austriju pārsūtīt.

I. Balodim atsakoties kārtot turpmāk DV Mēnešraksta pārstāvību, DV ASV valde turpmāk uzņemas Mēnešraksta lietas kārtot pati.

Par DV Delegātu pilnsapulces vietu tiek izraudzīta ASV galvaspilsēta Vašingtona, D. C. — salidojuma rīkotāja būs DV apvienība Vašingtonā. Delegātu sapulce paredzēta no 7-8 aprīlim, kad parasti zied slavenie Vašingtonas ķirši. Pirmā diena būs veltīta darbam, kas vakarā noslēgsies ar tradicionālo ķiršu ziedu balli. Otrā diena paredzēta Vašingtonas apskatei.

Sākot ar šo gadu, DV ASV biedru nauda ar pag. pilnsapulces lēmumu ir noteikta $0,50 mēnesī. Valde nolemj aicināt visus biedrus -veicinātājus pāriet aktīvos biedros.

Ar māc. Lappukes raksta saturu rakstnieces I. Leimanes lietā nolemj iepazīstināt DV apvienības.

LIELĀKĀ LATVIEŠU DRAUDZE VISĀ AMERIKĀ

Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzes darbības pārskats par 1955. gadu

PIRMS 10 GADIEM

1946. gada 20. janvāra pilnsapulcē Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudze izšķīrās par svarīgām pārmaiņām. Mācītājs Dr. Kārlis Podiņš, kas bija darbojies vairāk kā 50 gadus, bija slims, vajadzēja domāt par turpmāko; bija nobriedusi doma par draudzes pārkārtošanu, pievienojoties Amerikas apvienotai luterāņu baznīcai (ULCA), iestājoties tās Ņujorkas sinodē; aicināt jaunu mācītāju, pāriet uz citu baznīcu. Tā arī notika.

Aprīlī pieņēma draudzes satversmi, jūnijā draudzi uzņēma sinodē, par mācītāju ievēlēja Richardu Zariņu, kas no Zviedrijas ieradās novembrī, 1946. g.; vecais mācītājs aizgāja emeritūrā, decembrī visi satikās lielā dievkalpojumā.

Rakstot draudzes vēsturi, būs daudz ko vārdā saukt: 1946. un 1947. g. draudzes priekšnieks bija Gvīdo Truce, 1948. un 1949. g. Harijs Grūbe, no 1950. g. līdz šim draudzes priekšnieks ir Kārlis Stankevics (Stankevitz) Tagadējās darbības posma sagatavošanā daudz darījuši Harijs Lielnors un Rūdolfs Šillers, pieminams arī valdes loceklis Pauls Vilde.

Draudze strauji auga un ar 1951. gadu draudze aicināja otru mācītāju Albertu Ozolu. Pēdējo piecu gadu posms ir intensīvs un dzīvs jo daudzu atmiņā.

Draudzes locekļu skaits 1956. g. 1. janvārī: 1216 iesvēt. vīrieši un 1585 iesvēt. siev., kopā 2801; 402 neiesvētīti zēni un 361 neiesvētītas meitenes, kopā 763, draudzes locekļu kopskaits 3564.

Kristīti 19 zēni, 25 meitenes, kopā 44. Iesvētīti 29 zēni, 28 meitene, kopā 57; salaulāti 26 pāri; apglabāti mirušie 16 vīr., 21 sieviete, kopā 37.

Pie dievgalda baznīcās bijuši 1157 (487 vīr., 670 siev.).

Piezīme: Zināmi 10 bērni, kas piedzimuši 1955. g., bet nav vēl kristīti, tāpēc tabulā nav uzrādīti. Ārpus draudzes salaulāti 7 pāri, palikuši papildu statistikai. No pēdējā gaitā pavadītiem 31 aglabāts zemē, 6 pārpelnoti.

DIEVKAPOJUMI 1955. G.

Visā Ņujorkā latviešu ev.-lut. draudzē pagājušā gadā notikuši 158 dievkalpojumi 8 regulārās dievvārdu vietās un 4 citās telpās, t. i. vairāk nekā gadu iepriekš. Evanģelija pasludināšana un citas kristīgās aktīvitātes izsakās šādā pārskatā.

Māc. R. Zariņš vasarā viesojies Kanadas latviešu draudzēs, sprediķojis Filadelfijā un Vašingtonā, kur lasījis arī referātu, pārzina draudzes biļetenu Baznīcas Ziņas, kas iznāk 1500 novilkumos.

1955. gadā draudzē darbojās 6 svētdienas skolas ar 32 skolotājiem un 252 skolēniem. (1954. g. 241 skolēns).

Vasaras kolonijas īpašuma komitejas darbs izpaudies: 1) līdzekļu vākšanā vasaras kolonijas fondam, 2) īpašuma meklēšanā un pirkuma sagatavošanā un 3) turpmākās darbības plānošanā. 1956. g. 1. janvārī Fonda stāvoklis — $18.835.25.

PALIDZIBAS FONDS

Draudzes valde ar savu lēmumu pag. gadā paplašinājusi Palīdzības fonda komitejas statūtus un sastāvu, to paaugstinot no pieci uz septiņi. Komitejas priekšniece visu laiku bijusi Ērika Švūkste, sekretāre Auguste Anckina, kasieris Pēteris Vanags, locekļi Olga Ķivule, Dr. Jānis Volmārs, Augusts Jūgs un Velta Rupnere, kā arī abi mācītāji un draudzes priekšnieks. Sēdes notikušas katru mēnesi.

(Nobeigums 8. lpp.)

DV 10 GADU ATCERE ŅUJORKĀ

DV ASV zemes valdes pr-ks A. Puķīte apsveic DV apvienības Ņujorkā pr-ku H. Bagāto, kuram DV centr. valde piešķīrusi atzinības rakstu.

Dr. MARTA SALNA
NERVU UN PSICHISKĀS SLIMĪBĀS
Pieņem pagaidām pēc iepriekšējas norunas. Tel. MO. 1864, 547 HILLSDALE Ave, E., Toronto (pēc pl. 18.00). Steidzamos gadījumos zvanīt: Toronto Psychiatric Hosp. WA 4-1123 no 9-12.

KANADĀ

TORONTO

● Toronto latviešu baptistu draudzes pilnsapulcē 31. janvārī padomē ievēlēja visus līdzšinējos padomes locekļus: A. Treimani, A. Arāju, Z. Dāboliņu, A. Jākobsonu, L. Namu, E. Landeru un J. Ābeli.

Draudzes priekšnieks ir mācītājs R. Ekšteins.

Palīdzības darbam Vācijā, kur draudze regulāri aprūpē 5 ģimenes, 1955. gadā nosūtīts $251. Toronto latviešu baptisti atbalsta arī misionārus Bolivijā un Indijā; šīm vajadzībām pag. gadā izdots $645. Draudzes ienākumus gūst no labprātīgiem draudzes locekļu maksājumiem, kas svārstās no $5 līdz $235 no personas. Parasti iemaksas zem $10.00 ienāk no darba nespējīgiem draudzes locekļiem un jauniešiem skolas gados. Draudzē pašreiz ir 75 locekļi; pagājušā gadā klāt nākuši 3.

● Operdziedonis J. Niedra 29. janvārī bija sarīkojis komponista Mocarta 200. dzimšanas dienas atceri ar savu audzēkņu piedalīšanos. Vakāra ievadā par Mocartu un viņa darbiem referēja diriģents A. Štrombergs, apskatīdams raksturīgākās iezīmes Mocarta kompozicijās. Ārijas no Mocarta operām dziedāja pats Jānis Niedra, Dr. N. Kazakova, E. Kuuskne, R. Ādamsons un O. Pello. Vakars bija samērā labi apmeklēts.

● Baltijas studentu federācijas sanāksmē Ņujorkā 28. janvārī, par ko jau ziņojām LA iepriekšējā n-rā, no Toronto latviešu studentiem piedalījās A. Kalns. Sanāksmē plaši apsprieda baltiešu studentu sadarbības jautājumu; A. Kalns uzņēmās gādāt par sadraudzības radīšanu Toronto.

● Toronto korporāciju kopas stipendija $100.00 apmērā šogad, stipendijas nodibināšanas pirmajā gadā, izsniegta diviem latviešu studentiem Toronto: elektro-inženierzinātņu studentam A. Kalnam un ķīmijas studentam A. Pērkonam.

● Mācītājs A. Briedis kristījis Rūtu Inesi Kinku, Vilberta un Zigridas meitu.

● Amerikas apvienotā luterāņu baznīca no 5. līdz 11. februārim notur visā kontinentā tā saucamo evnģēlizācijas nedēļu, aicinot visas draudzes ar dievkalpojumiem un priekšlasījumiem veicināt ļaudīs kristīgās ticības, baznīcas un draudžu dzīves izpratni. Šinī sakarā Toronto 1. ev.-lut. draudzē viesosies R. Zariņš no Ņujorkas, un piektdien, 10. februārī plkst. 8 vakarā sv. Andreja baznīcas augšējā zālē notiks māc. R. Zariņa referāts par tematu Mēs un mūsu baznīca.

LONDONĀ, ONT.

● Londonas latviešu jaunatnes pulciņa pilnsapulci 29. janvārī vadīja A. Beitāns un protokolēja A. Atara. Pārskatu par iepriekšējā gada darbību sniedza valdes pr-dis G. Brikmanis. Viņš konstatēja, ka biedru skaits pieaudzis; sapulces laikā vēl iestājušies 4 biedri; sakarā ar to pulciņā esot 31 biedrs un 5 biedri veicinātāji. Otrā darbības gadā pulciņš sarīkojis divus diskusiju vakarus, divus patstāvīgus sarīkojumus Londonā, sarīkojis vienu sacensību Kanadas latviešu jaunatnei, piedalījies sporta sacensībā un ieguvis balvu. Bez tam pulciņa pārstāvji piedalījušies 4 reizes kopējās organizāciju sanāksmēs Londonā, 8 sarīkojumos kopā ar pārējām Londonas latviešu organizācijām, 2 kanadiešu sarīkojumos, reprezentējis latviešus vienā kanadiešu sarīkojumā un atbalstījis ar ziedojumiem vairākus pasākumus, īpaši ziedojmus V. Lindes kundzei, Augustdorfas ģimnazijai (15.00 dol.); Londonas 100 gadu jubilejai, kaŗa invalidu apvienībai, bērnu svētkiem, žurnālam Celinieks u. c. Pulciņa darbojas 6 sekcijas, aktīvākās no tām drāmatiskā, tautisko deju un sporta. Pulciņš ir LNJAK biedrs; tās sanāksmēs tas piedalījies ar trim delegātiem, 3 pulciņa biedri piedalījušies arī LNJAK rīkotos jaunatnes vadītāju kursos. Revīzijas komisija ierosināja izteikt valdei atzinību par aktīvo darbību, ko pilnsapulce arī akceptēja. Pēc tam pārvēlēja valdi, kurā ievēlēja G. Brikmani (pr-dis), G. Liepiņu, A. Ataru, J. Lūsi, U. Rutuli; revīzijas komisijā V. Gulēnu (priekšsēdis), A. Miķelsonu un R. Albertiņu un par delegātiem LNJAK: G. Brikmani, G. Liepiņu un A. Ataru. Pārrunājot tekošā gada darbību, pilnsapulce sevišķi izcēla karoga un gada svētku sarīkošanu, rakstnieku pēcpusdienu, Jaunatnes dienu sarīkošanu, tautisko deju grupas aktīvizēšanu, gaisa spēku izpalīgu archīva līdzekļu sagādi, teātra izrādes sarīkošanu u. c. Pilnsapulcē piedalījās 20 biedru. Ps.

HAMILTONĀ

● DV Hamiltonas nodaļas biedru vakars groziņu vakara veidā notika svētdien, 29. janv., Royal Connaught hoteļa Oriental zālē. Sanāksmes dalībnieki pārrunāja latviešu leģionāru izdošanu krieviem Zviedrijā, 1946. gada 26. janvārī. Pārrunas ievadīja J. Gailītis, bet uz vakara dalībnieku jautājumiem atbildēja O. Gebauers, kas pats arī bijis izdodamo vidū. Noslēgumā J. Vilks deklamēja izdotajiem veltītas dzejas.

Biedru vakars noritēja lielā draudzībā un sirsnībā un stundenis jau lēnām griezās uz pusnakts pusi, kad vakara dalībnieki sāka izklīst. Vakarā latvisku mūziku skaņu platēs atskaņoja E. Odiņš. Sanāksmē piedalījās 30 biedri.

EDMONTONĀ

● Latviešu biedrības „Imanta" pilnsapulce nekādus pārsteigumus nesagādāja un noritēja mierīgi.

Bez jaunās valdes vēlēšanām un paziņojuma, ka biedri, kas nemaksā biedru naudu tiks pēc trijiem gadiem izslēgti, nekādi sevišķi lēmumi netika pieņemti. Jaunievēlētā biedrības valde pēc vēlēšanu rezultātiem konsistuējās šādi:

Pr-dis J. Mūzis, pr-ža palīgi — P. Megi un L. Tilts, kasieris — V. Auziņš, sekretāre — L. Puricka, mantzinis — A. Pētersons. Sanāksmē piedalījās 17 vecie un 6 jauni biedri.

● Sv. Jāņa draudzes pilnsapulcē piedalījās ap 30 personu. Sanāksmē bija paredzēts apspriest un pieņemt svarīgus lēmuums Edmontonas latviešu dzīvē. Viens no tiem bija mājas pirkšana, par ko savā laikā jau lemts. Šai vajadzībai savākts $709,-, bet sinode pret 1% aizdod $7.000,00 vai arī galvo par $5.000,-.

Lielu sensāciju pilnsapulcē ienesa kādas grupas, kas sevi dēvē par „Luterāņu komiteju", ziņojums, ko tā sniedza pēc pilnsapulces balsojuma. Cik noskaidrojies līdz šim, šī „Luterāņu komiteja" veidojusies no 16 cilvēkiem, kas pulcējušies lepnākajā hotelī, lai apspriestu Edmontonas draudzes un tās mācītāja likteni. Tā kā šajā sanāksmē iniciātori bija aicinājuši tikai izmeklētas personas, tad daži draudzes locekļi to atzina par nelegālu, tāpat arī šīs sanāksmes izraudzīto „Luterāņu komiteju." Min. komitejas darbība, kā tas daudziem draudzes locekļiem likās, pazemojusi līdzšinējo baznīcas padomi, kas atkāpās. „Luterāņu komitejas" pārstāvis E. Leimanis paskaidroja, ka komiteja nodibinājusies, lai nostiprinātu draudzi, palīdzētu mācītājam strādāt un izbeigtu mācītāja aprunāšanu. Zinot, kā šāda „komiteja" radusies un arī to, kāds noskaņojums valda draudzes locekļos un pārējos tautiešos, nav šaubu — „komiteja" panākusi pretējo.

Jaunievēlētā pagaidu valde darbosies līdz marta sākumam. Tās uzdevums būs nostabilizēt draudzi, palīdzēt mācītājam strādāt un sasaukt pilnsapulci. Č. —

Sarīkojumu kalendārs Toronto

10. februārī Toronto latviešu mednieku-makšķernieku kluba balle.
17. februārī Nakts Latiņu kvartālā Kolumbus zālē.
18. februārī TLB dāmu komitejas jautrs vakars 198 Osler ielā.

Nākošie sarīkojumi Hamiltonā:

18. februārī latviešu skautu vienības gada svētki.
25. februārī „Karnevāls Pigbridžā," DV Ham. nod. sarīkojumā.
24. martā HLB pilnsapulce.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. GE 2767
114 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P.Q.,
5210 VICTORIA AVE, APT. 16

TORONTO JAUNIEŠU PULCIŅŠ

LĀPA

Toronto jaunatnes pulciņa biedru vakars notiks 12. februārī, pl. 6.30 TLB telpās, 198 Oslera ielā. V. Pukats stāstīs savus piedzējumus teātra darbā. Paredzēts arī tējas galds ar groziņiem, noslēgumā deja.

LASĪTĀJU VĒSTULES

VAI NEVARĒTU ATSPĒKOT?

Latvija Amerikā redakcijai:

1956. gada grāmatā - The World Almanac and Book of Facts, kuŗu izdod Ņujorkas laikraksts World—Telegram and the Sun, atrodamas aplamības par Latviju. Piemēram, Latvijas valsts karogs esot balts un zils, Latvijā esot 10 koledžas un universitātes, utt. Tomēr vēsturiskā norise Latvijā atspoguļota pareizi un arī pieminēts, ka Savienātās Valstis nav atzinušas Latvijas inkorporāciju Padomju Savienībā. Šeit ir plašs darbs mūsu vecākās paaudzes un jaunatnes organizācijām, pie kuŗām darbojas informācijas biroji. Vai tās nevarētu šādas aplamības atspēkot?

V. S., Ņujorkā

VAI KULTURAS FONDS RĪKOJIES PAREIZI?

Latvijas Amerikā redakcijai:

Pagājušā gadā, kā zināms, ALAs Kultūras fonds piešķīra balvas à 500 dol. par izcilākajiem 1954. gadā publicētiem darbiem literatūrā, glezniecībā, mūzikā un zinātnē, (ko, cerams arī šogad darīs). Par labāko minētā gada drāmatisko darbu balvu nepiešķīra, bet tās vietā izsludināja lugu sacensību, par darbu iesūtīšanas termiņu nosakot 1. janv. 1956. g., ar noteikumiem, ka lugai jāaizņem 2-2.5 stundas, tā nedrīkst būt jau publicēta vai izrādīta un tās personu skaits nedrīkst pārsniegt 6.

Man šķiet, tas nebija gluži pareizi.

Pārējo literatūras nozaru (romānu, stāstu, dzejas) autoriem, tāpat arī gleznotājiem, komponistiem un zinātniekiem Kultūras birojs neuzstādīja nekādus iepriekšējus noteikumus un ierobežojumus viņu darbu apmēru un izveidošanās ziņā, kurpretī lugu rakstniekiem ir šāda radīšanas brīvība ņemta.

Ja ALAs Kul. biroja teātŗa sekcijai bija vajadzīga luga, kas atbilstu viņas ceļojošo aktieru grupas viesizrāžu apstākļiem ar iespējami mazu personālu un iespējami mazu dekorāciju maiņu, tad šīm techniskām prasībām piemērotais drāmatiskais darbs var mākslas ziņā arī neizrādīties pats izcilākais, salīdzinot ar to, kas iepriekšējā gadā parādījies atklātībā minētajā literatūras nozarē.

Pēc būtības te ir šinī gadījumā divas pilnīgi atšķirīgas lietas, kuŗas nedrīkstētu apvienot, drāmatiskai rakstniecībai pāri nenodarot, proti: 1) vērtīgāko, jau iepriekšējā gadā publicēto vai izrādīto lugu apbalvošana un 2) saceramo lugu sacensība nākotnei.

E. G., Čikāgā

„VIEGLĀ GAITA" PAR GRŪTU

Latvijas Amerikā redakcijai:

Gribu jums pateikties par rakstu 21. janvāra numurā 'Stunda ir vēla'. Man ir puika, sešus ar pus gadus vecs, kurš mācās lasīt gan Čikāgas latviešu skolā, gan arī mājās no ābeces — lasāmās grāmatas Vieglā gaita. Grūti iedomāties kaut ko nepiemērotāku un nesaprotamāku mazam bērnam, kurš ik lapas pusē sastopas ar nesaprotamiem vārdiem un jēdzieniem. Teikumi būvēti bez satiksmes vārdiem, propozicijām un vietniekvārdiem. Lietasvārdu locījumi bezjēdzīgi, parastajā valodā maz lietoti. „Ganu stiba" plātās vai katrā lapaspusē. Palasiet šīs grāmatas ievadu, ievērojiet ironisko virsrakstu „Vieglā... gaita"; tīri nevilus uzmācas doma, vai autors šaubās par bērnu vecāku intelliģenci?

O. C., Čikāgā

Redakcija patur tiesības iesūtītos manuskriptus saīsināt.
Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos gātī, atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.
Ar autora vārdu vai iniciāliem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī nesaskanēt redakcijas viedoklim.

LATVIETIS – CARA IERĒDNIS GLĀBIS REVOLŪCIONĀRUS

VĒL DAŽI 1905. GADA EPIZODI

1905. gada revolūcija gan sākās 1905. gadā, bet viņas nevelksmju sekas bija smagi jācieš sekojošajā 1906." un turpmākajos gados. Arī mežonīgā krievu ģenerāļa Orlova soda ekspedīcija Latvijā ieradās tikai 1905. gada beigās. Ja 1905. gadā Latvijā skanēja revolūcionāru un brīvības cīnītāju kaujas dziesmas un spārnotie lozungi, tad gadu vēlāk pret mūsu zemes debesīm cēlās soda ekspedīcijas upuru vaimanas.

Vēl dzīvo 1905. gada cīnītāju ir palicis gaužām maz, to daudzie gadu desmiti ir izretinājuši viņu rindas. Tak arī viņu pēcnācēji un tuvinieki vēl glābā vienu otru tā laika notikumu atmiņu un nostāstu. Bet jo sevišķi interesantus 1905. gada notikumu dokumentus glabā pazīstamā latviešu šacha meistara Nikolaja Kampara ģimene Milvokos.

Izrādās, ka Nikolaja Kampara tēvs Eduards Kampars 1905. gada revolūcijas laikā ir bijis krievu cara policijas virsnieks, tātad atradies revolūcionāru pretinieku un ienaidnieku nometnē.

— Viņš gan kalpoja cara Krievijai, bet nekad neaizmirsa, ka ir latvietis, stāsta Vilhelmīna Kampars, Eduarda Kampara dzīves biedre un Nikolaja Kampara māte, nu jau sirmgalve, pāri 70 gadiem.

Uz Eduarda Kampara meita Mērija savas mātes teikto pierāda ar dokumentiem. Lūk, viņa pasniedz avīžniekam nodzeltējušu grāmatu: „Latvijas vēstures pētīšanas biedrības raksti Nr. 3. 1905. gada revolūcija Alūksnes un Smiltenes novadā." Grāmata izdota Rīgā, 1930. gadā, Kultūras balss generālkomisijā. Un šī, tā sakot, oficiālā 1905. gada revolūcionāru vēsturiskā pārskatu, atmiņu un dokumentu sakopojumā, 17 lappusē rakstīts:

„Policijas priekšnieks Kamparu daudzi kustības dalībnieki raksturo kā korektu cilvēku, kurš dažkārt aizstāvējis zemniekus un 1905. – 06. gadā izglābis daudzus revolūcionārus no soda ekspedīcijas piespriestā nāves soda. Daudzos gadījumos pat pamācījis lieciniekus, kā lai liecina." Tās pašas grāmatas nākamās lappuses pastāsta ne vien kādu interesantu Eduarda Kampara darbības un rīcības epizodu, bet arī visai zīmīgu latviešu kādreizējās sadzīves ainavu. Kāds strādnieks vietējā mācītāja (Valtera) mežā bez atļaujas nocirtis cirvja kātu, par ko apsūdzēts mužiniekam kā dumpinieks, kam piespriežami 150 soda sitieni. Gadījuma pēc mužā tanī brīdī ieradies Kampars. Viņš cirvja kāta nozadzēju nopratinājis vēlreiz, un panācis „noziednieka" izdošanu viņam, lai sodītu kā zagli, nevis kā politisku dumpinieku.

Mērijai Kamparei ir arī citi dokumenti par savu tēvu un viņa darbības laikmetu. Trīs pabālējuši Latvijas neatkarības pirmo gadu laikrakstu numuri — Latvis, Latvijas Sargs un Latvijas Vēstnesis. Šo laikrakstu 1922. gada 16., 19. un 20. augusta numuros ievietots nekrologs Rīgā uz ielas ar sirdstrieku pēkšņi mirušajam Eduardam Kamparam. Un arī tur ir cildināta viņa krietnā stāja.

„1905. g. decembrī Alūksnē ieradās par apriņķa priekšnieka palīgu Eduards Kampars. Jau pirmajā dienā Kampars ieguva vietējā iedzīvotāju nedalītas simpatijas kā taisnīgs administrātors, bet vēl vairāk kā apspiestās un nežēlīgi vajātās tautas drošsirdīgs aizstāvis. Alūksne bija viens Baltijas soda ekspedīcijas vadoņa ģenerāļa Orlova mītekļis, un taisni šo liktenis bija sūtījis cilvēku, kurš bija glābējs un patvēruma un padoma devējs nelaimīgiem. Daudzreiz, likdams pats savu dzīvību uz spēles, Kampars prata savienot administratora pienākumus ar nāvei nolemto upuru glābšanu." Tā rakstīts vienā no pieminētajiem laikrakstiem.

Citu epizodu, kas atkal ir latviešu tautas pārdzīvoto ciešanu un pazemojumu aina, atceras Vilhelmīna Kampara. Alūksnē piedzēries kazaku virsnieks Sarikoffs sitis kādu gulošu latvieti par to, ka pēdējais viņu gan sveicinājis, bet nav nosaucis par „Jūsu augstlabdzimtība". Spožī uniformēto kausli pārsteidzis Eduards Kampars. Viņš savu tautieti pacēlis un nogādājis slimnīcā, kur viņam bijuši jāpavada vairāki mēneši.

Izveseļojies, šis sasistais tautietis kausli — kazaku virsnieku iesūdzējis tiesā, par liecinieku uzdodot Ed. Kamparu. Pirms tiesas sēdes gubernātors brīdinājis, ka viņš kā cara ierēdnis nedrīkstot liecināt pret kazaku virsnieku. Kampars atteicis, ka tiesā teiks tikai taisnību, kā to prasa zvērests.

— Jūs aizlaidīsiet, draudējis gubernātors.

— Man vienalga, atteicis Kampars.

Tiesas sēde notikusi Rīgā un izraisījusi veselu sensāciju. Kampara liecība pret kausli — kazaku virsnieku un — jau otrā dienā viņš bija pazeminājums, ka viņš pazemināts amatā un pārcelts uz Pleskavu!

— No šitādām glāzēm ģenerālis Orlovs dzēra šņabi, Vilhelmīna Kampara norāda uz paprāvu alus glāzi. Mans vīrs nemaz nedzēra, bet ar Orlovu kopā esot, bija spiests to darīt. Orlovs arī pats piedalījās eksekūcijās!

Tāk spējas un krietnā stāja pamazām atkal nostiprinājusi Kampara stāvokli un prestižu arī Pleskavā. Palīdzējusi arī laikam iepazīšanās ar ķeizarienes māsu Elizabeti Feodorovnu. Kamparam viņa bijusi jāpavada kādā klostera apmeklējuma laikā. Lielkņaze aicinājusi Kamparu pāriet pareizticībā un mainīt uzvārdu, bet Kampars atteicis, ka to gan nevēlas darīt.

— Un tas man ļoti patīk, atteikusi lielkņaze.

Vēl kā šis sarunas rezultāts jāuzskatot Kampara meitas Mērijas izņemšana no ģimnazijas un pārcelšana un tālākizglītošana uz lielkņazes rezerva privilēģētā Elizabetes institūtā.

Un nu palasīsim vēl dažas rindas no nodzeltējušā 1922. gada Latvijas Vēstneša:

„Tad nāca 1915. gada tautu staigāšanas laiks, un bēgli šo laikā dari atkal sastapa Pleskavā par apriņķa priekšnieku. Prieks Kamparam nekad nebija lielāka gandarījuma kā palīdzēt katram grūtā brīdī nonākušam latvietim, un šī palīdzība katram bija dārga, sevišķi svešumā. Kampars pirmais sāka rūpēties par palīdzības darba organizēšanas, gādā par darbu bēgļiem, izgādā pabalstus."

— Savā kancelejā Pleskavā viņš darbā pieņēmis pat divus latviešus, kas nemaz neprata krieviski, piemetina Vilhelmīna Kampara.

Tā šķirstot nodzeltējušo dokumentu lapas un kavējoties seno dienu atmiņās, Vilhelmīnas Kamparas garā acu priekšā atkal paradās pirms daudzas 70 gadus gara mūža ainas, bet neitrālam vērotājam un sarunu biedram atklājas interesanti mūsu tautas vēstures epizodi. Skaistā cildenumā paradās arī kāds krietns, bet mūsu paaudzei jau nepazīstams latviešu patriots, kuram pirmā vietā bijusi kalpošana savai tautai un saviem tautiešiem.

Kaut vai daži šādi Kampara garā un tikumu radinieki darbotos arī tagad mūsu saimē! R. Čaks

Dzīvīte, dzīvīte...

VELTĪJUMS TRIMDINIEKIEM

Veiklais spalvas bruņinieks Taurus piesūtījis redakcijai zemāk minētos piemērus, kurus tautieši varētu izmantot viesojoties savu draugu jauniepirktajās mājās un parakstoties viesu grāmatās. Viņa veltījumi ir šādi:

Partiju atjaunotājiem: Ja visi ceļi ved uz Latviju, kādēļ tad turp jāiet pa dažādiem ceļiem?

Politiskiem ļoēsiem: Kaut gan mīlestība ir akla, līdzskrējēji saredz savos dievinātos divi reizes vairāk, nekā vienkāršais mirstīgais. Aklo pasaulē arī vienacainais ir karālis!

Profesionāliem runas vīriem: Neesi līdzīgs gailim, kas domā, ka saule uzlēkusi tikai tādēļ, lai dzirdētu viņu dziedam!

Glumajam: Bitei, kurai medus mutē, dzelonis ir astē!

Sarūgtinātam: To, kurš padarījis ko labu, nepiemin, vienmēr daudzina tikai to, kurš kļūdījies!

Tam, kurš samaksājis gada abonementu, bet avīze neiznāk: Vilšanās dvēselē ir tas pats, kas pērkona negaiss smacīgam gaisam!

Lustīgam dadzīvotājam: Ja esi Romā, dzīvo romiešu stilā, ja dzīvo citur, dzīvo, kā to iezemieši dara! (Sv. Ambrozija padoms sv. Augustinam).

Mazajam cilvēkam: Tici tikai pusei no tā, ko pats esi redzējis, bet netici ne vārda tam, ko tev stāsta citi!

Klusajam darbonim: Bīti godina vairāk par citiem radījumiem ne tādēļ, ka tā ir darbīga, bet ka tā strādā citu labad. Trimdā ar darboņiem, kuri savus atpūtas brīžus veltī citu labā, tas ir otrādi. Bet Tu neesi taču bite!

Malā stāvētājam: Esi kluss, tad tautieši domās, ka esi gudrs un filozofs!

Feļetonistam: Runāšana ir sidrabs, klusēšana zelts!

Taurus

TRIMDINIEKA PĀRDOMĀM

Amerikāņi par mūsu domstarpībām

Kur ir politiskās partijas, tur ir cīņa par varu un tautas vadīšanu. Bet kur ir cīņa par varu un tautas vadonību, tur ir pretēju uzskatu un interešu sadursme.

Šo politikas atziņu apstiprina arī latviešu trimdas sadzīve. Tiklīdz politisko partiju fragmenti trimdā sāk darboties, šī darbošanās nenovēršami izraisa partiju gribu noteikt valsts politiku, ciktāl tas vien iespējams trimdas apstākļos, un arī runāt latviešu tautas vārdā.

Pirmais spilgtais latviešu politisko partiju pretenziju pieteikums notika Vācijā no 1945. — 1950. gadam, kad šis mēģinājums sabruka ar Latvijas Centrālās padomes darbības pilnīgu sabrukumu partiju līderu nevienprātības dēļ.

Tagad atkal Stokholmā notiek nopietns mēģinājums atdzīvināt Latvijas Centrālo padomi un šīs padomes valsts politiskās pretenzijas, kas aizsniedzas līdz pat Latvijas valsts prezidenta vietnieka amatam. Un tūlīt ir sākusies cīņa par varu un tautas pārstāvniecību trimdā, ko vāji aizsedz vārdi „mēs vēlamies sadarboties."

Visuzmanīgāki ir politisko partiju līderi, kas dzīvo un darbojas ASV. Viņiem jābūt uzmanīgiem tādēļ, ka viņi vai viņu asistenti ieņem algotas vietas amerikāņu subsidētajā Komitejā Latvijas brīvībai. Un tomēr laika tecējumā arvien neatvairāmāki arī Komitejā Latvijas brīvībai sāk izpausties partiju neatņemamā iedaba — cīņa par varu un vadību.

Kā arī partiju līderi pūlētos visu nosegt ar protokolu, tomēr nav noliedzama partiju politikas mērķtiecīga ieviešana trimdas dzīvē. Ko arī lai partiju līderi tagad teiktu par Dr. Viļa Māsēna atbrīvošanu no priekšsēža amata Komitejā Latvijas brīvībai, tas faktiski ir izdarīts partijpolitisku mērķu dēļ un nevis lai sekmētu Dr. Viļa Māsēna darbību Apspiesto tautu asamblejā. To vislabāki zina un izjūt pats Dr. V. Māsēns.

Šī partiju politiķu rīcība nav noslēpums arī amerikāņu aprindās, kas sekmē trimdinieku cīņu par savu zemju atbrīvošanu. Tiem nepatīk šāda lietu attīstība. Par to notiek pārdomas un pārrunas.

Ļoti zīmīgs komentrās atrodams Christian Science Monitor 30. janv. numurā rakstā par Apspiesto Tautu asamblejas darbību. Tur lasāma šāda pašāža: „Pastāv krasas domstarpības par asambleju. Tās aizstāvji apgalvo, ka asambleja ir potenciāls spēks, kam nozīme apspiesto tautu atbrīvošanā un kas uztur šo tautu morāli. Pierādījumi esot komūnistu preses naida pilnie uzbrukumi asamblejai.

„Bet citi jūt, ka asamblejai ir mazs vai nav nekāds atbalsts satelitu tautu vairākumā, kas noskaņots pret komūnistiem. Tie saka, ka asambleju vada politiķi, kas zaudējuši prestižu savās zemēs un viņi reprezetējot to režīmu atgriešanos, ko apspiestās tautas vairs nevēlas atpakaļ, lai arī cik laimīgas šīs tautas būtu tikt vaļā no komūnisma."

Ir pēdējais laiks izbeigt katru partiju politiku kā Komitejā Latvijas brīvībai, tā latviešu delegācijā Apspiesto tautu asamblejā. Abu šo svarīgo institūtu personālam sastāvam un darbam jābūt tik nacionāli viengabalainam un lietpratīgam, ka aiz tām varētu nostāties un stāvētu visa trimdas saime. Kam ir citi nolūki, tam nav vietas tur.

Saturns

ALJAs valdes sēdes dalībnieki sagaida vicepriekšsēdi G. Āboliņu no Takomas. Tālais ciemiņš sasveicinās ar ALJAs priekšsēdi K. Sventecki. Foto V. Liepa

JAUNIEŠI NOSPRAUŽ VADLĪNIJAS SAVAM DARBAM

NODIBINĀTI SAKARI AR LIETUVIEŠU JAUNIEŠIEM

28. un 29. janvāra sēdē Kalamazū ALJA's valde pieņēma lēmumus par darbības vadlīniju izstrādāšanu, Stipendiju un „Jaunatnes balvas" fondu radīšanu; apstiprina jaunatnes vadītāju kursu, konferenču, jaunatnes salidojumu un 5. gadskārtējā kongresa vietas un laikus; aicina latviešu jaunatni iesaistīties latviešu koros un visiem iespējamiem līdzekļiem atbalstīt Augustdorfas ģimnaziju; izsludina jaunu literāru sacensību.

Valdes priekšsēdis K. Sventeckis ziņo, ka aicinājumam darboties pārorganizētajā 8 locekļu vecāku padomē jau atbildējuši prof. Kundziņš, prof. Starcs, mācītājs Nesaule un Dr. Lejasmeijers. Rietumu apgabala vicepriekšsēdis Gunārs Āboliņš ziņo, ka beidzot izveidots labs sakaru tīkls starp atsevišķiem jaunatnes pulciņiem. darbojas 7 jaunatnes kopas, pulcinot ap sevi 313 organizētus latviešu jauniešus: Lielu atsaucību jaunatnes organizēšanās darbam veltījuši prof. Kundziņš un mācītāji Mačs, Āboliņš un Cilnis. Izdots arī Rietumu apgabala jauniešu 1. informācijas biļetens, kurā sakopotas ziņas par pulciņu darbu, jauniem literātiem, māksliniekiem, sniegti raksti par aktuālām darba problēmām. (Austrumu apgabalā jau izgatavoti 2 informācijas biļeteni, Vidienē) - 5). Vidienes apgabalā darbs rit bez traucējumiem (vicepr. V.Muižnieks), kurpretim Austrumu apgabalā neveicas ar jaunatnes vadītāju kursu noorganizēšanu, jo aicinājumi atduras pret atbildi: „Kaut ko jau vajadzētu darīt, bet kā lai atrod laiku sarīkošanai" (vicepr. V. Kārkls). ALJAs kasieris O. Galītis ziņo, ka Apvienības kasē patlaban atrodas $588,42. Jaunajā gadā Apvienībā iestājušies 35 jauni biedri (biedrzine V. Muižniece).

Valdes loceklis V. Nollendorfs referē par priekšlikumu izstrādāt ALJAs darbības vadlīnijas, kas ļoti nepieciešamas turpmākajā darbā, jo „esam jau iekļuvuši trimdas politikā, esam auguši un ieguvuši zināmu prestižu, esam jau arī ieņēmuši zināmu nostāju. Šīs darbības vadlīnijas prasa apstāklis, ka vecākā paaudze un tās organizācijas ne vienmēr saprot un atbalsta mūsu darbu, ka jaunieši skatās uz Apvienību kā savu organizāciju un tāpēc vēlas skaidrību, ko Apvienība var dot un darīs viņu interešu labā; tās prasa arī atbildība nākotnes priekšā. Šīs vadlīnijas izteiktu Apvienības nostāju darbā par Latvijas brīvību, attiecībās ar vecākās paaudzes organizācijām un jaunatni."

Priekšlikumu pieņm vienbalsīgi, noteicot darbības vadlīniju izstrādāšanu statūtu komisijai un valdei.

Vicepriekšsēdis V. Muižnieks ziņo par sakaru uzņemšanu ar lietuviešu jaunatnes organizācijām. Lai iegūtu vajadzīgo informāciju, viņam bijusi divu stundu saruna ar lietuviešu sūtni, kas apsolījis piesūtīt letuviešu jaunatnes pulciņu adreses no visām pilsētām, savukārt prasot līdzīga veida informāciju no ALJA's Šo darbu turpmāk kārto ALJA's sekretāriāta locekle E. Ozoliņa Čikāgā. Sakaru uzņemšanu ar igauņu jaunatnes organizācijām veic ALJA's priekšsēža vietnieks P. Freivalds.

Literārai sacensībai (esejām par temām no latviešu literatūras) valde no Apvienības līdzekļiem balvām atvēl $55,-. Sacensības noteikumu izstrādāšanu un izsludināšanu uzdod Apgāda nozarei. Par 5. gadskārtējā ALJA's kongresa

(Nobeigums 4. lpp.)

PIE MUSU KAIMIŅIEM LIETUVJIEM

Telefona saruna ar Lietuvu nesen notikusi no Losandželosas: kāda bēgle sarunājusies ar savu tēvu, kurš Kaunā vēlējies „dzirdēt meitas balsi."

*

Prof. Dr. Keisers, Johann Gottfried Herder institūta direktors Vācijā, vēlas sadarboties ar Austrumeiropas tautu kultūras darbiniekiem. Minētais institūts izdod žurnālu „Zeitschrift Fuer Ostforschung."

Lietuvieši jau stājušies sakaros ar institūtu — tam piesūta savus izdevumus (Draugas). Profesora adrese ir: Prof. Dr. E. Keyser, Johann Gottfried Herder Institut, Marburg — Lahn, Behringweg 7, Germany. Hu. — At. —

Vēstule vēstuļu rakstītājiem

Jau sen esmu domājis par to, ka visiem vēstuļu rakstītājiem vajadzētu apvienoties vienā organizācijā, esmu arī dažiem no jums šo ideju deklarējis, bet tikai lielu pretestību vien piedzīvojis. Jūs baidāties no tā, ka varētu izveidoties kāds vēstuļu rakstītāju artelis vai kāda arodbiedrība, kas tad sagrābtu savās rokās visas tiesības, ka bez organizācijas ziņas neviens vairs vēstules tad nedrīkstēs rakstīt, ka tad ar vēstulēm būs tas pats, kas ir ar frizieru veikaliem, elektrības vadiem un ziedojumu lapām, ka tad darbosies tikai organizācijas apstiprināti kvalificēti vēstuļu rakstītāji, kas, specializējušies pa nozarēm, tikai par atlīdzību sniegs tautiešiem vēstulnieciskо palīdzību. Bet vai tad nebūs labi? Cik bieži gadās, ka jaunekls, nemācēdams ietvert savas jūtas vārdos, nekā nevar paziņot savai iecerētai meitenei,ka viņš tajā iemīlējies! Speciālists to izdarīs pavisam viegli, un adresātei pašai nemaz nevajadzēs arī mocīties ar atbildes rakstīšanu, to tāpat izdarīs speciālists. Citās nozarēs — biedrību dibināšanā, mākslinieku aicināšanā, dziesmu svētku sarīkošanā — tāpat. Gandrīz katrai latviešu kolonijai pa tādam speciālistam jau ir sabiedriskās dzīves nozarē. Tāds ir arī dvīņu pilsētas tautiešiem — mineapoliešiem un sanpauliešiem. Tas ir Jogurs Balzāms. Man adresēto vēstuli viņš šāk ar šādiem vārdiem: „Bija laiki, kad es domāju, ka Jūs varat tikai labi šņabi dzert un neko daudz vairāk." Tie jau bija zelta laiki, mīļais Balzām, man dzerot un Jums domājot, un man jāizsaka kompliments arī Jums, ka no domātāja esat kļuvis par vēstuļu rakstītāju. Man tomēr liekas, ka Jūs vēstuli esat man uzrakstījis bez savu tautiešu ziņas, jo dažas vietas tajā ir tā kā divdomīgi saprotamas. Piem., izteicienus: „Mēs esam gudri," „Mums ir viss," „Mēs dzīvojam ļoti saticīgi, lielā sirsnībā un mīlestībā" var saprast arī, ka jūs it kā nebūtu gudri, ka jums nebūtu nekā, arī saticības, sirsnības un mīlestības. Neticu, ka mineapolieši un sanpaulieši būtu vēlējušies, lai par viņiem tā izsakās. Nekā divdomīga nav tai Jūsu vēstulē tai vietā, kur Jūs ziņojat, ka pa abām pilsētām kopā esot tikai viena draudze. Cik mācītāju, to gan Jūs neziņojat, bet jādomā, ka divi, katrai pilsētai savs, un gan jau tad ar laiku radīsies arī otra draudze, tikai šo jautājumu kādreiz pilnsapulcē vajaga iekustināt. Tālāk: Jūs savu biedrību salīdzināt ar mūsu kādreizējo saeimu. Ja Jūs to darāt ar tautiešu ziņu, tad es saprotu: jūs gribat maksāt savas biedrības biedriem algas, tāpat kā mēs toreiz maksājām pa 400 latiem mēnesī saviem deputātiem. Es to akceptēju. Biedru skaits tad jūsu biedrībā ātri pieaugs, pie uzņemšanas radīsies sastrēgums, bet gan jau nokārtos, pēc mēneša tagadējo 100 biedru vietā jau būs tūkstotis, bet pēc 2 mēnešiem 2 tūkstoši, tad arī visi mineapolieši un sanpaulieši tur būs iestājušies, kurš tad nu ārpusē arī vairs gribēs palikt, un tā būs vislielākā lokālā latviešu biedrība trimdā. Un visiem algas, priekšniekam, saprotams, vislielākā alga, tādēļ šim postenim būs daudz kandidātu, dvīņu pilsētas latvieši sadalīsies vairākās partijās, vēlēšanas būs spraigas un interesantas, atdzīvosies visa jūsu kultūra, godā nāks atkal jūsu dzejnieki, vajadzēs sacerēt odas. Bet Jums, Balzāma kungs, tad vajadzēs noorganizēt savu vēstuļu rakstīšanas biroju ar vairākām sekretārēm, jo Jums vienam nebūs pa spēkam visus lielos notikumus aprakstīt. Tad arī man uz turieni būs jāpārceļas, varbūt mēs varēsim strādāt kopā, vienā birojā, tikai katram savas sekretāres, tāpat arī savi ienākumi, saprotams. Un vai tad nu būs tā, ka, man tur ierodoties, Jūs celsit galdā tikai pudeli brandvīna, bet kāds cits atpalicis individs tikai glāzi plānā alus? Un labākā sabiedrība, Jūs sakāt, no manis novēršoties. Vai tikai Jūs pats arī neesat jau visu to pašu paredzējis, ko es te rakstu, un neuzskatāt jau mani par savu konkurentu? Kad visi dvīņu pilsētas tautieši būs biedrībā un saņems algas, tad jau labākā sabiedrība vien tur vairs būs! Tad jau Jūs mani arī savā birojā nelaidīsit, ko tad nu es vēl sapņoju par sekretārēm un ienākumiem! Ko es nepateicu šīs vēstules sākumā, tas jāpasaka tagad: kad tas viss notiks, tad būs liela konkurence — vēstuļu rakstītāji savā starpā apkarosies ar vēstulēm.

Jūsu Alumsalums

CEĻA VĀRDI

Tautas valoda ir tautas dzīvība.
Kārlis Kundziņš, sen.

*

Cik mēs cienījam savu valodu, tikpat daudz mēs cienījam arī savu tautu, jo valoda ir tā ,kas tautu dara par tautu, kas ir viņas dzīvības dvaša.
Apsīšu Jēkabs

*

Dziesma satriec mūrus, pārvērš sirdis, mūzika tieši tīra un apskaidro mūsu dvēseles. **Jānis Poruks**

*

Tauta zied, ja tā tēvu dziesmu dzied.
Andrejs Pumpurs

SAVIENOTĀS VALSTĪS

GRAND RAPIDI (MICH.)

● Grand Rapidu latviešu biedrības drāmatiskā kopa sākusi iestudēt R. Blaumaņa lugu Pazudušais dēls rež. A. Štama vadībā. Izrāde paredzēta pavasarī.

● Vienības draudzes mācītājs J. Lazda pagājušā nedēļā bija izbraucis uz Detroitu, kur piedalījās ULCA sinodes evaņģelizācijas konferencē, kurā ieradās visi sinodē ietilpstošie Mičigēnas luterāņu mācītāji.

● Daugavas Vanagu apvienības ziedojumu vākšanas akcija tagad galīgi noslēgusies. Akcija notika pa pastu un apmeklējot tautiešus mājās. Ienākušo ziedojumu kopsumma ir apm. 620 dol. Latviešu šeit ir apm. 1200. Bijuši arī tādi ziedotāji, kas devuši tikai dažus 10 centus. Lielākais devums bijis 50 dol. Šī ģimene kādai latviešu draudzes svētdienas skolai dāvinājusi arī 50 dolarus, 3 klases tāfeles un bez tam visus skolēnus, skaitā 25, reizi mēnesī paēdina. No augšminētā var spriest, ka latviešu atsaucība nav maza, bet dažāda.

● Vidējo valstu jaunatnes dienas notiks 11. un 12. augustā Grand Rapidos.

● Daugavas Vanagu apvienības gadskārtējais karnevāls Prieks, kur tu rodies notiks 11. februārī, plkst. 8 vakarā Latviešu biedrības telpās. Spēlēs vietējais deju orķestris. Paredzēta labāko masku godalgošana un pārsteigumi.

● Latviešu skolā Draudzīgā aicinājuma dienā, 28. janvārī, skolas telpās notika centīgāko skolēņu sumināšana. Skolēnus un bērnu vecākus uzrunāja pārzinis V. Lībants, pastāvot par bij. mūsu valsts prezidenta K. Ulmaņa Draudzīgā aicinājuma lielo nozīmi. Viņš atzīmēja, ka svarīgi ir, skolai sadarbojoties ar bērnu vecākiem, bērnos iepotēt pieklājību, centību, kārtības mīlestību, godprātību utt. Centīgāko skolēņu vārdi no katras klases bija ierakstīti grāmatā, kuru kā kopēju balvu saņēma jaunie latviskās gara gaismas alcēji, bet tā paliks skolas bibliotēkā un būs pieejama ikvienam lasīšanai. Dāvātās grāmatas bija iegūtas no Zelta grāmatas fonda un atsevišķiem ziedotājiem K. Krūmiņa, DV apvienības un Akadēmisko organizāciju apvienības.

● Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes Grand Hevenas kopas gada sapulce notika 29. janvārī pēc dievkalpojuma. Ziņojumu par dievkalpojumu kopas darbību un līdzekļiem sniedza pr-ks agr. J. Bergs. Jo sekmīgi, kaut mazā sastāvā, darbojusies svētdienas skola. Budžeta gads noslēdzies ar 212 dol. atlikumu. No šīs summas rezerves kapitālam pieskaitīja 125 dol., 40 dol. ziedoja Augustdorfas ģimnazijai Vācijā, 25 dol. Bībeles tulkošanas biedrībai un 10 dol. Kultūras fondam. Jaunajā dievkalpojuma kopas valdē ievēlēja: agr. J. Bergu (pr-ks), M. Lazdiņu (sekr.) un M. Medni (kasiere). Sapulcē piedalījās arī draudzes mācītājs prāv. J. Ozols.

● Amerikas latv. palīdzības fonds par savu pilnvarnieku Grand Rapidos iecēlis Heinrichu Ritumu — 1353 Crosby N.W., tel. RI 2-0895. Pie viņa iegūstama visa informācija par šī fonda darbību, saņemamas iestāšanās anketas utt.

… un neaizmirsti, vīriņ, ka labs vīrs sabiedrībā izturas pret savu sievu tāpat kā pret savu jauno automašīnu.

DENVERA (COLO)

● Draudzes kopas gada sapulci 22. janvārī ievadīja prof. Dr. Luža Bērziņa īsi dievvārdi. Sapulci vadīja A. Gulbis. Pārskatu par pagājušā gada darbību sniedza valdes pr-dis V. Zebauers. Noturēti pavisam 17 dievkalpojumi, kurus visus vadījis kopas mācītājs prof. Dr. L. Bērziņš, bet vienu — archibīskapa vietnieka ASV rietumdaļā prof. K. Kundziņa vikārmācītājs Rob. Āboliņš.

Draudzes kopa rīkojusi vairākus bezmaksas priekšlasījumus, piedalījusies ziedojumu vākšanā archibīskapa tēva 85 gadu jubilejas balvai, atzīmējusi prof. L. Bērziņa 85. dzimšanas dienu, veltot viņam 10. sept. draudzes vakara literāro daļu, vākusi ziedojumus ALAs Kultūras fondam un palīdzības darbam trūkumcietējiem tautiešiem.

Draudzes kopas locekļu skaits pašreiz ir 74, no kuriem draudzes nodevas maksā 49 pastāvīgā darbā nodarbinātie, bet gada sapulcē piedalījās 27. Darbības pārskatu un visus lēmumus pieņēma lielā vienprātībā, vienbalsīgi izsakot draudzes kopas valdei un dāmu komitejai pateicību par sekmīgi veikto darbu. Valdē ievēlēja līdzšinējos: V. Zēbaueru, K. Igenbergu, K. Raci, H. Velmi un no jauna K. Kalējiņu.

Š. g. 30. jūnijā draudzes kopas mācītājs prof. Dr. L. Bērziņš, saskaņā ar sociālā nodrošinājuma likuma grozījumiem, varēs doties pārpilnām pelnītā atpūtā, saņemot, ja arī nelielu, tomēr pastāvīgu valsts pensiju. Ar to draudzes kopai rodas vajadzība pēc jauna mācītāja. Sapulce pilnvaroja valdi šo jautājumu kārtot sazinā ar Kolorado Springas ev.-lut. latviešu draudzi, ievērojot arī Vaiomingas štatā dzīvojošo tautiešu vajadzības.

● Denveras latviešu kluba gada sapulci 28. janvārī atklāja kluba pr-ks A. Gulbis, to vadīja K. Īgenbergs. Pārskatā par kluba darbību pr-ks sevišķi uzsvēra labo saskaņu un sadarbību ar vietējo draudzes kopu, tā ka var teikt, ka Denveras latvieši ir viena vienota saime. Pie kluba pastāv pašpalīdzības fonds un sestdienas skola, organizējas sporta sekcija un teātra trupa. Pagājušā gadā kluba biedru skaits pavairojies par 20% un pašlaik pārsniedz simtu. Par sestdienas skolas darbību ziņoja skolas vadītāja E. Krūmiņa. Skola šinī gadā var atzīmēt 5 gadu darbību, un tanī pašlaik mācās 19 bērnu. Par skolotājiem darbojas E. Krūmiņa, E. Igenberga, K. Igenbergs, I. Krūmiņa un G. Krūmiņš. Sevišķi atzīmējams, ka skolotājiem palīdz pagājušā gadā skolu beigušais Uldis Kāpostiņš, kurš katru sestdienu turpina ierasties skolā, lai mācītu jaunākos skolēnus. Par pašpalīdzības fondu ziņoja G. Krūmiņš. Dāmu komitejas darbības pārskatu priekšniece Pillandere.

Par kluba priekšnieku vienbalsīgi ievēlēja A. Gulbi. Valdē: J. Krūmiņu, V. Zerviņu, A. Pillanderi un Dzintaru. Revīzijas komisijā: V. Zēbaueru, A. Bērziņu un A. Brigaderu. Sapulcē piedalījās 29 biedri. **Vienbalsīgi izteica pateicību valdei, dāmu komitejai un sestdienas skolas vadītājai un skolotājiem par sekmīgu darbu.**

KĀDAS GODĪBAS GALS

DIEVINĀTAIS ĢENERĀLIS ROMMELS (11)

Hitlera sulainis stāsta par „vadoņa" darbu un dzīvi

KAŖAVĪRIEM TRŪKST SILTU APĢĒRBU

Ziemas apģērbu trūkums kaŗavīriem Hitleru galīgi satrieca, jo bija plānots zibeņkaŗš, bet tagad vajadzēja laist tautā uzsaukumu, steidzīgi sūtīt kaŗavīriem uz fronti siltus apģērbus. Tankiem, lokomotīvēm un iesalušiem ieročiem nevarēja nekādi palīdzēt, tie stāvēja mēmi Krievijas sniega laukos. Hitlers kļuva briesmīgs. Viņš lika atsaukt austrumu frontes komandantu ģenerāli Brauchiču un aizsūtīja to atpakaļ uz Vāciju.

„Es biju kaprālis Pirmajā pasaules kaŗā, es zinu, kas kaŗavīriem vajadzīgs. Es pārņemu vispārēju komandu," teica Hitlers. Tajā laikā bija vairākas atlaišanas no amatiem un tiesāšanas.

BARGĀ ZIEMA

Hitlera paļāvība un ticība savai armijai sāka šķobīties ar bargās 1941. gada ziemas uznākšanu un ar jaunām grūtībām Rostovas apkārtnē. Ģenerāļi Keitels un Jodls mēģināja Hitleru pierunāt atteikties no Rostovas iekarošanas, bet Hitlers nolēma personiski doties pie feldmaršala Rundšteta, lai pārliecinātos par stāvokli. R. toreiz atradās pie Melnās jūras, netālu no Taganrogas. Rundštets deva priekšlikumu atkāpties, bet Hitlers atkāpšanās vietā izlēma virzīšanos uz priekšu un Rostovas ieņemšanu nolūkā tur atrast ogles. Tur cīnījās Hitlera pulks „Ādolf Hitlers Leibstandart". Un tā nejaukā laikā Hitlers, ģen. Šmunds, Dr. Morells un es rāpāmies četrmotorīgā lidaparātā un devāmies uz Ukrainu. Pie Poltavas mēs Condor lidaparātu nomainījām pret Heinkel 3. Bija nejauki auksts, un nebija iespējams sarunāties, jo motori briesmīgi rūca. Ap 10 stundu mēs drebēdami un trīcēdami lidinājāmies virs sasalušās Krievijas zemes. Hitleram bija ausu sildāmie, un viņš pa laikam grauza biskvītus. Tikko nolaidies, Hitlers lika atsaukt sava pulka komandantu Sepu Dītrichu, tad nekavējoties devās uz apspriedi ar ģenerāli fon Rundštetu. Man nav zināma konferences tiešā norise, bet rezultātā Rundštets tika atlaists no komandanta amata, un vēlāk Hitlers man teica: „Rundštets austrumos nebija pārāk labs, bet viņš bija ļoti labs rietumos."

Nākošajā dienā, atgriežoties Poltavā, mēs tikām atgriezti no visiem telefona sakariem ar pārējo fronti, un šai laikā Hitlers atzina, ka izdarījis muļķību, ierīkodams savu galveno mītni tik tālu no kaujas līnijām. Tajā laikā Hitlera uzticamākais un tuvākais ģenerālis bija Keitels, kas, augstākiem virsniekiem pusdienojot „Vilkumidzenī", vienmēr atradās Hitleram pie labās rokas. Viņš arī ierosināja parasto starptautisko armijas sveicienu nomainīt pret „Heil Hitler" ar rokas pacelšanu. Hitlers par to bija apslēpti priecīgs, jo viņš zināja, ka vairāki armijas virsnieki tā sauktie „reakcionāri" nelabprāt skatījās acīs partijas biedriem. Ja Keitels bija Hitleram parastais „jā-vīrs," tad prestats bija ģenerālis Jodls, kas bieži izteica savus uzskatus, kas nesaskanēja un bija pretēji Hitlera domām. Šo vīru sevišķi cienīja viss Hitlera stābs. Tas bija 1942. gadā, kad Hitlers bija iedomājies, ka Jodls viņam it kā melojis par frontes notikumiem Kaukazā, jo šīs frontes komandants feldmaršals Lists, bija atkāpies.

„Lists nav pilnīgi izpildījis dotās pavēles," teica Hitlers Jodlam.

„Bet mans vadoni," atbildēja Jodls, „Lists jūsu viņam uzliktās pavēles ir pilnīgi izpildījis."

Hitlers pielēca kājās un kliedza: „Tie ir meli!"

Es nezinu, kas pēc tam notika, bet no tās reizes Hitlers savu ieradumu pusdienot kopā ar stāba virsniekiem pārtrauca. Hitlera neuzticības sajūta armijai un savam stābam arvien palielinājās, un stāba šefa ģenerāla Haldera akcijas Hitlera acīs sāka krist dienu no dienas. 1942. gada septembrī Hitlera pirmais kaŗa laika stāba šefs ģen. Halders tika atlaists, un jaunais ģenerālis Zeitclers stājās viņa vietā.

„Viņš izturas un izskatās kā vecs skolotājs. Vienmēr viņš domā tik lēni, un pirms viņš spēj aptvert situāciju, stāvoklis ir jau mainījies," teica Hitlers par savu bijušo stāba šefu.

Jaunais stāba šefs bija pazīstams ar vārdu „ģenerālis Kügelblitz" vai arī „ģenerālis Round Lightning". Viņš bija ātrs kustībās un runās un ar apaļu seju. Zeitclers bija vienīgais militārists, kam Hitlers sveicinoties pastiepa roku. Un kādreiz, Hitleram atrodoties Berchtesgādenā, galvenajā mītnē palika „Kūgelblics." Šajā brīdī krievi izdarīja pārsteiguma uzbrukumu, un „Kūgelblics" nekavējoties veidoja pretakciju. Kad ieradās Hitlers, pārbaudījis sava jaunā stāba šefa pavēles, viņš teica: „Es nedomāju, ka es būtu izdarījis ko labāku." Bet pēc 20 jūlija atentāta Zeitcleru atlaida, jo Hitlera ausīs nāca baumas, ka daži stāba virsnieki teikuši, ka „vadonis neesot pietiekami liels komandants."

Zeitclera pēctecis bija slavenais ģenerālis Guderiāns, kas labu laiku bija Hitlera labā roka un mīlulis. Bet arī viņa slavas kalni nodrupa, un viņš aizgāja to pašu ceļu, kur pārējie. Tas bija 1945. gadā, sākoties krievu lielai ofensīvai, Guderiāna atlaišanas iemesls bija tas, ka ģenerālis aizstāvēja pulkvedi Boninu sakarā ar Varšavas atdošanu krieviem. Bija arī citas nesaskaņas ar Guderiānu. Viena no tām bija nepievienošanās Hitlera uzskatam, ka Kurzemes cietoksni būtu jāaizstāv un jānotur cerībā, ka izdosies uzbrukt krieviem no aizmugures un atšķelt lielas krievu armijas daļas. Guderiāns tam nepievienojās, un Hitlers viņu atlaida, par savu nākamo stāba šefu izvēlēdamies ģenerāli Krebsu, kas savu uzdevumu pildīja līdz pat pēdējam brīdim.

ROMMELS KĻŪST VADOŅA MĪLULIS

Tā kā kaujas darbība austrumu frontē sakarā ar auksto ziemu tika apstādināta, Hitleram atlika laika diezgan domāt par kaŗu Āfrikā. Viņš neuzticējās saviem sabiedrotajiem — italiešiem Ziemeļafrikas kaŗā, tādēļ paredzēja savu vienību sūtīšanu uz Ziemeļafriku. Šajā sakarā viņš lika atsaukt Ervīnu Rommelu, lai sūtītu viņu uz fronti. Pirmo reizi es redzēju Rommelu kā pulkvedi, kurš bija iecelts par transporta vienībām uz Poliju. Par viņu vienmēr bija dzirdami visdažādākie nostāsti, par viņa precizitāti pavēļu izpildīšanā. Pēc pirmās tikšanās ar Rommelu Hitlers man teica, ka šis vīrs esot īstais partijas vīrs, kurš domājot un darot tāpat kā viņš (Hitlers). No tā laika, Hitlera aicināts, Rommels piedalījās katrā militārā konferencē un plānošanā par Polijas iekarošanu. Kādreiz Hitlers teica: „Tāpat kā es, Rommels ir cēlies no tautas un viņš saprot tautas vēlēšanos, un tikai viņš izdarīs to, ko esmu iedomājies."

ROMMELS DODAS UZ AFRIKU

Pēc kaŗa konferences Hitlers sēdēja kopā ar Rommelu un stundām ilgi pētīja kartes un sprieda par frontes situāciju. Es ticu, ka Rommels savu domu skaidrībā. Viņš bija mundrs un inteliģents, viņam bija savas domas, un vismaz pirmajā sākumā viņš nebaidījās tās atklāti izteikt. Ne katrreiz viņš piekrita Hitleram un nekavējās viņam to pateikt. Un kad Polijas iekarošana bija beigusies, bet Francijas kaŗš vēl turpinājās, Hitlers atsauca Rommelu pie sevis un jautāja, ko pulkvedis Rommels visu labāk gribētu savā kaŗa gājienā pret Franciju. Uz to Rommels atbildēja, ka viņš vislabāk gribētu komandēt tanku divīziju. Nekavējoties viņš pārņēma zem ģenerāļa Guderiāna komandas 7. tanku divīzijas vadību. 1940. gada maija beigās, kad zibeņkaŗš vēl nebija pusē, Hitlers devās pie Guderiāna un Rommela, lai abus apsveiktu. Francijas kaŗa laikā, atceros, Rommels bija vienīgais no vecākajiem virsniekiem, kuŗam netika dotas atsevišķas pavēles. Viņš drīkstēja izdarīt uzbrukumus pēc saviem ieskatiem. Atceros, ka Hitlers kādreiz teica par Rommelu: „Rommels ir tas vīrs, kurš lietas redz ar tādām pašām acīm, kā es. Viņš ir labāks kā mani ģenerāļi. Viņš ir arī labs partijas vīrs."

Kad Hitlers nolēma, ka italiešu panākumi Ziemeļafrikā vairs nebūt neturpinās, viņš atsauca admirāli Rēderu un, pārrunājot stāvokli, norādīja, ka tur atrodošās vienības jānodod vācu komandējošo ģenerāļu rokās.

Atceros, ka Hitlers vēl Vilku midzenī teica: „Rommels ir tas vīrs, kuŗam jādodas uz Z-Afriku un jāredz, ko italieši tur dara. Viņš kāvās pret tiem Pirmajā pasaules kaŗā, un viņam jāzina italiešu vājās un to spējas vietas. Viņš zinās, cik daudz tie ir vērts."

Un beidzot, kad vadoņa galveno mītni sasniedza ziņas, ka italiešu armijām sāk trūkt degvielas, lai apgādātu savus tankus, Hitlers izsauca Rommelu un sūtīja viņu uz Z-Afriku. Es atceros, cik laimīgs bija Hitlers, kad tas dabūja dzirdēt, ka, tikko nonākot Afrikā, Rommels nekavējoties devās tieši uz fronti. Tad viņš teicis vācu un italiešu kaŗavīriem: „Jūs sakāt, ka jums trūkst eļļas un degvielu, bet jums priekšā ir ienaidnieks ar degvielām un eļļu, ejiet uz priekšu un savāciet to."

ROMMELS STARMEŠU GAISMĀ

Raugoties atpakaļ uz pagātnes notikumiem, liekas, ka tajā laikā Hitlers izdarīja vienu no savām vislielākām kļūdām. Viņš savā galvā bija iedomājies, ka Rommels ir viens no viņa vislielākiem ģenerāļiem, ja ne pat vislielākais, un šajā sakarā sāka sūtīt uz Z-Afriku rakstnieku Ingemaru Berntu no propagandas departamenta, lai ar preses palīdzību izceltu Rommelu. Tā viņš kļuva vācu tautā dievinātais ģenerālis. Galvenā mītnē Hitlers izlēma sniegt visu iespējamo palīdzību Rommelam viņa panākumu nostiprināšanā. Britu zemūdeņu vajāti, italiešu kuģi sāka pamazām grimt, un Hitlers izlēma sūtīt talkā vācu kuģus ar vācu apkalpi. Lai vēl vairāk pacēltu Rommela slavu, Hitlers lika viņu atvest mājās, lai rādītu to vācu tautai Berlīnes sporta pilī. Hitlers nemēdza stāvēt ēnā, bet šoreiz viņš Rommelu izbīdīja sev priekšā starmešu gaismā, un pats stāvēja aiz viņa. Vairākas reizes Rommels tika atvests uz Vāciju, uz Hitlera galveno mītni, un dažreiz arī uz Rastenburgu. Viņš kopīgi ar Hitleru pētīja kartes un fronšu stāvokli, un pēc tam Hitlers teica: „Šis vīrs stāv pats uz savām kājām." Visu šo laiku nepārtraukti tika izcelta Rommela personība un prestižs.

(Turpinājums sekos)

MODES SKATE TORONTO

Marta Sverne demonstrēs savus jaunākos cepuru modeļus. J. Kreija uzņ.

Sv. Jāņa draudzes dāmu komiteja 11. februārī plkst. 6 sv. Jāņa baznīcas sanāksmju zālē rīko pavasaŗa modes skati. Ieeja, sākot ar 1 dol. par labu draudzes dāmu komitejas darbam.

Modiste A. Vītoliņa piedalīsies ar pašas darinātiem tērpiem pēc pēdējiem angļu, franču un amerikāņu pavasaŗa modes zīmējumiem. Tērpiem piemērotas cepures dos Matinee Hats, bet attiecīgus apavus — Rugela apavu firma. Dāmu frizieŗe E. Miltiņa frizēs modeļus, rādot jauna veida ilgviļņus, un kosmētiķe A. Bukovska grimēs modeļus un referēs par kosmētikas jautājumiem. Skatē piedalīsies arī kanadiešu kažoku firma Princess Fashion Furs ar vakara tērpu apmetņiem un kažokādas jaciņām. Matinee Hats gatavo speciāli šīm jaciņām piemērotas cepures.

Modeļus skatē pieteiks A. Stašāns.

SPECIĀLAS VIENĪBAS KAŖA GADĪJUMAM

VAI ANGLIJA DIBINĀS ĀRZEMNIEKU LEĢIONU?

Atklātībā nesen nokļuvušas dažas ziņas, kas norāda, ka jau ilgāku laiku vadošās britu armijas aprindas darbojas ar plāniem, kuŗi paredz angļu ārzemnieku leģiona izveidošanu. Tā sauktā „armijas līga," kas sastāv no augstiem angļu virsniekiem un citiem militāro lietu speciālistiem, domā, ka sagaidāmajai angļu armijas samazināšanai, kas pašlaik esot saimnieciskas un politiskas dabas nepieciešamība, tomēr būšot vajadzīgs izlīdzinājums. Pēc līgas domām, angļu ārzemnieku leģionu, kuŗam sākumā gan vajadzētu būt 100.000 vīru, būšot samērā viegli sakomplektēt no brīvprātīgiem Austrumeiropas bēgļiem, kuŗi nīstot komunismu vairāk par mēri, un vajadzības gadījumā to būšot iespējams papildināt ar krāsainajiem brīvprātīgajiem no kolonijām. Protams, Angļu ārzemnieku leģions varēšot būt tāpat kā Francijā tikai palīgvienība, kuŗa tomēr atļaušot arī izdarīt nepieciešamo Anglijas armijas pārveidošanu. Pēc līdz šim atklātībā nākušajām ziņām angļu ārzemnieku leģionam kā īstas vienības paredzētas tanku, izplētņu lēcēju, lidotāju un jūrnieku vienības.

Plāni paredz arī tuvāk neapzīmētu leģiona speciālkomandu. Iespējams, ka tās uzdevumos var ietilpt tie priekšlikumi, par kuriem Čārls Folijs (Charles Foley) raksta savā pirms vairāk kā gada izdotajā grāmatā — Commando Extraordinary. Šī grāmata, kas izpelnījusies ievērību nevien angļu militāro speciālistu aprindās, ieteic Anglijai, agrāk vai vēlāk nenovēršamās sadursmes dēļ ar PSRS, no politisko bēgļu — pārliecinātu pretkomūnistu cīnītāju aprindām sagatavot iespējami daudz lietpratēju izlūkošanai un partizāņu kaŗa vadīšanai Padomju Savienībā un tās okupētajās teritorijās.

Jāatzīmē, ka šādas — radniecīgas speciālkomandu vienības ir arī ASV armijai. Pēc dažiem informācijas avotiem ASV aizsardzības ministrija tomēr plānojot partizāņu un brīvības cīnītāju vienības, kuŗām kaŗa gadījumā būtu jādarbojas ienaidnieka — PSRS kaŗaspēka aizmugurē, ievērojami samazināt. Kāda šāda 2000 vīru liela vienība, kuŗa atrodas kaut kur Dienvidvācijā un sastādās pa lielākai daļai no Austrumeiropas politiskajiem bēgļiem, tuvākā laikā tikšot samazināta par divām trešdaļām. Kāda cita vienība, kuŗas stiprums nav īsti zināms un kuŗa tiek apmācīta Ziemeļkarolainā (ASV) tikšot samazināta par 25%. Plāni, kas līdzīgas vienības paredzēja organizēt arī no Āzijas tautu politiskajiem bēgļiem, esot pagaidām atmesti.

HAMILTONIEŠI GATAVOJAS KARNEVĀLAM PIGBRIDŽĀ

Hamiltonā notiek rūdzaina gatavošanās gadskārtējam DV-karnevālam, kas šogad sauksies Karnevāls Pigbridžā. Drēbnieki un šuvējas vairs pašūtinājumus nepieņem, jo tiem jau darba tik daudz, ka līdz karnevālam tiek pašūtināti visi pasūtinājumi līdz 25. februārim, jāstrādā dienu un nakti. Vienīgi, ja vēl kāds vēlas jaunu tērpu, tad varbūt drēbnieki Toronto var izpalīdzēt, jo galvenais ir masku sūdināšanās, kas prasa lielu rūpību un daudz laika. Karnevāls sāksies pl. 7 vakarā un tas notiks Royal Connaught Hoteļa Kristallu zālē. Par valšiem, polkām, tango un sudmaliņu mūzikas skaņām rūpēsies italiešu deju kapella Franks Benny. Karnevālam īpatu noskaņu dos sieni gleznojumi, kuŗos būs redzami visi Pigbridžas varoņi, bet ja nu kāds būs aizkavēts darbā, slims, vai sieva nelaidīs, tad viņu neminstrējumi atrast būs ikvienam gaiši un skaidri saredzami, jo pie šo viņu cienījamo un vienlīdzīgo kādu būs ievainoti jau tagad dienu un nakti strādā Zete Palete. Bet tas vēl nav viss. Arī Tālivaldis Kiķauka jau sācis zīmēt Karnevāla vajadzībām, bet Ivars ir nozīmis pavēles. Cik stundas skaidrot, tad šogad būšot kaut kas no Holivudas filmu zvaigznēm, galvenokārt ķermeņu vidējās daļas. Bez tam rīkotāji klusībā cer, ka pēc trīs gadu konstrukcijas darbiem beidzot izdosies iedarbināt „Atombumbu" kas darbosies uz kosmiskās staru iespaida pamata. Ja starmeši nodzisīs, tad dejošana būs tumsā, pretējā gadījumā starmeši rādīs dejošanas ceļu. Par šim ierīcēm savas galvas lauza Edgars Zvinis un Edgars Balcers. Bez tam būs arī visi pārējie karnevāla atrikumi, baloni, cepurītes u. c. Labākās maskas saņems godalgas, un rīkotāji noliemu griezties pie Hamiltonas latviešu veikalniekiem un uzņēmumiem ar laipnu lūgumu dāvināt godalgām balvas, ko jau daži veikali arī ir apsolījuši. Tātad gaidāms bagātīgs godalgu klāsts. Šogad pārmaiņas pēc maskas godalgos speciāla komisija 5 personu sastāvā. Ieeja karnevālā $1.50.

JAUNIEŠI NOSPRAUŽ...

(Pārnesums no 3. lpp.)

vietu apstiprina Čikāgu, kur kongress notiks vienlaikus ar Ziemeļamerikas „Daugavas Vanagu" salidojumu 1., 2. un 3. septembrī. Apgabalu jaunatnes salidojumi: Vidienē notiks 11. un 12. augustā Grand Rapidos, Rietumos — Sanfrancisko 1., 2. un 3. septembrī. Apgabalu jaunatnes vadītāju kursi: Vidienē — Kalamazū, Rietumos — 7. un 8. jūlijā Portlandē. Jaunatnes vadītāju konferences: Austrumos — Ņujorkā, Vidienē — Indiānāpolē.

Ar balsu vairākumu, atceļot iepriekšējās sēdes lēmumu, valde nolemj tūlīt iegādāties Latviešu tautas dziesmu un Latviešu valodas vārdnīcu komplektus, jo pašlaik vienošanās ar pirmo sējumu dāvinātāju atļauj izlietot izdevumus šā ceļojošās balvas (4. kongress šim mērķim saziedoja $84.35). — Valde vienbalsīgi pieņem lēmumu par Stipendiju fonda izveidošanu un (vienai balsij atturoties) „Jaunatnes balvas" dibināšanu. Stipendiju fondā pirmās iemaksas izdara Filadelfijas jaunatnes pulciņš $20,- un Kalamazū jaunatnes kopa $5,-. „Jaunatnes balvu" ik gadus pasniegs vienam latviešu literātam, mūziķim vai zinātniekam, atzīmējot viņa zināmu mūža posmu vai izcila darba sasniegumu.

Bez valdes locekļiem sēdē piedalījās 5 ALJA's sekretāriāta locekļi, Grand Rapidu un Kalamazū jauniešu pārstāvji un daudz klausītāju. Vistālāko ceļu uz valdes sēdi bija mērojies Rietumu apgabala vicepriekšsēdis Gunārs Āboliņš no Takomas Vašingtonas valstī, pavadīdams braucot 56 stundas.

Aivars Ruņģis.

Zivis dodas „pašnāvībā"

Po upes zvejnieki starp Sankipriāno un Portalbēru pēdējā laikā bijuši pārsteigti par saviem lieliem lomiem. Neitrāliem vērotājiem pat šķitis, ka zivis gandrīz pašnāvības nolūkos metušās tīklos vai arī lēkušas no upes krastā. Zvejnieki nezinot, kur meklēt šinī mistiskajā lietā savu izskaidrojumu, bet apkārtējo ciemu iedzīvotāji paspējuši rast jau diezgan ticamu izskaidrojumu, proti, kāda liela vīnrūpniecības firma katru dienu tīrot milzīgās vīna mucas upē, ... simtus litru nekur nelietojamas ... Zivis upē esot vienkārši piežopušās.

Jānis Sārma

Negantnieks

ROMANS

53. turpinājums

— To arī nebūt nevēlos. Tāpēc uzklausi, ko tev tālāk teikšu. Tu zini, Marij, ka mums nav mantas, kuŗu maitā kodes un pēc kuŗas tiecas zagļi. Un tu neesi radusi strādāt prastus un smagus darbus, kādi lauku sētās darāmi. Kā tad gan domā pati sev un mums ar Martu maizi gādāt? Nē, meit, tev vajadzīgs vīrs, kurš sev un tev maizi pelna. Es gribētu, lai tas būtu skolots cilvēks, jo tādam tad arī tu spēsi palīgā iet. Taču tu man biji krietna un čakla skolniece, un tev vairāk zināšanu nekā dažai labai, jo bagātai un lepnai tēva meitai.—

Tēva domas par to, ka viņai vajadzīgs skolots vīrs, kuŗam viņa varētu palīdzēt, radīja Marijā kādu pārliecību, par kuŗu viņa pēkšņi pietvīka. Kādu citu gan tēvs varēja domāt kā to pašu, kuŗu viņa bija Uupurkalniņā apņēmusies ņemt mācībā?!

— Ak tēt, — viņa, priecīga mulsuma pārņemta, iesaucās, — tu esi tik labs! —

— Nepārproti mani, — Neilands nopūties turpināja, — jo varbūt iedomājies, ka turu prātā aumeistaru. Esmu ievērojis, ka tu viņam allaž jo laipnu seju rādi un labprāt uzsmaidi. Neslēpšu tev, ka arī es pats viņu par savu pēcnieku vēlējos, bet nu... bet tagad... —

Marijas acīs izdzisa gaišais uzliesmojums, ko tur bija izraisījuši tēva vārdi.

— Vai aumeistars ko ļaunu darījis?... —

— Ļaunu-... Kā lai to saku? Viņš savās dziesmiņās pagānu laikus un dieveklus cildinājis... Arī jaunlatviešu avīzēs rakstījis. Par to nu Kroona mācītājs uz viņu sadusmojies. Gan es viņu tāpēc vēl par ļaunu cilvēku neturu, bet skolmeistaram tādi darbi nepiedien... —

— Bet tu teici, ka viņš kaut tik jauns gados, bērnus mācot ne sliktāk kā tu pats... —

— To teica gan, bet nav labi, ja jauneklis pārlieku pie savām domām pastāv un visu tikai pēc sava prāta grib darīt. —

— Bet ja tev dēls būtu, vai tad to gļēvuli un visiem iztapēju gribētu? —

— Kurš īstā laikā noliecas un savu vietu zina, nav vēl tāpēc par gļēvuli saucams. Tas prāta un apdoma vīrs, par kuŗu apustulis Pāvils... —

— Nē, tas lišķis un liekulis! —

— Tad arī savu tēvu par lišķi un liekuli turi? —

— To nedaru... —

— Labi, ka to nedari. Ja pēc tavām domām darījis un pretinieks Kroona mācītājam bijis, tad sen jau še vairs nebūtu skolaskungs, nedz arī kur citur būtu sev skolmeistara vietu atradis. Gan labi redzu un zinu, ka mēs, latvieši, daudzās reizās un vietās netaisni apspiesti topam, un savā laikā arī mana sirds pret to sacēlās un dusmās iekarsa, jo reiz arī es jauns biju. Bet, kad nu man par jums, bērniem, un jūsu nelaiķa māti vajadzēja domāt, tad no sava lepnā prāta atteicos un pazemīgs kļuvu... Vai to savam tēvam pārmetīsi? —

— Es tev to nepārmetu, tēt. Bet vai tad visiem arī uz priekšu tāpat jādara, un vai mums citi labāki laiki netuvojas? —

— Tev taisnība, meit. Jauns laiks mums rādās gan pienākam, un tā vedējs līdzi daudziem citiem grib būt arī aumeistars. Bet tad lai viņš arī nežēlojas, ja divi gados šī viņam jau trešā darba vieta. Un šorīt Kroona mācītājs man lika ziņot, lai sev ceturtu meklējot...—

No Marijas sejas pazuda viss sārtums, viņa taustījās ar roku pēc kāda balsta. Tēvs viņu saudzīgi apsēdināja zvilnī. Tikai pēc kāda brīža viņa jautāja:

— Vai tas tiesa, tēt? —

— Tas tikpat tiesa, kā es še stāvu. —

— Bet... varbūt, ja ne Vidzemē, tad Kurzemē aumeistars sev vietu atradīs. —

Kaut ar smagu sirdi, tēvs izpostīja arī šo Marijas pēdējo vājo cerību, jo tas bija nepieciešams, lai sagatavotu tam, kas viņam vēl bija sakāms un kas nebūt nenācās viegli.

— Gan negribu ticēt, ka aumeistaram būs iespējams mūsu zemē par skolmeistaru būt. Un gan jo droši var palaisties uz to, ka viņš līdzi citiem jaunā laika vedējiem savu maizi nopelnīs kaut tālā Krievzemē... Vai gan pie šāda pasaules staigulа tu gribi savas domas turēt? —

Klusēdama piecēlusies, Marija aizgāja pie klavierēm un tur, nostājusies ar muguru pret tēvu, kaut ko likās pārdomājam. Viņš no jauna uzsāka pastaigu pa istabu un runāja jau pavisam mierīgā tonī:

— Jaunības prāts, par kuŗu bieži virsroku ņem sirds, lietas mums skaistākas rāda, nekā tās ir, kāpēc mēs tām jo pieķeramies. Bet laiks pārvērš to, ko par zeltu turējuši, praulos. Tad, no sava neprāta attapušies, žēlojamies, ka spožiem māņiem esam pakaļdzinušies un tāpēc nu nelaimīgi kļuvuši. Kas zina, vai arī aumeistars, kaut savās dziesmās dievus un varonīgus tautu dēlus cildinājis, galā par aplami un vieglprāti neizrādās, kā tas ar dažiem dziesmu darītājiem noticis gan pagājušos, gan arī šais laikos.—

— Tu senāk aumeistaru cildināji, bet nu, kad Kroona mācītājs viņu sācis ienīst, tam tikai nelabu vien piedēvē... —

— Tik tev labu gribēdams, tevi no viņa biedinu.—

Marija strauji pagriezās un devās uz durvīm, bet Neilands viņai aizstājās ceļā.

— Man tev vēl kas sakāms, Marija. —

— Vai arī tas būs kas ļauns? Saki vien — uzklausīšu arī to. —

Viņa apņēmīgi atgriezās un apsēdās zvilnī.

— Kādēļ no manis tikai ļaunu vien gaidi? Gribēju tev teikt, ka nupat kāds cieminš mani apmeklēja... Viņš gan vairāk tevis dēļ bija nācis...

— Nevaru tāda ciemiņa iedomāties. —

— Tu viņu gan vēl atcerēsies, jo, Jaunjelgavā tirgū būdami, pie viņa atpūsties iegriezāmies. —

— Švāns? Nesaprotu, kādēļ gan Švāna kungs manis dēļ būtu šurp nācis. —

— Viņš ir jo turīgs un cienījams vīrs, un es ceru, ka tu to ņemsi vērā. —

— Ja to vēlies, tad tā darīšu. Tik nesaprotu vēl joprojām, kādēļ Švāns manis dēļ nācis. —

Neilands apstājās Marijas priekšā, mirkli vērās tai acīs, tad teica lēni un svinīgi:

— Švāns lūdza no manis tavu roku! —

— Un tu... — Marijas sejā iesitās sārtums.

— Es viņam teicu, ka tu būsi ar mieru... —

— Tēv, tu gribi, lai precu šo skopuli. Nē! Tas nav tiesa, tu mani tikai biedē... Kāpēc tu mani...— viņa it kā baidīdamās atvirzījās soli atpakaļ.

— Nepārsteidzies, bērns, teikdama, ka Švāns ir skopulis. Viņš ir cauri un cauri goda vīrs, jo domājis ne vien par tevi, bet arī par mani. Viņš man solīja, ka tad, kad es kļūšot vecs, gādāšot man mierīgu kaktiņu un vecuma iztiku. Tā nav maza lieta, un to ne katrs darītu. Jeb vai tu labāk gribētu redzēt to, ka mani pēcgalā līdzīgi dažam labam vecam skolmeistaram — kā pagasta uzturamu nespējnieku no viena saimnieka pie otra vadā? —

Marija sabruka zvilnī un aizklāja seju rokām, viņas pleci sāka trīsēt raudās. Bet Neilands nežēlīgi turpināja:

— Mēs gan varam būt lepni, ka Švāns izvēlējies tevi, bet ne kāda turīgāka tēva meitu, kādu nav trūkums un kas jo labprāt būtu ar mieru kļūt par sievu Švānam. —

Viņš brītiņu soļoja pa istabu, tad apstājās pie Marijas.

— Viņš solījās atkal atbraukt nākamā sestdienā. Ceru, ka līdz tam, mierīgi visu pārdomājusi, Švānam savu jāvārdu neliegsi un mani neapkaunosi, piespiezdama ņemt atpakaļ solījumu, ko esmu viņam devis. —

Kad Marija nekā neatbildēja un neatņēma arī roku no sejas, Neilands saudzīgi noglāstīja viņas galvu un izgāja no istabas.

XXXIV

Ko grib mākslā mūžam svinēt,
Tam būs dzīvē bojā iet...
Auseklis

Siltā un rāmā vasaras diena tuvojās vakaram. Pa atvērto logu no dārza nāca aromats, kas liecināja, ka kaut kur tuvumā nogatavojas vasaras āboli un ka zied arī jau rudenīgie flokši. Līdzi šīm smaržām, izlaužoties cauri ceriņu biezokņim, istabā pēkšņi iezagās arī spožs, sārts saules stars. Tas slīdēja gar sienu, apgaismodams te maigās akvareļa krāsās gleznotu miniatūru ģīmetni, te ērmotu kvodlibetu, kuŗš bija nezinkā saglabājies vēl no pagājušā gadsimta. Klūdams aizvien bālāks, stars beidzot sasniedza krēslaino kaktu aiz tāfelklāvierēm un tur pazuda pavisam.

(Turpinājums sekos)

VĀCIJA KĻŪST ATKAL PAR GRĀMATU LIELVALSTI

KO ZIEMASSVĒTKU LAIKĀ VĀCIJĀ VAIRĀK PIRKA UN DĀVĀJA?

Vēstule Latvijai Amerikā no Rietumvācijas

Vācijas lielāko pilsētu grāmatu veikalos nupat izdarītā aptauja liecina, ka šī gada Ziemsvētku grāmatu tirgus, salīdzinot ar pagājušo gadu, uzrāda vidēji 10% apgrozījuma pieaugumu. Grāmattirgotāji raugās nākotnē visai optimistiski, jo, neskatoties uz vācu apgādu lielo produkciju, pircēju skaits arvien pieņemas. Šeit rodas arī izskaidrojums: kamēr saimnieciskā stabilitāte vēl nebija pilnīgi aizsniegta, nevarēja atļauties pirkt dārgās grāmatas. Nu, pēc vācu saimnieciskā brīnuma pilnsniegumа izveidošanās, kad jau pietiekoši pirkti automobiļi, ledusskapji un veļas mašīnas, un uz daudzām mājām rēgojas televīzijas antenas, vācieši atkal sāk pievērsties vairāk kultūrālām vērtībām.

Vācijā grāmatas ir samērā dārgas, it sevišķi zinātniskās un ilustrācijām rotātās. Dailliterātūrā „Volksausgabe" izdevumā iznāk vērtīgas grāmatas par ļoti zemu cenu, neskaitot vairākas kabatas formāta serijas. Tā katrs var lēti tikt pie labas lasāmvielas. Tā saucamie „komiki" un pārējā lubu literātūra Vācijā nav sevišķā cieņā. Vairs tikai retumis vilcienos redz kādu ar burtnīcu-romānu rokā. Vairākās pilsētās norisinājās grāmatu izmaiņas akcija: pret pāris vecām lubu literātūras burtnīcām jaunieši varēja iemainīt labas jaunatnes grāmatas Pāris dienās „atgriezušies" vesela kaudze kovboju un kriminālа satura grāmatu, kādas plaši izdeva pirmajos pēckara gados, un kādas arī tagad vēl izdod neatbildīgi izdevēji.

Vācija pašreiz atrodas grāmatrūpniecības kulminācijas punktā, ne tikai tāpēc, ka tā izdod visvairāk grāmatu nekā kuŗa katra cita valsts pasaulē, bet arī tajā ziņā, ka Vācijā izdotās grāmatas ir techniskā, ir zinātniskā izpildījumā ir labākās pasaulē, ko liecina milzīgais grāmatu eksports uz visām pasaules malām. Vācija kļūst atkal vadošā grāmatu kultūras valsts pasaulē, jo šeit vēl cilvēku vērtē pēc tā garīgās stājas un sejas. Pēdējā laikā īpaša vērība tiek veltīta arī ietērpa mākslinieciskai izveidošanai.

Ka aug pieprasījums pēc mākslinieciski izdotām grāmatām, to apliecina pag. g. Ziemassvētku tirgus. Grāmatu tirgotāji stāsta, ka ārējā ietērpa greznums tiekot pienācīgi ievērots un atzinīgi salīdzināts ar saturu, tā radot zināmu tuvību lasītāju, grāmatu tirgotāju un izdevēju starpā. Nupat pirms svētkiem pārdotas arī daudzas tādas grāmatas, par kurām agrāk tikai retais interesējies, īpaši tas sakāms par mākslas un zinātniska satura grāmatām. Tas tikai apliecina jau iepriekš teikto, ka nu vāciešiem ir vairāk laika un līdzekļu nopietnu izdevumu ievērošanai un iegādei, kas norāda uz intereses augšanu par kultūrālām problēmām. Lielākā daļa pircēju jau iepriekš zina attiecīgās grāmatas vērtību un saturu un vēlas tieši to, ko viņi atzīst par nepieciešamu. Šajā ziņā Vācijā tiek daudz darīts, lai iespējami pilnīgi iepazīstinātu publiku ar jaunizdevumiem: dienas laikrakstos tiek iespiestas recenzijas vai īss atreferējums, radio raidījumos paziņo par grāmatas iznākšanu un dod attiecīgu ievadu un apskatu par katru ievērojamāku jaunizdevumu.

Visumā jāsaka, ka šogad Ziemsvētkos pirka un dāvāja daudz un labas grāmatas, nebija tā kā iepriekšējos gados, kad galvenokārt tika pirktas trīs vai četras zināmas grāmatas kā „bestselleri." Tomēr visvairāk pieprasītās grāmatas bijušas: Kellera „Die Bibel hat doch recht"; tad seko: Bamma „Statte der Christenheit"; Gertrud von le Fort, „Die Frau des Pilatus"; Herbig-Verlags, „Malerei des Abendlandes." Šīs visas ir populārzinātniska satura vai mākslas grāmatas. Tikai piektā vai sestā vietā ierindojas dailliterātūra.

No pašu vācu jaunizdevumiem Bergengrīna „Flamme in Säulenholz"; Inas Seideles „Fahrt in den Abend"; Tomāsa Manna „Bekenntnisse des Hochstaplers Krull" u. c. No tulkojumiem visvairāk pirkti: Šteinbeka „Sonniger Donnerstag"; Simone de Beauvoir „Die Mandarins von Paris"; Morgana Morgenbriese u. c. Tomēr jāpiezīmē, ka tulkojumi visai maz pieprasīti. Klasiķu izdevumus pirka ļoti maz un tikai „smalkā" papīra izdevumos (Dünndrucksaugaben), kur Goetes raksti izdoti divos sējumos, pārējo klasiķu darbi saspiesti vienā sējumā. Protams, ka šāda veida izdevumam ir savas priekšrocības: tas ir lētāks un aizņem mazāk telpas personiskā bibliotēkā. Tāpat lirika pirkta visai maz; varbūt svētkos romāns tiek vairāk cienīts, jo pietiek laika izlasīšanai. No jaunatnes literātūras visiecienītākais arvien vēl bijis Kārlis Majs (May), seko jaunatnei interesantās rokas grāmatas atomu laikmeta izpratnei. Izzūd pasaku grāmatas.

Visumā jāsaka, ka vācu grāmatrūpniecība atkal sasniegusi ziedu laikus, un pārprodukcija vēl nav iestājusies. Vācu grāmatu tirgus kļūst par pasaules grāmatu tirgu vārda īstā nozīmē.

gis.

VĒLTĪJUMS LATIEŠU RAKSTNIEKIEM UN GLEZNOTĀJIEM

IR SĀCIS ISTENOTIES KĀDS LATVIEŠU IEROSINĀJUMS IZCILĀ AMERIKĀŅU LAIKRAKSTĀ

Latvijas de iure dienā, 26. janvārī, Bostonā iznākošais amerikāņu starptautiskais laikraksts The Christian Science Monitor ievietojis angļu un latviešu valodās kristīgās zinātnes apcerējumu Dieva zeme. Tam blakus vēsturnieka Edgara Andersona saīsināts raksts „Latvieši ārzemēs", kas ņemts no grāmatas angļu valodā „Cross Road Country — Latvia". Rakstā minēts pār pirmajiem latviešu ceļotājiem uz Ameriku un uz Gambiju 17. g. s. vidū. Turpat ievietots Kurzemes hercogistes kuģa „Dio Pax" attēls, kas ar Kurzemes hercogistes karogu dodas uz Gambiju Afrikā.

Ar šo numuru ir sākusies regulāra rakstu latviešu valodā ievietošana minētā laikrakstā. Nākamais raksts latviešu valodā Christian Science Monitor parādīsies atkal 26. aprīlī un tā tālāk.

Sarunā un sarakstē ar minētā laikraksta redaktoriem noskaidrojās, ka blakus kristīgās zinātnes rakstiem latviešu valodā, ir iespējams katru reizi ievietot angļu valodā vai nu kādu īsāku latviešu literātūras paraugu vai kādu apcerējumu par latviešiem. Tāpat redakcija ievietotu kādas latviešu mākslinieka gleznas, zīmējuma vai skulptūras attēlu.

Ar to dota iespēja popularizēt plašajā The Christian Science Monitor lasītāju saimē, kas aptver visu pasauli, Latviju un latviešu kultūru.

Aicinu latviešu rakstniekus iesūtīt The Christian Science Monitor redakcijai (One Norway St., Boston, Mass.) īsākus literārus darbus angļu valodā, kas piemēroti laikrakstam, un latviešu gleznotājus un skulptorus iesūtīt savu darbu foto uzņēmumus, kas noderīgi klišeju izgatavošanai. Tāpat minētam laikrakstam būtu piesūtāmi visi izdevumi par Latviju vai latviešu kultūru angļu valodā.

V. Lambergs.

LABI IZDEVIES BALTIEŠU KONCERTS INDIĀNĀPOLĒ

Kārtējais Baltijas koncertu apvienības rīkotais koncertu vakars š. g. 29. janvārī, kā parasts, bija pulcinājis ap 200 labas mūzikas cienītāju, galvenokārt pastāvīgos koncertu abonentus kā latviešus, tā arī vietējos amerikāņus.

Koncertā piedalījās The Latvian Trio — V. Ziedonis (vijole), J. Adamsons (čello) un V. Meļķis pianists), kā arī solists V. Salna.

Vietējā amerikāņu prese koncertu atzīmējusi par labi izdevušos; trio sniegumā Vitali Sonāta, Keniņa Trio un Mendelsona Trio bijuši virtuozi un labā kamermūzikas izpratnē.

Tenors V. Salna sniedza Vītola un Šūberta darbus, izpelnoties vētrainu atsaucību. Amerikāņu mūzikas kritiķis par Salnu saka, ka viņš auditoriju aizrāvis ar savu mērķtiecīgo un dinamisko dziedājumu.

Nākošais Apvienības koncerts paredzēts 26. februārī ar māsu Ingridas un Karīnas Gutbergu piedalīšanos.

PAPLAŠINĀS UNIVERSITĀTES

Toronto universitātes prezidents, Dr. Sidnejs Smits izteicies, ka Kanadas universitāšu saimnieciskais atbalsts būs atkarīgs no valdības un veikalnieku sadarbības, jo šai zemei būs jāapmierina nepieredzēti lielais pieprasījums pēc cilvēkiem ar augstāko izglītību.

Kādā rakstā, kas ievietots Toronto universitātes gada ceturkšņa izdevumā, par speciālo izglītību, Dr. Smits apgalvo, ka pašreizējo universitāšu iekārtas nav pat piemērotas, lai izglītotu tos 65.000 studentu, kas visā zemē pieteikušies universitātēs.

Dominijas statistikas birojs, viņš turpina, paredz, ka studentu skaits, kas no kolledžām nāks uz universitātēm, nākošos 10 gados pieaugs, līdz 9,10 vai pat 11 procentiem (pašreiz 7,2 proc.). Birojs aplēsis, ka 1964. - 65. gados Kanadas universitātēs būs 110.600 līdz 135.200 pret tikai 65.000, kas mācās universitātēs tagad.

Viņš paredz, ka Kanadas universitātes strauji palielināsies un pie studentu uzņemšanas būs stingrākas pārbaudes.

Pēc Dr. Smita domām, veikalnieki vēl nav apzinājušies, kādus pienākumus tiem uzliek augstākā izglītība, un tādēļ viņš mudina rūpniekus iemaksāt universitātēm neaprobežotus ziedojumus, ko varētu izmantot humanitāro zinātņu laukā.

„Ir novērota tieksme," viņš piemetina, „naudu iepludināt profesionālās gultnēs, tādēļ universitāšu administrācijas cenšas uzcelt iespaidīgāku profesionālo fakultāšu imperiju. Humanitārā fakultāte, kurai nav tik skaidri noteiktas attiecības ar sabiedrības tūlītējām vajadzībām, tāpēc cieš..."

NOZĪMĪGI SVĒTKI IGAUŅIEM

8 janvārī igauņi brīvajā pasaulē atzīmēja sava rakstnieka Augusta Kicberga 100. dzimšanas dienu. Kicbergs ir igauņu drāmas nodibinātājs. Viņa lugas izrāda vēl šodien. Kicberga piemiņu godināja arī Igaunijā zem padomju varas, kur tas iztaisīts par „progresīvo." Patiesībā Kicbergs bija liels krievu pretinieks. Viņa dzīves biedre un dēls atrodas Amerikā; dēls strādā Amerikas Balss igauņu raidījumu nodaļā.

SVĒTRĪTA PĀRDOMĀM

MĪLA, MĪLESTĪBA UN TUVĀKO MĪLESTĪBA

Mācītājs Arnolds Lūsis

„Jaunu bausli es jums dodu, lai jūs viens otru tā mīlējiet, kā es jūs esmu mīlējis."
(Jāņa ev. 15. 12.)

Kāda laikraksta redakcijā reiz ienākusi jauna dzejniece, kas atnesusi, kā viņai pašai licies — izcilu darbu, ko tā nosaukusi: „Slavas dziesma mīlestībai."

Sirmais redaktors izlasījis manuskriptu un sniedzis to atpakaļ dzejniecei. „Ejiet, bērns, mājās!" viņš teicis: „un atnāciet atkal pēc gadiem trīsdesmit, jo šodien jūs vēl nemaz nezināt, kas ir mīlestība. Paies gadi un tad, varbūt, jūs būsit mācījusies pazīt īstās mīlestības varenību — spēku un laimi, ko tā dod, un sāpes un ciešanas, ko tā dažkārt sagādā.

Kas ir mīlestība, un kāda ir mīlestība, to jūs atskārtīsit, varbūt, tikai tad, kad jaunekli, ko tagad dievināt, atradīsit dažas ļaunas un peļamas īpašības, kad pārliecināsities, ka viņš lauž doto vārdu, ir egoists un pašlabuma meklētājs.

Kas ir mīlestība un kāda ir mīlestība, to jūs atskārtīsit tikai tad, kad, varbūt, turēsit savās rokās kādu mazu dzīvībiņu, kurai ārsta māksla vairs nespēs palīdzēt, kad ar izmisuma spēku lūgsit Dievu.

Kas ir mīlestība un kāda ir mīlestība, to jūs zināsit, varbūt, tikai tad, kad jūsu vīrs vai dēls cīņā par dzimteni būs atdevis dzīvību, vai arī atgriezīsies kā kroplis, visu mūžu kopjams un aprūpējams . . .

Kas ir mīlestība un kāda ir mīlestība, to, varbūt, jūs atskārtīsit tikai tad, kad, meklējot mieru savai sāpju saplosītai dvēselei, bēgsit pie krusta Golgātā. Tad, varbūt, arī jūs zināsit, kas ir mīlestība. Pēc gadiem trīsdesmit jums par mīlestību būs vairāk ko teikt kā šodien."

Jā — kas un kāda ir mīlestība? Vai tās sākumi meklējami mūsos pašos? Vai mīlestību mēs atrodam paši savas sirds un dvēseles tumšos bezdibeņos? Jeb vai mīlestības sākumi meklējami ārpus mums — pie Dieva, augstākās pilnības un jābūtības pasaulē? Kas un kāda ir mīlestība, kuras vārds Jaunajā Derībā simtām reižu ir pieminēts un bez kuras Kristus mācība būtu kā kokle, kam pati melodiskākā stīga ir pārtrūkusi.

Mīlestību mēs varētu pielīdzināt trīsstūrim, kura horizontālā līnija pieklaujas zemei. Senie grieķi šo mīlestības paveidu sauca par erosu. Dzejnieks Jānis Rainis latviešu literātūrā tai devis vārdu „mīla". Un — mīlas sākumi — ir atrodami mūsos pašos, mūsu cilvēciskajā dabā, tajā pārdzīvojumā, kas mūsos atraisās, sastopoties ar kādu cilvēku, kurā mēs, varbūt, saskatām cēlākās pilnības un augstākā daiļuma iemiesojumu. Rūdolfs Blaumanis mīlas atmošanos salīdzina ar pavasara atnākšanu, kad klusi, acij nemanot, ir sākušas ziedēt lazdas un — „bez puteņiem un bez vētras" — dabā modusies jauna un spirgta dzīvība... Tā „klusi un nemanot," turpina dziesminieks, „pret tevi ir iedegusies sirds... Un kvēlo nu ļoti, ļoti..."

Visi skaistākie darbi pasaules literātūrā ir dzimuši, ceļot pieminekli šai mīlestībai, jo tā ir skaistums, ko meklējam citos, ko atrodam paši sevī un ko mēs paši varam citiem dot. Ja Knuts Hamsuns nebūtu uzrakstījis neko citu, kā vien savu grāmatu „Viktorija", viņš tomēr būtu iemantojies pasaules slavu, vārdu, ko neaizmirst. „... Jā, kas tad bija mīlestība?, viņš jautā savā skaistajā romānā. Un atbild: „Vējš, kas šalc rozēs, nē, dzeltena kvēle asinīs. Mīlestība bija karsta kā elles mūzika, kas pat sirmgalvju sirdīm liek dejot. Tā bija kā puķe, kas atver ziedu, naktij nākot, un kā palagzdes zieds kas aizveras no elpas pūsmas un mirst, kad viņu aizkar. Tāda bija mīlestība. Tā varēja postīt vīru, piecelt viņu no jauna un uzspiest tam kauna zīmi... Bet, tā varēja arī liesmot un pastāvēt kā nesalaužams ziegelis un liesmot tikpat nedziestoši līdz nāves stundai, jo tik mūžīga tā bija. Tāda ir mīlestība..."

Bet, mīla, zemākā taisne cilvēka dvēseles trīsstūrī, vēl nav mīlestība, par kuru runājis Kristus un par kuru mums stāstījuši viņa mācekļi.

Otrā trīsstūra taisne ir mīlestība, un trešā — tuvāku mīlestība. Uz augšu tiecoties — tās sastopas. Un tur, kur tās stastopas — ir Dievs.

Mīlai ir zemes, bet; mīlestībai un tuvāko mīlestībai ir mūžības krāsa.

Un arī mūsu Kungs un Pestītājs ir runājis tikai par šo mīlestību, kurai ir mūžības krāsa, kaut ikdienas dzīvē, tāpat kā ģeometriskā trīsstūrī, visas līnijas šķietami viena no otras ir nedalāmas. Arī mēs, kristieši, pazīstam visus šos trīs mīlestības paveidus. Bet Dievu mēs sastopam tikai tur, kur mīlestības un tuvāko mīlestības pārdzīvojums paceļ mūsu dvēseli no zemes, lielās skaidrības spožajā gaismā.

Kas ir mīlestība — to mēs īsteni mācāmies atskārst tikai tad, kad, piemēram, redzam māti, kas ar ārkārtīgu pašaizliedzību kopj savu slimo bērniņu; kas tam atdod visu savu sirdi, kaut arī tas varbūt ir neglīts, fiziski kropls un garīgi aprobežots bērns.

Kas ir mīlestība, to mēs īsteni mācāmies atskārst tikai tad, kad redzam uzupurēšanos, ar kādu daži cilvēki savu mūžu ziedo citu nastas atvieglināšanai, citu sāpju un ciešanu mazināšanai...

Kristus un Viņa mācekļu uzrakstītā Jaunā Derība mums stāsta, ka šī mīlestība ir dzimusi no Dieva un sakņojas Dievā.

„Šī ir tā mīlestība", raksta apust. Jānis savā pirmajā vēstulē: „nevis ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs ir mīlējis, sūtīdams savu Dēlu kā mūsu grēku izpircēju." Un dažas rindiņas tālāk, apustulis Jānis turpina: „Mēs mīlam, jo viņš mūs papriekšu mīlējis." „Dievs ir mīlestība — un, kas paliek mīlestībā, tas paliek Dievā, un Dievs iekš viņa." (Jāņa vēst. 4. 16.)

Šī atziņa pašos pamatos spēj pārveidot mūsu priekšstatu par Dievu, par augstāko varu, kas veido cilvēku mūžus un likteņus. Mēs īstenībā nemaz nevaram sevi dēvēt par īsteniem kristiešiem, kamēr mūsu sirdīs dziļi jo dziļi nav iesakņojusies šī atziņa: „Dievs ir mīlestība."

Protams, Dievs nav tikai mīlestība. Bībelē ir teikts „Arī mūsu Dievs ir uguns, kas iznīcina" (Ebr.).

Bet skaistākais, ko mēs par Dievu zinām un, ko par Dievu savā cilvēviskajā valodā un iztēlē varam liecināt, ir tas, ka mīlestība ir Dieva pilnīgākais atklāsmes veids, kurā mēs varam samanīt Viņa godību, Viņa žēlastību un Viņa brīnumus. Dievs soda un žēlo. Dievs satriec un rada. Dievs paaugstina un pazemo. Dievs dod un atprasa. Bet vienmēr Viņa rīcības dziļākie, mūsu prātam neizprotamie cēloņi ir izauguši no Viņa mīlestības uz cilvēkiem.

Šī atziņa, ka Dievs ir mīlestība, mums bieži vien izliekas pilna ar pretrunām, ar paradoksiem. Kā Dievs var būt mīlestība — mēs jautājam — ja Viņš sūta sāpes un ciešanas? Kā Dievs var būt mīlestība, mēs prasām, ja Viņš pieļauj netaisnību un varmācību? Kā Dievs var būt mīlestība, ja Viņš liek ciest bezvainīgam, ja viņš uzliek krustu tiem, kas to nav pelnījuši?

Dieva nolemto pestīšanas ceļu mēs nevaram pārveidot. Dievs ceļu uz debesīm nav izklājis ar mīkstiem paklājiem. Dažreiz Viņš to ir nosējis ar asiem ērkšķiem. Ja Pestītāja galvu būtu rotājis rožu vainags vai zeltītu lauru lapu tiāra, kādu Kristus laikā nēsāja Romas cezāri, tad cilvēce Viņu jau sen būtu aizmirsusi. Bet ērkšķu kroni no Kristus galvas nekāda vara nenoraus.

Mīlestībā Dievs mūs uzrunā tad, kad Viņš mums dod savu gara spēku, Viņa uzlikto krustu nest ar rimtu prātu un bēdās klusinātu sirdi.

Šāda, no Dieva dzimusi, mīlestība tiešām „nekad nebeidzas." Tā ir ilgstošāka par nāvi, jo tā uzvar ciešanas. Šāda mīlestība pārvar visus šķēršļus. Tā ir „lēnprātīga, laipnīga; tā neskauž, nelielās, nav uzpūtīga; šāda mīlestība neizturas piedauzīgi, nemeklē savu labumu, nedusmojas, un nepiemin ļaunu. Šāda mīlestība apklāj visu un panes visu" (1. Kor. 13.).

Šādas mīlestības vara ir neierobežota. Tā tiešām spēj darīt brīnumus. Un šie brīnumi atkārtojas katru dienu. Mums tikai vajaga gaišu acu, lai tos saredzētu. Mīlestība ir glābusi pazudušo. Mīlestība glēvus ir darījusi par varoņiem.

Arī Kristus gribēja celt savu valstību šai pasaulē tikai uz šīs no Dieva dzimušās mīlestības pamatiem. „Jaunu bausli es jums dodu, lai jūs viens otru tā mīlētu, kā es jūs esmu mīlējis. Tad visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi, ja jums būs mīlestība savā starpā" (Jāņa 13. 34-35.). „Tas ir mans bauslis, lai jūs viens otru tā mīlētu kā es jūs esmu mīlējis." (Jāņa 15. 12).

Tikai šāda mīlestība dod gaismu, jēgu un saturu mūsu dzīvei. Tikai šāda mīlestība ir arī cilvēka personības un labo darbu īstā mēraukla. „Jo, ja es runātu ar cilvēku un eņģeļu mēlēm, un man nebūtu mīlestības, tad būtu skanošs varš vai šķindošs zvārgulis. Un ja man būtu pravieša dāvanas un ja es zinātu visus noslēpumus un ja man būtu pilnīga ticība, ka es varētu kalnus pārcelt, bet man nebūtu mīlestība

(Nobeigums 8. lpp.)

TĀLIVALDIS DANGAVS

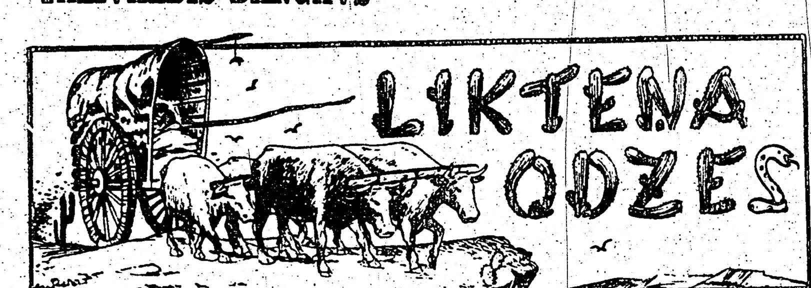

Ed. Keiša vinjete

STĀSTS

no cikla Strandējošo sala

12. turpinājums

— Tur cīnās par brīvību, brālību, vienlīdzību. Cik cēli! Cik aizgrābīgi! Arī mēs tā darīsim!

Vismaz mūsu lielā revolūcija nesākās ar šīm vērtībām, bet ar slepkavību, zādzību un izvirtību. Brīvība, brālība un vienldzība bija tikai aizklājs šim draņķim, tāpat kā greznas spalvas papagailim un pāvam, ko segt pļurkstēšanu un muļķību. Kā nevainības maska netiklībai. Godīgums zagļa mutē. Līdzjūtības asaras slepkavas acīs, kad dūju sabrauc.

Tāpēc ar mūsu revolūcijas nestā brīvība kļuva par mokām un baiļu taisītāju sirdīs. Daudzi to ienīda. Chaosu centās pieturēt ļaudis, kuŗiem nemieru laiks tuklus dara naudas maisus un dod tādas tiesības, kas miera dzīvē neiegūstamas. Jo tiem, kuŗi dzimuši kaut kur, ir nepieciešams brīvības sauklis, lai nebūtu jāmīl zeme, kas nav tēvzeme. Tiem, kuŗu skūpsts ir nodevība, vajadzīga brālība, lai viņus nenosistu. Tie, kuŗi necila dzimuma un pēc pravieša Jeremijas vārdiem „likti par mēsliem un īgnumu tautu vidū," prasa vienlīdzību, lai taptu godāti.

Tā veselīgā domāšana, kas ir katrai tautai, kam sava dzimtene, lika frančiem pamest neprāta un bojātāju brīvību un celt par imperātoru varoni Napoleonu Bonapartu. Pēc viņa gāšanas vēl klanījās ēnām, tad atkal vēji iemetās galvās. Jo tautas serdē jau mitinājās kāpurs — svešinieks pārijs, un tā kļuva līdzīga praulam.

Kad gāju kaŗa skolā, tur vairs nebija franču izcelsmes kadeti vien kā mana vectēva laikos. Vācijā tas tā nebija, un mēs kaŗu zaudējam līdz ar Elzasu un Lotringu.

Kāds tad nu būtu, dēli, mūsu ceļš šeit svešumā? Būt frančiem, kuŗi brīvību saprot tā, ka viss man ir brīv? Būt tādiem kā koki tanī kalnā, par kuŗiem jums stāstīju?

Nāk vējš no rietumiem, koks liecas uz austrumiem. Pie austrumu vēja — atkal uz rietumiem. Ziemelis liec tā, bet dienvidenis atpakaļ. Un gala iznākums — tikai greizums.

Lūk: pēc revolūcijas franči var ņirgāties par Māti, jo šis svētums zudis, kad sieviete spējusi iznēsāt monstrus, kas asinis slāpuši. Dievina netikles, tā ka meitenēm jānosarkst par savu nevainību un jāsteidz nomest šo neērto nastu. Nenosoda, ja kāda pirksti aplīp ar valsts mantu. Aizstāv to, kas valsts karieti dziļi ietriecis purvā. Pavīpsnā tik, kad solītājam viss aizmirstas, aiz parlamenta durvīm tiekot... Bet kaunināta tiek tā balss, kas ceļas pret nejēdzībām. 'Mēs tak esam franči, spindz atbildei kāpuri, kam brīvība, brālība un vienlīdzība ir gaiss elpošanai, un nelgu bars tiem taurē līdz, it kā' „francūzim būt'' nozīmētu: tev jāaizstāv netiklība, vieglprātība, piesavināšanās, vārda laušana, dzīvošana bez mugurkaula...

Kāda nosliece uz leju! Kāda dzīvnieciska skatīšanās tik uz zemi! Bet cilvēks ir radīts vērst skatienus pret zvaigznēm. Un tāpēc šis nav ceļš, pa kādu ietu franču tauta savā dabiskā attīstībā. Jo tautu var salīdzināt ar jūŗu, no kuŗas izslejas klintis. Ik vilnis — ik paaudze, pieskaŗoties klintīm, paņem kādu graudiņu. Tas izstaigā visu ūdeni, iekām nosēžas jūŗas pamatos blakām citiem. Līmenis tā pamazām ceļas, ceļas arī tautas kultūra un labklājība. Ja jūŗā rodas postīstājas vētras, tās gultne top ārdīta, ieguvums zaudēts, un līmenis krītas. Klintis atsedzas vairāk.

Kas ir šīs klintis? Visaugstākā no tām ir Kristus, viszemākā — kāds tīrs cilvēks, teiksim, dižciltīgais, kas ir pirmais kāpiens ceļā uz zvaigznēm. Jo dižciltīgais ir tas A, ar ko sākas vārds „autoritāte." Tā Kunga balss sāka uz viņu: — Tev nebūs apkaunot manu līdzību sevī! — Dižciltīgais paklausa tai un sargā savu dzimtu no netikļu, noziedznieku, garāvājo, sliņķu un nevīžu asinīm, lai zemākstāvošais neteiktu: — Ko vari man sacīt, ja tev pašam dzīslās negodīgā asinis? - Turi Dieva baušļus, lai arī citi to darītu. Palīdz otram, tā mācīdams tikumu mīlēt tuvāko.

Kad šis pirmais kāviens sasniegts, tauta iet tālāk uz nākošo un nākošajiem — uz savu piepildījumu, uz kādu Aicinājumu, kas nāk no Dieva mutes.

Dižciltīgai jābūt arī sievietei. Jo kas kokam zeme, tas cilvēkam — sieviete. Ozols neaug purvā. Vērtīgam kokam vajag labas zemes. Mežonīga zeme spēj nest tikai dadžus. Kam gan tie vajadzīgi? Ne tie der uguni, ne vēršu barībai. Nekam.

Es nenācu pasaulē pievairot zemi ar dadžiem. Es vēlējos redzēt ozolus sev apkārt, un tāpēc jūs ar sūru darbu un neļodzīšanos grūtumos pierādījāt savu dižciltību — fizisko. Paliek dvēsele, un tā vēl jāapskata.

Ja par savu ceļu izvēlamies tautas dabisko augšupeju, tad šai gaitā dvēselei saskaņā ar pasauli. Šo saskaņu saucam par sirdsmieru. Pēc barona de Monteskjē vārdiem, sirdsmieru dod apziņa, ka esi drošībā.

Kā iegūstama drošība?

Kaut zini savu vērtību, neesi augstprātīgs vai lielīgs un tā nemodini skaudību citos. Labāk dziļi pacel cepuri arī viszemākajam, lai tas domātu: — Tāds vīrs mani ciena! — un būtu tavs draugs.

Labāk dod, nekā ņem. Ņemšana pazemina. Mācies iztikt pats ar sevi, lai atkarībā nenovestu parādu verdzībā. Nesacenties ar tādiem, kas tev nav līdzīgi. Arī tas pazemina. Parādi, ka tu spēj vairāk, lai iegūtu apbrīnu. Esi vienmēr gatavs palīdzēt. Uzvarētam neparādi nicināšanu, bet draudzību, jo katrā cīņā vienmēr kāds būs zaudētājs. Priecājies par citu panākumiem un neaizmirsties savējos. Esi vienkāršs starp vienkāršajiem: tevi dievinās. Būsi lepns, — tevi izsmies. Starp sevi un sev līdzīgu atstāj vismaz pussoli. Neiemaisies ķildās, kuŗu cēlonis nieks, bet atdod dzīvību par lielu lietu, par savu dzimteni, par tautu... sevi aizstāvot pret uzbrucēju.

Tā uzvedoties, tikumiem būs saskaņa ar gudrību, un jūsu piemērs neradīs noziegumus. Būsit patiesi cienīgi nest cilvēka vārdu un klintis daudziem. Bet iekām šis dzīves veids nebūs kļuvis par neiznīcināmu paražu jūsos, tikmēr to apdraudēs cilvēkā mītošās kaislības, ik brīdi iznirdamas no būtes dziļumiem un kārdinādamas ar laimes mirāžām, ar šo tiklu, kas daudzus saķer iegribu verdzībai. Vai mums, latīņiem, kas iesilstam tik viegli!

Uguns vēl klāt nav, bet mūsu biszāles jau švirkst — un mēs pa stobru ārā! Protams, mērķim garām.

Padzied sieviete vieglu dziesmiņu, un francūzis jau seko kā vērsis, pie valga vests.

Bezdelīgu spārni ir francūža mēlei, un kājas nekad tai netiek līdz.

Ak revolūcijas vātis, kas mūžam nesadzīs! Ak romiešu leģionāra — algotņa jūda, sīrieša, kartāgieša asinis tēvzemes mīlētāju ķeltu miesās! Glābies, francūzi, no šī lāsta savā dvēselē, skaties uz klinti Paskalu, klinti Monteņu, klinti Monteskjē, un pacelies, tikumu atbalstīts! Nedarīsi tā, klūsi par plebēju, par peldētāju saduļķotos ūdeņos, par sprunguli straumē. Dziņu aklumā kam pieskarsies un tūdaļ tapsi atgrūsts, reizē gremdēts un virspusē stumts. Tikai skaida."

Beidzis pamācīšanu, tēvs nu piecēlās un mēroja dažus soļus gar mums. Tas nozīmēja, ka viņam vēl kas sakāms. Un bija arī.

„Mūsu Fransuā jau kļuvis par skaidu," viņš sacīja sagrauztā balsī, kad bija atsēdies un brīdi galvu turējis rokās. „Apdzēries no savām alkām, nu apsēj zemi, no kuŗas būs jāplauj dadži. Dadži no De Gavjē cilts, hahaha!"

Vaimanu haha! mūs satrieca tik dziļi, ka raudājām līdz ar tēvu.

(Turpinājums sekos)

Te viņš ir! Jauna veida lanolins — MĀJĀ LIEKAMIEM ilgviļņiem, tik ātri iedarbīgs, kā jau pats vārds rāda

Quick

RICHARD HUDNUT ražojums,

KAS DESMIT MINŪTĒS IEDARBOJAS

Man patīk lanolins! Quick matu ūdens ir bagātīgs ar lanolinu. Cirtas ātri kļūst mīkstas, spīdīgas, kā arī ērti sasukājamas

Vai vēlaties ātri cirtas? Quick ir ātrākais līdzeklis. Paiet apmēram viena stunda visai procedūrai — izveidošanai, žāvēšanai u. c.

Quick ir parocīgs! Izmēģiniet jauno produktu tūliņ! Tas tūliņ iedarbojas. Padara jūsu cirtas izturīkākas… izskatīgākas.

Izvēlieties Quick — tas ir īstais, jums piemērotais:
- SUPER
- PARASTAIS
- GAUMĪGAIS

$1.75

Izvēlieties QUICK, ja vēlaties ilgviļņus, kas ilgāk paliek nemainīti, kā arī, lai radītu matu dabisku izskatu

Apskatei Piektā avenijā

Richard Hudnut

TORONTO ∘ NEW YORK

Kanadieši aptur saaukstēšanās iespējas 4 veidos ātri ar BUCKLEY'S pretsaaukstēšanās kapsulām.

Neizlaidiet saaukstēšanos no jūsu kontroles. Vienmēr līdz ar pirmām pazīmēm par saaukstēšanos, iesnām steidzieties tās apturēt ar BUCKLEY'S COLD CAPSULES. Šīs kapsulas ir līdzvērtīgas ārsta receptēm - tās aptur ne tikai vienu, bet četrus saaukstēšanās paveidus un pie tam ātrā veidā.

1. Aptur šķaudīšanu, iesnas, apaukstēšanos un mazina karstumu.
2. Aizvada nepatīkamo sajūtu.
3. Aptur galvas sāpes, kas radušās sakarā ar saaukstēšanos.
4. Uztur ķermeni fiziski un garīgi stipru.

12 devas — 35c; 30 devas — 70c

Pārdošanā visos drogu veikalos

Bezmaksas — BUCKLEY'S WHITE RUB.

Šis ir labākais Kanadas līdzeklis pret reumatismu, artrita un pieres sāpēm. Paredzētās bezmaksas devas saņemšanai pievienojiet 15c. (kas domāti pasta izdevumu segšanai) un adresējiet:

W. K. BUCKLEY LTD.
559 COLLEGE ST., Toronto, Ont.
LA

Frank Vass B.A
ADVOKĀTS — NOTĀRS
455 Spadina Ave, Apt., 403
(College un Spadina ielu stūrī)
Tel. birojā — WA 2-6111
WA 2-6112, Toronto

Latvijas Amerikā Hamiltonā
abonēšanas maksu, sludinājumus un informāciju pieņem
JĀNIS GAILĪTIS,
79 SMITH AVE,
Hamilton, Ont., tel. JA 8-3247

DAUGAVAS VANAGU TEĀTRIS KANADĀ
izsaka
PATEICĪBU
TILLING'S CO
par teātrim dāvātiem materiāliem

MEKLĒ
MĀJKALPOTĀJU,
kas varētu uzņemties ēdienu gatavošanu, kā arī uzraudzīt 2 skolas meitenes skolas vecumā. Nav jāveic smagi tīrīšanas darbi, kā arī veļa nav jāmazgā.
Zvanīt OR 7001, Toronto

PADOMI NAMAMĀTĒM

M. KRONE-BALDUMA

BEZSĀLS DIETAS ĒDIENI

Lai ēdienus bez sāls sagatavotu garšīgus, jāievēro sekojošais: Virām pēc iespējas jāliek klāt daudz viras zaļumu un sagatavotās viras jāpārkaisa ar sasmalcinātām pētersīļu lapiņām, lociņiem, sarīvētu, nevārītu seleriju, un atkarā no viras var pārkaisīt arī ar sarīvētu pamersansieru.

Gaļa pēc iespējas nav jāvāra, bet jācep, lai tā būtu aromatiskāka un garšīgāka. Gaļa cepama mazākos gabaliņos. Gaļu iepriekš ierīvē ar sīpolu, ķiploku un citronu. Šādai gaļai cepot var pārliet skābu krējumu, var pievienot arī sasmalcinātas sēnes.

Kartupeļi bez sāls vislabāk garšo ceptā veidā. Kartupeļus var cept krāsnī arī ar visu mizu. Zivis cepamas eļļā vai sviestā, pirms cepšanas tās pārslacināmas ar citrona sulu.

Salātus ieteicams sagatavot zaļbarības veidā, bagātīgi ar zaļumu garšvielām. Saknes, kamēr vēl jaunas, ir sautējamas, un gatavojamas sacepumos. Augļus var izmantot svaigā veidā, augļu salātos, krēms un želejās vai arī sulās.

Kā garšvielas var lietot ķimenes, dilles, majorānu, timianu, estragonu, kadiķu ogas utt.

VISTA AR RĪSIEM

Puse jaunās vistiņas, 100 gr. rīsu, 100 gr. šampiņonu, 1 mazāks sīpols, 50 gr. sviesta, 1 ēd. kar. pamersansiera.

Sagatavoto vistas pusi sadala 4 gabaliņos, ierīvē ar citrona sulu, ja vēlas, var arī ierīvēt ar ķiploku. Karstā sviestā sasautē sagrieztu sīpolu, tad uzliek sadalītos vistas gabalus, viegli apcep, pārlej mazliet gaļas novārījuma un sautē pusmīkstus, tad pievieno noskalotos rīsus, šķēlītēs sagrieztas sēnes un tik daudz ūdens, lai sautējums būtu pārklāts. Visu sautē no 30-40 minūtēm, tad gaļu izņem, atbrīvo no kauliem, rīsus sakārto uz cepešblodas, uzliek gaļas gabaliņus un pārkaisa ar sarīvētu sieru.

MAKARONU UZPŪTENIS AR TOMĀTIEM

100 gr. makaronu, ½ mārc. tomātu, 50 gr. sviesta, 1 ēd. kar. sarīvēta pamersansiera, 2 olas, ⅛ ltr skāba krējuma.

Makaronus novāra un labi noskalo aukstā ūdenī. Tomātiem novelk mizu, pārgriež vidū un atbrīvo no sēklām, tad sagriež šķēlēs un viegli apbrūnina sviestā. Pusi no makaroniem ieliek formā, pārkaisa ar sieru, uzliek tomātus, tad makaronus, pārlej sakultas olas ar krējumu un pārkaisa ar sieru, uzliek sviesta piciņas un cep mērenā karstumā apm. pusstundu.

ZIVJU FILEJA AR ŠAMPIŅONIEM UN SKĀBU KRĒJUMU

Apm. 300 gr. zivju filejas, 1 mazāks sīpols, 50 gr. sviesta, 1 ēd. k. sakapātu pētersīļu lapiņu, 100 gr. šampiņonu, 3 ēd. kar. skāba krējuma, 1 olu dzeltenums, 3 ēd. karotes baltvīna.

Zivju fileju ierīvē no abām pusēm ar sīpolu, apviļā miltos un cep karstā sviestā. Izcepto zivi uzliek uz šķīvja un noliek uz plīts siltumā. Sviestā, kurā zivs cepta, sasautē sasmalcinātu sīpolu ar pētersīļu lapiņām un šķēlēs sagrieztiem šampiņoniem, pārkaisa ar 1 ēd. k. miltu, pārlej mazliet ūdens, pieliek skābo krējumu un baltvīnu un ieliek izcepto zivs fileju un izkarsē. Mērci pietumē ar sakultiem olu dzeltenumiem.

SPINĀTU SACEPUMS

250 gr. spinātu, 1 tējk. sasmalcinātu sīpolu, pētersīļi, 50 gr. sviesta, 2 olas un 1 olu dzeltenums, 1 ēd. kar. skāba krējuma, 1 ēd. kar. sarīvēta pamersansiera, 1 ēd. kar. piena, 1 tējk. miltu, 1 ēd. kar. sarīvētu seleriju sakņu.

Spinātus izlasa un labi noskalo, notecina uz sieta un sautē pusē no sviesta līdz ar sīpolu un pētersīļiem apm. 5 minūtes, tad pievieno olu dzeltenumus, krējumu un sieru un noliek uz plīts malas, tad sakuļ olas ar pienu, pievienojot miltus un seleriju. Cep karstā sviestā divas lielākas pankūkas pārziež ar spinātu sautējumu, saveltnē un pārkaisa mazliet ar pamersansieru.

RĪSI AR TOMĀTIEM

½ mārc. tomātu, 25 gr. sviesta, 1 tējkar., sasmalcinātu sīpolu, 60 gr. rīsu, 2 ēd. kar. sarīvēta pamersansiera.

Sīpolus ar tomātiem sautē sviestā, kamēr top diezgan sausi, tad izrīvē caur sietu, pievieno nomazgātiem rīsiem un pārlej ar ¼ ltr. karsta ūdens. Trauku aizvāko un bez maisīšanas vāra uz lēnas uguns 20 minūšu, tad viegli piejauc sarīvēto sieru un pilda ar sviestu ieziestā formā un liek ūdens peldē. Sautē līdz gatavībai.

SAUTĒTI BALTIE KĀPOSTI

300 gr. balto kāpostu, 40 gr. sviesta, 1 mazāks sīpols, ⅛ tējk. ķimeņu, 1 ēd. kar. miltu, 1 tējk. cukura, ½ tase baltvīna.

Sagatvotus kāpostus sautē karstā sviestā līdz ar sasmalcinātu sīpolu un ķimenēm slēgtā traukā, pievienojot mazliet sakņu novārījuma. Sautē, kamēr kāposti mīksti. Īsi pirms gatavības pārkaisa ar miltiem, pieliek cukuru, pielej vīnu un viegli izkarsē.

SALDĒTS ŠOKOLĀDES KRĒMS

50 gr. labas šokolādes, 15 gr. (1 ēd. kar.) cukura, 3 ēd. kar. piena, ⅛ ltr. putu krējuma.

Šokolādi salauž mazos gabaliņos un izkausē karstā pienā, tad piejauc pusi no saputotā krējuma, pievienojot cukuru, un noliek vienu stundu uz ledus, tad iepilda augstās glāzēs un uzliek kaudzīti putu krējuma, kuru pārkaisa ar sarīvētu šokolādi.

Aiz DZELZS aizkara

OKUPĒTAJĀ LATVIJĀ

AUGSTĀKĀS PADOMES

1956. g. budžeta pieņemšanas komēdijai tā sanāca neparasti agri: Maskavā 26. decembrī un Rīgā 4. janvārī. Maskavā noteica okupētās Latvijas budžetu uz 1.881.212.000 rub. Rīgā to precīzēja: izdevumi 1.863.664.000 rub., ieņēmumi — 1.897.382..000 rub.

Rīgas radiofonā nolasītajās 2 runās bija daži interesanti teikumi.

APP pr-js Ozoliņš: „Mūsu republikas rīcībā esošie līdzekļi sadalīti atbilstoši partijas politikai… Daudzi uzņēmumi sistēmatiski atpaliek… Maz rūpējas par savas produkcijas kvalitāti … Par kolchoznieku u. c. lopiem nav nekādas uzskaites; uzskaite ir tikai par kolchozu un padomju saimniecību lopiem…

Viens no sāpīgākiem jautājumiem mūsu republikā ir dzīvokļu jautājums. Visi to zina, tāpēc te nav vajadzīgs minēt nekādus skaitļus…"

Fin. min. Manojlo: „Atskaitījumi no valsts uzņēmumu saimn. organizāciju peļņas nav ienākuši pilnā apmērā: rajonu rūpniecībā par 5.132.000, vietējā — 4.270.000, zivju — 2.238.000, būvmateriālu — 1.402.000, pārtikas — 2.601.000, celtniecības — 1.879.000 rub.

… 1955. g. plāns par ražošanas jaudas nodošanu ekspluatacijā pēc stāvokļa un 1. nov. dažādās ministrijās īstenots tikai par 25-50%…Uz katru par 1 milj. rub. izpildīto celtniecības darbu 1954. gadā bija 50 strādnieki un 8 admin. pārvaldes darbinieki, bet 1955. g., mēchanismu sliktākas izmantošanas dēļ, — 66 un 11. … Nenormāli, ja spirta rūpn. trestā uz 621 strādnieku ir 196 adm. pārvaldes darbinieki. Galveuo būvmateriālu ražošana, sal. ar 1954. g., samazinājusies: sausajam apmetumam par 236.000 kv. m., šīferam par 2.540.000 r., nav nodoti 37.200 tūkstoši ķieģeļu… Sarkanā zvaigzne nenodeva 7.300 velosipēdu. Zivju ieguves plāns nav īstenots, lieli neražīgi izdevumi, virsplāna vietā zaudējumi…"

Grozīti „LPSR konstitūcijas" 14., 45. un 48. panti (6. dec. likvidēts Grīvas rajons; Ministru padomē jauns amats — 1. vietnieks; dažas pārmaiņas ministriju nosaukumos).

Calvert PIEZĪMJU GRĀMATA

Kanadieši saka

"PENNY" (PENNĪ)

Kanadieši bieži lieto vārdus "penny" vai "copper", kad runā par viena centa naudas gabalu. Šis teiciens ir palicis no tiem laikiem, kad angļu mārciņa, kuŗas 240 vaŗa peniju, tika lietota šai zemē. Ar 1858. gadu Kanada pārgāja uz dolara naudas vienību, deviņus gadus pirms apvienošanās.

Calvert
Dzērienu ražošanas sabiedrība
Amherstburg, Ontario

DAUGAVAS GRĀMATAS VĒRTĪGA DĀVANA

RITA LIEPA
SVEŠA VASARA
romāns, $3.50
…tur pagraba dzīvoklī ir kādreiz izlutinātais rakstnieks un redaktors.

KNUTS LESIŅŠ
AKLĀ IELA
noveles un stāsti $2.60
…visa dzīve Arnim likās kā šī Aklā iela, no kuŗas nebija izejas…

KĀRLIS STRAZDS
NĀVES IELENKUMĀ
romāns, $3.50
…traģēdija, kuŗas beigu cēliens vēl nav nospēlēts…

R. VALDESS
JŪŖAS VILKI
$3.25

J. VESELIS
VIESTURS VARAPOGA
$2.50

K. SKALBE
KOPOTI RAKSTI
I.-VII. gr., $4.50-$4.75

J. VITOLS
LATVIEŠU TAUTAS DZIESMAS
$11.00

H. BUDULS
CILVĒKS DZĪVES SPOGULĪ
$2.75
VESELĪGA DZĪVE
$2.10

J. STRAUBERGS
SEN TO RĪGU DAUDZINĀJA
$2.50

V. fon HEIDENSTAMS
KAROLĪNIEŠI
Tulk. L. SKALBE
romāns, $3.80
Kārlis XII ir viens no tiem kaŗavadoņiem un karaļiem, ap kuŗiem vēl arvien tinas zilganu noslēpumu migla, un lai to zinātu, ir jālasa šī grāmata.

DV GRĀMATNICA
123 Huron St., Toronto

KANADAS ATTĪSTĪBU IR VEICINĀJUŠI IECEĻOTĀJI NO DAUDZĀM ZEMĒM

Jau no pirmām Kanadas pastāvēšanas dienām ļaudis no citām zemēm ir nākuši uz Kanadu, lai piedalītos tās jaunuzbūvē. Ieceļotāju uzņēmība un griba strādāt katru, arī smagu darbu, ir palīdzējusi izveidot Kanadu tādu, kādu to redzam šodien.

To skaitā esat arī jūs, kas kopā ar kanadiešiem esat aktīvizējuši celt Kanadu par ievērojamu zemi.

Būdami pavalstnieki, kopīgi ar kanadiešiem jūs iekļaujaties šīs zemes brīvībā un iespējās.

Sīkākas informācijas iegūšanai par Kanadas pavalstniecības iegūšanas iespējām, griezieties pie jums tuvākās tiesu iestādes ierēdņa vai rakstiet The Canadian Citizenship Branch, Ottawa.

Ja jūs vēl nebūtu saņēmuši brošūriņu "Handbook for Newcomers" izpildiet zemāk pievienoto kuponu. Šī brošūriņa jums palīdzēs iepazīties ar Kanadas paražām.

The Canadian Citizenship Branch,
Department of Citizenship and Immigration,
Ottawa

Lūdzu piesūtīt man bezmaksas brošūru "Handbook for Newcomers":
( ) ENGLISH; ( ) FRENCH; ( ) GERMAN; ( ) DUTCH; ( ) ITALIAN.
(Ar X atzīmēt valodu, kādā vēlaties brošūru)

Vārds, uzvārds ……………………
Adrese ……………………
Pilsēta vai ciems …………… Province…………
(Vārdu, uzvārdu un adresi lūdz rakstīt blokrakstā)

THE DEPARTMENT OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION
OTTAWA CANADA

Hon. J. W. PICKERSGILL, ministrs

LAVAL FORTIER, viceministrs

LATVIEŠU MEDNIEKU UN MAKŠĶERNIEKU KLUBS RĪKO

GADSKĀTĒJO

ZAĶU BALLI

10. februārī, plkst. 8 vakarā, 10 Lansdowne Ave (Assembley Hall) Toronto

SPĒLĒS LATVIEŠU DEJU KAPELLA. GALDIŅI. PILNA BUFETE. VAR ŅEMT LĪDZI GROZIŅUS.

Ieeja $1.00 un $1.50 LMM KLUBS

TORONTO LATVIEŠU KATOĻU DRAUDZE

rīko š. g. 11. februārī, pl. 8 v. Lippincott ielā 191

METEŅU DEJU VAKARU

ATSPIRDZINĀJUMI BUETE

Ieeja $1.00 no personas. Labs orķestris. Visi laipni ielūgti.

Toronto Latviešu katoļu draudze

DV LONDONAS, ONT. NODAĻAS 5 GADU DARBĪBAS

ATCERES VAKARS

Sestdien, š. g. 11. februārī, plkst. 7 vakarā, 555 Dundas St. (Odd Fellows Temple) Londonā.

Programmā: Svinīgs akts, priekšnesumi, saviesīgs vakars ar deju

GALDIŅI PILNA BUFETE

Ieeja: kungiem $1.00, dāmām $0.75 DV LONDONAS NODAĻA

Dr. ROMAN PNIEWSKY

Ilggadīgu praksi slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē

Speciālists iekšķīgās, sieviešu un veneriskās slimībās

3537 PARK AVE, MONTREL, P.Q., tel. HA 7623, Montreal.

Runā vāciski un krieviski. Pieņem no 3-9 vakarā

Zobu ārsts Dr. N. NOVOŠICKIS

(Lietuvietis). Diplomēts Vācijā un Kanadā

345 Bloor St. W. (tuvu Spadina Ave.)

Zvanīt WA 3-2003 pēc norunas pp. un vakaros katru dienu

Runā vācu un slavu valodas

MUMS VAJAGA JŪS!

Simtiem mūsu klientu runā jūsu valodu, bet mēs valodas grūtību dēļ viņus nevaram apkalpot.

Simtiem māju — visāda veida — īres, biroju vajadzībām utt., pārdošanā.

Centrālbirojs vienai no lielākajām Toronto firmām, privāti biroji un citas ērtības.

Pilnīgs apmācības kurss un visu laiku pārrauga vadītāji, kas runā jūsu valodu.

Nekavējoties vajadzīgi vīrieši, kas grib mācīties par pārdevējiem un vadītājiem.

Tūlītēja augstākā izpeļņa Financiālā palīdzība.

Nāciet, aprunāsimies.

Zvaniet Miss GRAHAM, katru dienu 9-5, vai Mr. CARTER 7-10 sīkākai informācijai, WA 4-9351

BIRD AND CARTER REAL ESTATE LTD.

1207 Bay St., Toronto

Head Office

Latviešu dāmas! Eiropas friziere

Kapsi's Hair Styling

113 MAC PHERSON AVE.

Starp Yonge St. un Avenue Rd.

Pirmklasīgs darbs pie ilgviļņiem, matu griešanas, krāsošanas un skropstu kopšanas. Iepr. pieteikties pa tel. WA 2-4585

runā vāciski, krieviski un zviedriski

GUNĀRU SILČENKO,

dz. 1928. g., bijis Kurzemē.

Meklē mātes māsa, V. VIBE,

50 So. 2nd St. San-Jose, Calif., U.S.A,

Dr. T. L. GRANOVSKY

ZOBĀRSTS-CHIRURGS

runā krieviski un vāciski

514 Dundas St., West

(Spadina stūrī)

Zvanīt EM 8-9088, Toronto

Dr. Alexander Szatmari

nervu un noguruma slimībās

260 St. Clair Ave, W. Toronto

Runas stundas no 2-7 pp. vai uz iepriekšēju norunu pa telefonu

WA 1-0556 vai MA 5243

Darba piedāvājums

ALUMINIJA LOGU UN DURVJU FIRMA

NORTHFLEX Co.

meklē 3 jaunus firmas pārstāvjus Toronto. Ar un bez pieredzes. Apmācības laikā garantēta alga 50 dol. nedēļā. Lietošanā jābūt vieglai mašīnai. Priekšroka bij. Insurance kompanijas un Real Estate pārstāvjiem.

Pieteikties pie R. Kadiķa, tel. PL 7-1140, Toronto

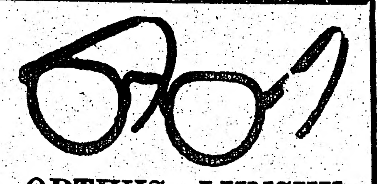

OPTIĶIS LUNSKY

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

Aritmētikas, ģeometrijas, algebras eksāmeniem palīdz sagatavoties skolotājs ar pieredzi.

RO 9-4862, Toronto

Grotān kudze, lūdzu piezvaniet WA 4-4596, Toronto

BROADVIEW — DANFORTH rajonā izīrējams nemēbelēts dzīvoklis 3 istabas, virtuve un saules istaba. Strāva 60 ciklu. GE 9057, Toronto. (159)

BLOOR — RUNNYMEDE rajonā izīrējamas nemēbelētas 2 vai 3 istabas un virtuve, garāža. Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā, RO 9-3421, Toronto. (165)

IZĪRĒJAMS dzīvoklis, 2 istabas un virtuve. Visas ērtības, kluss rajons, 39 Playter Blvd., tel. RI 2679, Toronto. (124)

DANFORTH — BROADVIEW izīrējama labi mēbelēta istaba ar garāžu. Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā. Tel. GE 6172, Toronto. (142)

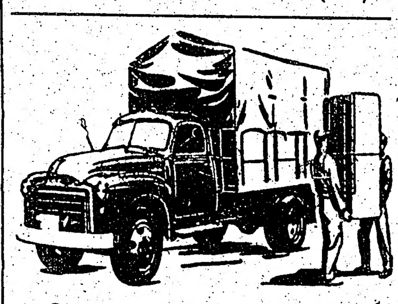

S. VASARĀJA

Transporta uzņēmums

Tel. OL 1403, Toronto

Mūsu draugs ar cēlāko sirdi

JĀNIS GULBIS

šķīrās no mums 31 g. vecumā pēc smaga nelaimes gadījuma raktuvēs 1956. g. 21. janvārī. Apglabāts 24. janvārī Kirkland Lake, Ont.

Pēc viņa sēro

ZIEBERGA UN GERSTES ĢIMENES

Forsyth

Maker of Canada's Finest Shirts

Vairāk kā 50 gadu John Forsyth Limited labie amatnieki ražo augstas kvalitātes kreklus. Katrā Forsyth kreklā ir ierakstīta garantija, kas jums dod tā labās kvalitātes nodrošinājumu.

LITTLE BEAUTY SALON

(Īpašn. Erika Miltiņš) 428 St. CLARENS AVE, tel. ME 5937 (pie Bloor, tramv. piet. Lansdowne), Toronto

PIRMDIENĀS SLĒGTS

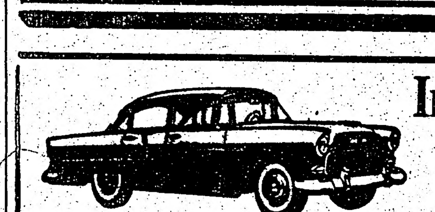

Ing. M. MARDI'S AUTOVADĪŠANAS SKOLA

490 College St., tel. WA 4-8219, Toronto

Automatisko un standarta transmisiju auto

S. HEIFETZ, NOTARY PUBLIC

68 Wellington W., (tuvu Bay St.) Toronto, Ont. tel. EM 6-6451

Vecākais ceļojumu un notāriāta birojs Kanadā — 35 gadu pieredze. Pieredze immigrantu lietu kārtošanā, notāriālu dokumentu, Kanadas pavalstniecības, vīzu un dokumentu tulkojumu lietās.

Runā krieviski, vāciski un latviski

DZĪVE KANADĀ

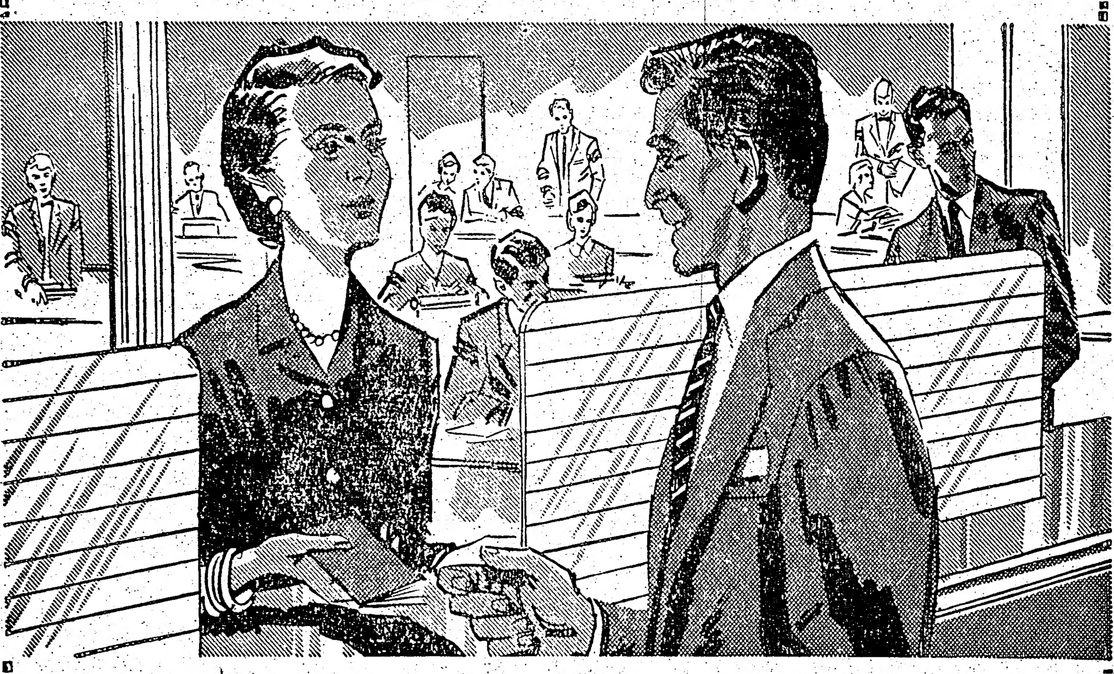

KĀ ATVĒRT BANKAS KONTU

Krāšanai ir liela nozīme Kanadā: tas ir palīgs jūsu mājas, auto vai uzņēmumu iegūšanai. Krājiet bankas kontos. Visas bankas ir valdības uzraudzībā. Jūsu nauda ir drošībā.

Krājkonti: Šis ir lielākais noguldījumu veids Kanadā. Banka jums maksā procentus par noguldīto naudu, tos aprēķinot divas reizes gadā. Savu noguldījumu jūs varat izņemt katrā laikā, bez iepriekšējas pieteikšanas.

Jums ir iespējams atvērt krājkontus, sākot ar $1.00. Ejiet ikkurā bankā, uzrādiet šo paziņojumu bankas ierēdņiem.

Banka jums prasīs atstāt paraksta paraugu uz identifikācijas kartītes. Šo kartīti banka uzglabā, lai jūsu nauda būtu drošībā.

Noguldījumu grāmatiņa: Banka jums izsniegs mazu grāmatiņu, kurā ir ierakstīts jūsu konta numurs.

Noguldot naudu vai to izņemot, uzrādiet šo grāmatiņu. Noguldītā summa tiks ierakstīta šai grāmatiņā, līdz ar to jūs vienmēr zināt, cik jums ir naudas bankā.

Čeku grāmatiņa: Banka jums izsniegs arī čeku grāmatiņu. Tā lietojama, kad vēlaties izņemt naudu. Katrs bankas ierēdnis jums paskaidros, kā čeku izrakstīt. Tas ir vienkārši!

Kanada piedāvā dažādas iespējas uzņēmumu uzsākšanai. Tekošais rēķins ir labākais uzņēmējiem.

Current Account: Te nemaksā procentus. Banka no jums iekasē nelielu atlīdzību par bankas pakalpojumiem. Katru mēnesi jūs saņemat jūsu izdotos čekus, kas ir noderīgi kā pierādījums par izdarītajiem maksājumiem. Tas jums atvieglo grāmatvedību.

Joint Account: Tas ir tekošs rēķins, ko var lietot divi personas (ka uzņēmumu partneri, vai vīrs un sieva).

Jūs tiekat respektēti, ja jums ir atvērts konts bankā. Dariet to tūdaļ. Noguldiet regulāri.

Publicēts, lai atvieglotu dzīvi Kanadā, uz BRĒDING'S vēlēšanos

(Prasiet pēc SINSI)

BRADING'S Cincinnati Cream

BREWERY LIMITED · WINDSOR, ONTARIO

OTTAWA. WINDSOR. HAMILTON. MONTREAL.

Šo sludinājumu izgrieziet uzrādīšanai ikvienā bankā.

TO ANY BANK
Please help the bearer to open an account with you.

BAZNĪCAS ZIŅAS

ŅUJORKA

Betlemes baznīcā, Third Ave un Pacific St., Brooklyn.

Svētdien, 12. februārī, pl. 3pp. Betlemes baznīcā Bruklīnā, māc. R. Zariņš; plkst. 6 vak. Mūsu Pestītāja baznīcā Džamaikā, māc. R. Zariņš.

Mācītājs R. Zariņš no 5.-11. februārim sprediķos Hamiltonā un Toronto.

POKIPSIJĀ (N.Y.)

Nākošais dievkalpojums notiks, š. g. 12. februārī, plkst. 15.00 First Luth. Ch., Mill St., prāv. J. Kullīša vadībā.

Interesenti var iestāties vietējā latviešu ev.-lut. kopā. Dalībnieka gada maksa ir $2.00 un tā kārtojama pie kopas kasiera A. Baloža.

ČIKAGA

Māc. G. Straumanis, 1144 N. Kedzie Ave, Chicago 51, Ill.

Dievkalpojumi Čikāgas ev.-lut. latviešu sv. Jāņa draudzes baznīcā — 1540 N. Spaulding Ave — notiek katru svētdienu plkst. 3 pp.

Māc. A. Sudārs, 1030 - 30 Ave, Bellwood, Ill

Čikāgas latviešu ev.-lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 1 dienā, lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Latviešu ev.-lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand St., sestdien, 11. febr., pl. 7 v. Bībeles stunda.

Svētdien, 12. februārī, plkst. 11 dievkalpojums, māc. A. Rautenšilds. Svētdienas skola no pl. 11—1.30.

Čikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Stefenbergs. Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9.30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru pl. 7.30.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave tel. 4-4619.

Kalamazū sv. Jāņa ev.-lut draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības luterāņu baznīcā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

Māc. A. Piebalgs, Kalamazū, 823 S. Rose St., tel. 4-8255.

Kalamazū Ciānas luterāņu baznīcā, 523 Pine St., mēneša 1. un 3. svētdienā, plkst. 13.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā plkst. 2 dienā; bērniem plkst. 1.15.

San Džosefā, Saron lut. baznīcā mēneša 3. svētdienā plkst. 2 dienā, bērniem plkst. 1.15.

Saginavas St. Paula Episkopālā baznīcā mēneša 2. un 4. svētdienā plkst. 15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, YMCAs telpās, 120 W Lexington Ave.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S.E., Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā svētdienu plkst. 1 pp. Svētdienas skolā no plkst. 9.30-12.30.

Bērnu un jaunatnes dievkalpojumi katra mēneša pirmajā svētdienā.

Milvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 2 pp. Faith ev.-lut. baznīcā — 1004 S. Layton Blvd., māc. J. Meisters. Svētdienas skola tai pašā laikā baznīcas telpās.

Mineapoles St. Paula latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi savā dievnamā, 3152 S. 17th Ave, katru svētdienu plkst. 11 pr. p., māc. P. Langins.

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis (331 Argyle St. Port Arthur, Ont., tel 4-0302).

Svētdien, 12. februārī, plkst. 6.30 vak. dievkalpojums.

Svētdien, 26. februārī, plkst. 6.30 vakarā dievkalpojums.

Pusstundu pirms pieaugušo dievkalpojuma bērnu dievkalpojums.

Piektdien, 10. februārī, plkst. 8 Fort Viljamā Prosvita zālē aiz kino Lake saviesīgs vakars ar raibu programmu, kafijas galds ar groziņiem.

Māc. V. Sēfers, (659 Piccadilly St., London, Ont.).

Londonā, 12. februārī, plkst. 4.00 pp. Trīsvienības baznīcā Leģionāru piemiņas dievkalpojums.

St. Katarīnēs, 19. februārī, pl. 3 pp. Kristus baznīcā, Leģionāru piemiņas dievkalpojums.

Londonā, 26. februārī, plkst. 4.00 pp. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums.

Māc. E. Bērziņš, 5833-45 Ave Red Deer, Alta.

Māc. A. Cops, (118 Isabella St. Toronto, Ont., tel. WA 3-1873. Toronto Sv. Andreja bazn., Carlton un Jarvis ielu stūrī. Telefons — WA 4-1563.

Sestdien, 11. februārī, plkst. 7.30 dievkalpojums ar māc. R. Zariņa svētrunu.

Svētdien, 12. februārī, dievkalpojuma nebūs.

19. februārī, pl. 3 pp. pēc dievkalpojuma draudzes dāmu komitejas gadskārtējs bazārs un mantu loterija.

Svētdien, 26. februārī, plkst. 11 rītā Lūdzamās dienas dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto. Ont., tel. LO 2510.

Svētdien, 12. februārī, plkst. 4 pp. dievkalpojums sv. Jāņa baznīcā.

Svētdien, 19. februārī, plkst. 4.00 pp. dievkalpojums sv. Trīsvienības baznīcā.

Svētdien, 26. februārī, plkst. 4.00 pp. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums sv. Jāņa baznīcā ar dievgaldu.

Māc. A. Briedis, 50 Dewson St., Toronto, Ont. tel. OL 8171.

Dievkalpojumi Toronto Austrumu ev.-lut. draudzē.

12. februārī, plkst. 2.30 pp. dievkalpojums sv. Barnaba baznīcā. — (361 Danforth Ave, Danforth un Hampton Ave stūrī, starp Broadview un Logan.

26. februārī, plkst. 2.30 pp. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums sv. Barnaba baznīcā. — 361 Danforth Ave.

Bramptonā Latviešu ev.-lut. dr. dievkalpojums 19. februārī, plkst. 1.30 Grace United baznīcā.

Māc. E. Pavasars, 209 East 33th St., Hamilton. Ontario.

Hamiltonā latviešu draudzē, Sv. Trīsvienības b-cā, 18 Victoria Ave. S.

Ceturtdien, 9. februārī, plkst. 7 vakarā jaunatnes vecākās grupas sanāksme, 116 Hughson St., So.,

Piektdien, 10. februārī, jaunatnes jaunākās grupas sanāksme mācītāja mājā.

Piektdien, 1[illegible] februārī, plkst. [illegible] vakarā draudzes bībeles stunda, 20 Carrick Ave.

Iesvētības Hamiltonas latv. dr. notiks, 20. maijā. Iesvētību mācību sākums 12. februārī. Jaunieši lūgti līdz šim laikam pieteikties pie draudzes mācītāja.

Draudzes pilnsapulce notiks svētdien, 19. februārī.

Māc. Arturs Voitkus, Kristus ev.-lut. latviešu draudze Hamiltonā — 87 Jackson St., W., tel. JA 8-2259 Jāņa ev.-lut. baznīcā.

Svētdien, 12. februārī, Bībeles stunda baznīcā, plkst. 9.45 no rīta.

Māc. H. Kušķis (4571 Coolbrook Ave, Montreal, P.Q., tel. DE 8394).

Montreālā, Debesbraukšanas baznīcā, Outremont un Blair Ave stūrī. 12. februārī, pl. 2 pp. dievkalpojums ar dievgaldu — jaunievēlētās padomes ievešana amatā.

26. februārī, plkst. 2 pp. dievkalpojums.

Bērnu un jaunatnes dievkalpojumi 12. un 26. februārī, pl. 1 pp.

Otavā, sv. Pāvila baznīcā, 210 Wilbrod St.

19. februārī, plkst. 2 pp. dievkalpojums.

Kornvālē, Anglikāņu baznīcā, 1st un Morobo St. stūrī. 18. februārī, (sestdien), plkst. 7 vakarā — svētvakara dievkalpojums.

Māc. Ed. Ķerģis, 153 Bancfort Dr. Sudbury, Ont., tel. OS 3-3284.

Sadberijā, svētdien, 12. februārī, plkst. 13 sv. Jāņa baznīcā (238 Pine St.) dievkalpojums.

Kirklandleikā, svētdien, 19. februārī, plkst. 8.45 lut. baznīcā dievkalpojums.

Virdžinijtaunā, svētdien, 19. februārī, plkst. 14 anglikāņu baznīcā dievkalpojums.

Norandā, svētdien, 19. februārī, plkst. 17 United baznīcā dievkalpojums.

Norsbejā, svētdien, 26. februārī, plkst. 17. lut. baznīcā dievkalpojums.

Miruši: Virdžinijtaunā — Jānis Gulbis, 31 gadu vecs; Norsbejā — Alfreds Caibelis, 74 g. v.

Māc. R. Avotiņš, 1174 West 12 Ave, Vancouver, B. C. Kitsilano luterāņu baznīcā, 12. avenijas un Stephens ielas krustojumā.

12. februārī dievkalpojums plkst. 3.00 dienā.

19. februārī Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums pl. 3. dienā.

26. februārī dievkalpojums plkst. 3.00 dienā.

Māc. F. Ruperts, 159 Maryland St. Winnipeg 10, Man. SU 3-5463.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vinipegas draudzē notiek sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu krustojumā.

MONTREĀLAS

latviešu Trīsvienības ev.-lut. draudzes dievkalpojumi notiek regulāri katru svētdienu Redeemer baznīcā, 285 Clark Ave Westmontā. Sākums plkst. 1.30 pp., mācītājs A. Gaudiņš

TORONTO LATVIEŠU MISIONES

dievkalpojumi notiek sestdienās, pl. 8 vakaros. Svētdienas skola svētdienās 12 dienā, lūgšanas sapulces svētdienās 1 dienā. People Church, 100 Bloor St. E., misiones namā, Park Road 14. tel. AM 1-4216.

TORONTO LATVIEŠU BAPTISTU

draudzes kārtējie dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 4 pp. Walmer Rd. angļu baptistu baznīcas telpās.

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ

123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz .... uz ...... mēnešiem ar šādu adresi:

Mr., Mrs., Miss ....

Adrese: ....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $............

.... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot)

Paraksts ....

Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn; $16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanags, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāci, 101 Brightwater Court, Brooklyn 23, N.Y., U.S.A.

SPECIĀLA UZMANĪBA PIGBRIDŽAI UN PIGTAUNAI
SEZONAS JAUNUMS

KARNEVĀLS: Nāc, kāds tu esi

ST. CATHARINES
š. g. 18. FEBRUĀRĪ SLOVAKU ZĀLĒ, 79 PAGE ST.,
Iespējama Diora ierašanās, lai pārbaudītu dāmu jaunos sezonas tērpus.

MEDNIEKI IELŪDZ BALLĒ

Toronto mednieki, kā tas attēlā redzams, šoziem turējušies godam — tukšām rokām mājās nav braukuši. Zaķu sezona nu jau iet uz beigām, tādēļ arī mednieki pasteigušies sarīkot balli 10. februārī, kur došot nogaršot zaķu cepeti un varēšot dabūt arī dzīvus zaķus.

MĪLA, MĪLESTĪBA...

(Pārnesums no 5. lpp.)

tad es neesmu nekas. Un ja es visu savu mantu izdalītu nabagiem un nodotu savu miesu, lai mani sadedzina, bet man nebūtu mīlestības, tad tas man nelīdz nenieka." (1. Kor. 13.)

Pareizi šo atziņu ir izpratis rakstnieks Jānis Poruks, atstādams mums neaizmirstamo Kukažiņas tēlu un savu noveli par sirdsšķīstiem ļaudīm. Šķietami ikdienišķus un sabiedrības neievērotus cilvēkus šajos Poruka darbos apmirdz mīlestības spožā gaisma, pacelot sirmo latviešu māmuļu Kukažiņu un viņai garā radniecīgo Zalkšņa tēvu cēlas personības skaidros augstumos.

Tiem, kas kalpo šādai mīlestībai, Kristus ir apsolījis arī savu prieku. Prieku, pēc kā mēs visi esam tik izslāpuši. Savu paskubinājumu mūsu Kungs un Pestītājs nobeidz ar vārdiem: „To es uz jums esmu runājis, lai mans prieks mājotu jūsos, un jūsu prieks būtu pilnīgs (Jāņa ev.).

Bet vai mēs sekojam šim aicinājumam?

Ak, mēs bieži vien nokaujam citos cilvēkos prieku — tādēļ ka mēs nokaujam viņos ticību mīlestībai. Lielais norvēģu rakstnieks Ibsens kādā no saviem darbiem saka: „Bēdīgi ir minēts kāds grēks, ko nevienam nepiedošot. Vai tas nav grēks, ko izdarām nokaujot otrā cilvēkā ticību mīlestībai?"

Vīlušās cilvēkos, ko esam mīlējuši, ir daudz rūgtāka par vilšanos cilvēkos pie kuriem mūs saistījušas tikai mīlas jūtas.

Bet lai arī mēs kādreiz būtu rūgti pievilti un pievīlušies, mīlestībā augot un īstu mīlestību meklējot, mums vienmēr jāraugās uz To, Kas mūs visus ir mīlējis. Kristum bija divpadsmit mācekļu. Tikai divpadsmit. Un viens no tiem Viņu nodeva. Ja tas ir noticis ar cēlāko starp cēlajiem un labāko no labajiem, tad tas var atgadīties arī ar mums. Mūsu pienākums nav cilvēkus tiesāt. Mūsu pienākums ir mīlestības vārdā viņiem piedot, kaut arī varbūt izirušās saites mēs sasiet nekad vairs nevarēsim. Tikai tad un tādā ceļā virs zemes var iemirdzēties dievišķās mīlestības spožā gaisma.

Mīla, mīlestība un tuvāko mīlestība ir vara, kas spēj pārveidot pasauli. Un arī pašu cilvēci. Soli pa solim Dievs liek mums kāpt pa šiem trim pakāpieniem pilnības kalnā.

No mīlas, ko atrodam savā sirdī jau agrā jaunībā, Viņš izraisa mīlestību, kas mūža atvasarā ir kā rēna un gaiša saulaina diena, kurā nobriest vārpas un augļi ienākas mūsu mūža koka jau dzeltēt sākušos zaros. Ar šiem augļiem, tuvāko mīlestības skubināti, mēs dalāmies un tā ceļam Kristus mīlestību un kļūstam par Viņa mācekļiem, kas godā mūsu Tēvu debesīs un kalpo Tam, Kas mūs pirmais ir mīlējis...

LIELĀKĀ...

(Pārnesums no 2. lpp.)

VASARAS NOMETNE

1955. g. notika no 17. augusta līdz 10. septembrim Wilbur Herrlich nometnē Tauneros, N.Y. Divos nometnes periodos piedalījās pavisam 124 dalībnieki. Nometni vadīja māc. A. Ozols, nodarbes vadīja Z. Lapiņa, Par daudzinātājiem — L. Anckina, Z. Balodis, S. Dāle, S. Grante, V. Jurēvičs, V. Kundziņš, Z. Sūrītis, A. Štolca. Saimnieces (2. periodā) — A. Anckina, A. Grīviņa, E. Saliņa. Māsa L. Glaznava. Izpalīdzes — R. Kalniņa un B. Klīve.

Draudzes valdes sastāvs 1955.: priekšnieks Kārlis Stankevics prka vietn. Pēteris Eglīts un Jānis Zalcmanis, sekretāri Pauls Eriks Irbe un Roberts Bērziņš, kasieris Aleksandrs Muižnieks, finanču sekr. Teodors Pētersons, valdes locekļi Jūlijs Pelše un Eduards Lūcis.

Fonda kases pārskats: ieņemts $9.064.61 un izdots $4.256.21. Atlikums uz 1956. g. 1. janv. $4.808.40.

Draudzes kases pārskats: vasaras kol. iegādes fondam ārpus budžeta $7.712.37. pārejošās summas $8.594.57. Ienākumu kopsumma — $45.074.89. Atlikums uz 1955. g. 1. janvāri $12.531.94. Kopā $57.606.83.

Izdots $26.387.04. Iemaks. spc. f. noguld. $4.500. Pārejošās summas $9.195.02. Kopā $40.082.06. Atlikums uz 1956. g. 1. janv. $17.524.77.

Dāmu kom. ieņēmusi $4.066.12 un izdevusi $2.306.39; atlikums uz 1956. g. 1. janvāri $1.759.75.

DĀMU KOMITEJA

Dāmas noturējušas 12 darba sēdes, no tām 8 notikušas Bruklīnā un 4 Bronksā, savienotas ar mācītāju vadīto garīgo daļu, referātiem, filmām utml. Bez tam vēl dāmas klājušas 15 kafijas galdus pēc dievkalpojumiem abu baznīcu apakšējās zālēs, Bronksā 9 reizes un Bruklīnā 6 reizes. Ģimenes dienā pacienāja un apdāvināja vecās māmuļas, tēvus,25 Bruklīnā un 10 Bronksā. Četriem Vendlandu ģimenes bērniem draudzes dāmas stāvēja kūmās un sarīkoja kristību azaidu Betlemes baznīcā.

DRAUDZES KORA DARBĪBA

1955. g. draudzes koris ir veicis diezgan daudz: pavasara cēlienā 6 un rudens cēlienā 4 uzstāšanās, pavisam 10 reizes. Diriģents B. Skulte.

22. februārī draudzes jaukts koris ar Daugavas Vanagu vīru kori sarīkoja sava diriģenta komponista Bruno Skultes 50 gadu jubileju Ārlingtona zālē, piedalījās 120 personu. Koris ar sabiedrības atbalstu savāca naudas balvu ieskaņotajā (lentā) iegādei.

ČETRU BALSU VIETĀ...

(Pārnesums no 1. lpp.)

nolemj šo jautājumu nodot kārtot Baltijas tautu federācijai, un ieteikt tai sazināties arī ar citu tautu pārstāvjiem, lai memorandi partiju līderiem un Otavas valdībai būtu iespaidīgāki, nekā tad, ja tie nāktu tikai no vienas tautas.

Valde arī vienojas sūtīt pateicības vēstules ASV prezidentam Eizenhaueram un ārlietu ministram Dallesam par viņu krietno stāju nesenajā krievu miera pakta iesniegumā.

Revīzijas komisijas pr. dis R. Plūme kopš sesijas ievadījis sarunas ar V. Kalniņu par viņa algas parāda lietu un saņēmis V. Kalniņa sekojošu priekšlikumu LNAK, ko valde arī pieņem izpildīšanai: V. Kalniņš ziedo LNAK mērķu sekmēšanai $50.00, 2 nedēļu laikā no 3. februāra samaksājami $250.-. Līdz 31 decembrim 1956. gadam $100. Līdz 31. decembrim 1957. gadam $100.-. Līdz šim radušos tiesas un advokāta izdevumus segs V. Kalniņš.

BALTIJAS JŪRAS
EM 8-7000.
NĒĢI
PIENĀKUŠI
Pieprasiet visos veikalos

STIPRĀKAIS VĪRS ONTARIO PROVINCĒ

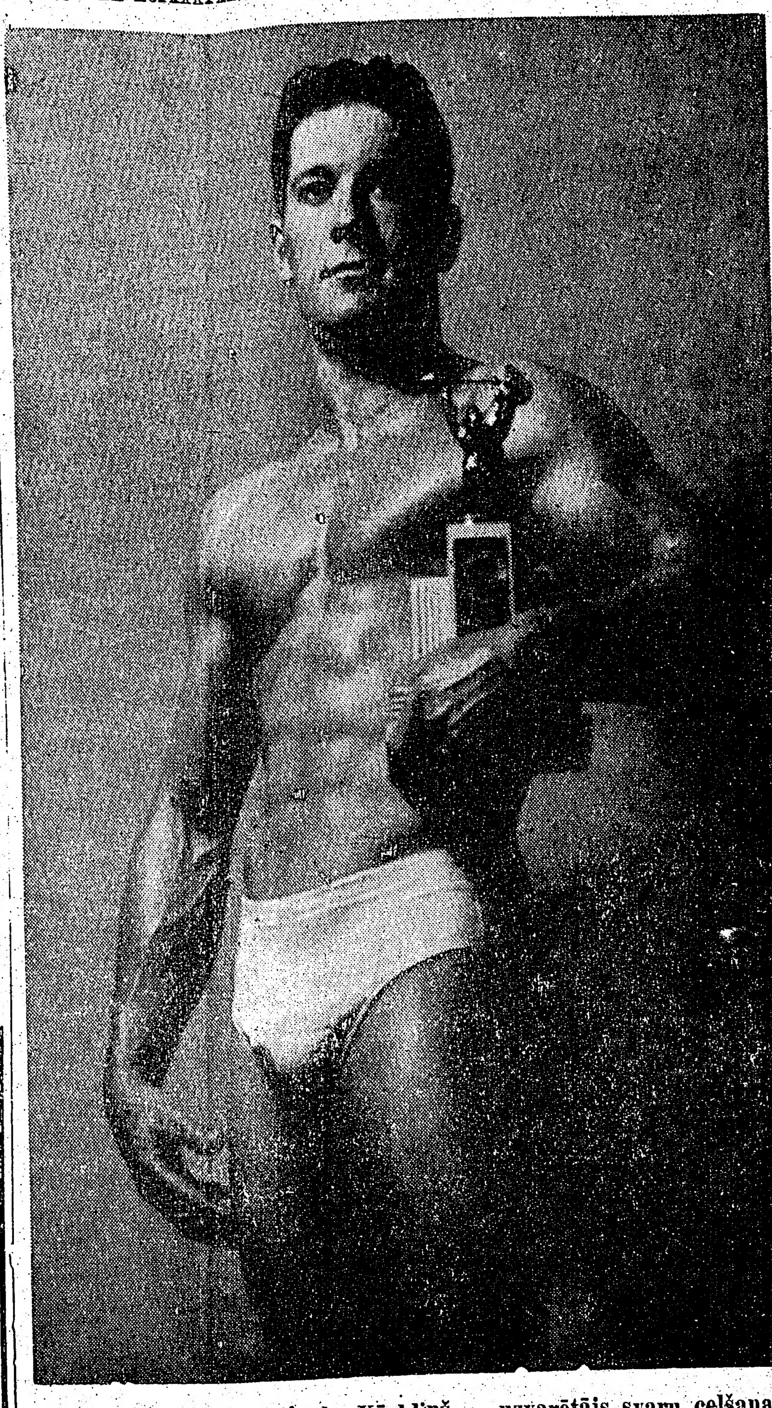

Mūsu spēka vīrs Alfreds Kārkliņš — uzvarētājs svaru celšanas sacīkstēs Ontario prov. Kanadā, ar iegūto balvu.

LAMPATĀNS MEKLĒ MĒBELĒTU ISTABU

Viņa ciešanas pierakstījis Augusts Nopūta

„Es tur vairs ilgi nepalikšu," Lampatāns kādā ziemas pēcpusdienā, no darba mājās ejot, stāstīja Taisnībai, „es iešu citur. Un uz rūmi vien. Ar bordu tikpat nekāda labuma. Sākumā vēl dabūja vēderu pilnu, bet tagad ar seleriņiem viens vairs baro. Kad es pats sev taisīšu, tad būs!"

„Pats?" Taisnība par Lampatāna spējām kulinārajā laukā nebija visai pārliecināts.

„He! Cik tur tās šķunstes!" Lampatāns ar mazvērtības kompleksiem nesirga.

***

Sestdien, kā jau vaļīgākā dienā. Lampatāns apbruņojās adresēm un sāka savas istabas meklētāja gaitas.

Pirmajā vietā tika solīta „mēbelēta istaba klusam kungam ar vārīšanas iespējām." Atstatums līdz darba vietai nebija liels, un Lampatāns nekad sevi par skaļu kungu nebija uzskatījis.

Durvis atvēra nenoteicama jaunuma paveca izskata sieviešu kārtas būtne.

„Labdien," Lampatāns būtni laipni sveicināja, „es tās istabas dēļ..."

„Lab...dnn," tā pirmajā sajūsmā atvēra muti pārāk plaši un gandrīz pazaudēja augšējo zobu rindu. Atspiedusi tos ar mēli atpakaļ vietā un pašapziņu no jauna atguvusi, viņa turpināja — gan lēnāk un mierīgāk:

„Bet vai jums ieteikšana ir? Es bez ieteikšanām neņemu. Vai nav dzirdēts, ka vīrieši izmanto situācijas?"

„Man gan pašam sava brūte," Lampatāns noraidīja aizdomas kā nepamatotas, bet tad, tāpat pieklājības dēļ ievaicājās:

„Vai jums mājās kāds jauns sievietis, ka tā baidāties?"

„Es pati esmu jaunkundze!" Būtne pierāva smakru pie kakla.

„Jaunkundze?" Lampatāns kā neticēdams novilka ,bet tad drošināja: ‚ja jau līdz šim viss bija pa godam — kas t' nu jums mūža vakarā vairs ļaunu darīs!"

Istabu Lampatāns šeit nedabūja. Vienīgi iedzimtā veiklība viņu paglāba no puna pierē, jo būtne par kaut ko ieskaitās un durvis aizcirta bez iepriekšēja brīdinājuma.

Nākošajā vietā tikai piedāvāta „istaba ar visām ērtībām, televīziju un virtuves lietošanu."

„Nāk tik iekšā," durvis atvēra saimnieks pats — kā rādījās, viņš pašreiz bija ēdis vakariņas, jo ar mēli čakarēja pa mutes kaktiem, „nāk tik iekšā. Sieva izrādīs."

Tad viņš pagriezās dzīvokļa virzienā.

„Daila, nāc šurp! Te viens grib īrēt!"

Daila iznāca priekšnamā, rokas iepelēkā drānā susinādama.

„Ko?" viņa nebija dzirdējusi.

„Te," saimnieks pameta ar galvu uz Lampatāna pusi, „šis te. Īrēt grib."

„Vai jūs viens pats?" Daila rokas bija noslaucījusi un dvieli iesvieda atpakaļ virtuvē, „mēs divus ne."

„Viens gan."

„Tad nāk līdzi."

Daila kāpa pa priekšu, un Lampatāns viņai sekoja. Trešajā stāvā Daila mēģināja atvērt kādas durvis — krampītis bija par īsu, un viņa atlauza nagu.

„Tas, slamsts, arī varēja pielikt jaunu krampi!" viņa diezgan necienīgi izteicās par savu vīru un iešāva pirkstu mutē; tad pagriezās pret Lampatānu, „pieliecas! Nāk! Te ir!"

Lampatāns, pie Volchovas bunkurī līzdams, nekad nebija pieri apdauzījis. Te tas notika.

„Teicu — pieliecas!" Daila smādēja Lampatāna tūļību, „Iet kā žirafe!"

Istabā bija logs, pa to nāca gaisma. Daila apstaigāja telpu, ar priekšautu noraudama putekļus un pie tā paša izskaidrodama katras lietas nozīmi.

„Tas te — dresers. Apakšējo droveri nevajaga raustīt — tam nav dibena. Augšējie ir labi, bet čīkst. Ja kas ņemams vai liekams — vajaga pa dienu. Pa nakti nevar, jo citās istabās cilvēki guļ. Tā te — kauča. Guļ vairāk uz sienas pusi .Šinī pusē pederes izsēdētas. Vecais īrnieks uz krēsla nesēdēja — tā to mēbeli sapostīja. Tā. Te galds — to no sienas nost nevelk. Tad kustas. Ja vēl ko vajaga, tad tik prasa — mute ir. Nu?" Daila jautādama paskatījās Lampatānā.

„Bet sludinājumā bija: ar visām ērtībām..." Lampatāns muļķīgi ierunājās.

„Nu! Tak ar ērtībām!" Daila sacirta rokas sānos, Ko vēl gribēja? Trotuāru pie gultas?"

Trešais sludinājums ziņoja, ka „sol. nam. izd. mēb. ist. vient. kg. ar, v. lt."

Tas gan bija nostāk no darba vietas, bet toties rajons bija jaukāks.

Nams bija mūra, pajauns. Aiz logiem aizkari, dzīvojamā istabā dega stāvlampas, uz kamīna dzegas bija vāze ar ziediem.

Pēc trešās piezvanīšanas durvīs atvērās mazs lodziņš, un aiz tā parādījās zila acs garām, melnām skropstām. Kāda maiga balss iedūdojās:

„Jā?"

„Es te...īrēt..." Lampatānam bija godīgi nolūki, „vai istaba vēl brīva?"

Acs no lodziņa pazuda. Balss runāja uz kādu trešo.

„Anatolij, nāc. Man vienai bailes. Kāpēc liki avīzē? — Nāc tagad pats!"

Lampatānam aiz durvīm sala — galu galā, bija ziema. Tad iekšpusē dzirdēja šļūcošus soļus. Lodziņā parādījās brūna acs. Skropstas bija gaišas.

Tad durvis atvērās. Aiz Anatolija slēpās maza, blonda nelaimes čupiņa garām, melnām, bet retām skropstām.

„Ach!" nelaimes čupiņa iesaucās un raudzījās uz Lampatāna kājām, „jums nav raberbūts! Un tikai šorīt vēl visu māju izpolišēja!"

Anatolijs pagriezās atpakaļ.

„Circenīt, ja tu negribi rentēt — nerentēsim. Man tagad būs overtaim — mums tas nav vajadzīgs!"

„O, kam on, Anatolij!" Circenītis atguva drosmi. „Tu man apsolīji rentes naudu — tā ir mana biznese!"

Lampatānam ļāva apskatīt istabu. Zeķēs. Circenītis staigāja līdzi un izrādīja.

„Klīnēt es neklīnēšu. Tas jums pašam. Vakumklīners stāv apakšā — tepiķi sūciet pēc vienpadsmitiem, tad es ir augšā. Un tad ar polišer — jūs jau redzat: hārdvūd grīda. Un ciemos neviens nedrīkst nākt — mēs nav viesnīca. Ja nāk kāds vizītors — var aprunāties uz porča. Un nopērciet raberbūts, lai nenobrien ragus."

„Un kā ar virtuvi? Kad tur drīkst iet iekšā?" Lampatāns, uz durvju pusi grozīdamies, pabailīgi iejautājās.

„Tūlīt iekš āfternūn. Kad es ir gatava tad jūs var;" jaunā saimniece par visu bija padomājusi. „Bet tikai sestdienās."

Nākošajā nedēļā Taisnība nejauši satika Lampatānu.

„Nu — istabu atradi?" viņš rāva no kabatas piezīmju grāmatiņu, lai atzīmētu drauga jauno adresi.

Tad viņš ieraudzīja, ka Lampatānam no krūšu kabatas rēgojās laikraksts, kurā izīrējamo istabu pieteikumu daļā bija redzami sarkaniem un ziliem rimbuļiem apzīmēti sludinājumi.

Lampatāna sāpīgās enerģijas rotātie vaibsti liecināja, ka viņš vēl joprojām virināja svešu ļaužu durvis un centās atrast sev piemērotu dzīves telpu. **Augusts Nopūta**

LATVIEŠI DIENVIDZVIEDRIJĀ

JKS, draudze un latviešu biedrība vēl jaunas valdes

Ne jau par visu dienvidzviedriju būs šis mans stāsts, bet par tiem latviešiem, kas dzīvo latviešu centrā, univers. pilsētā Lundā. Bija te kādreiz savi pusotra simti latviešu, tagad atlikusi vairs tikai puse no šī skaita. Lielāko daļu no izceļotājiem paņēma Kanada, daži nokļuva arī ASV. Bez latviešu draudzes, kuras locekļu skaits ir ap 90 (pie draudzes pieder arī netālajā Malmē dzīvojošie), te darbojas arī Latviešu biedrība un JKS Lundas nodaļa. Latviešu biedrība nodibināta Lundā vispapriekš, tai ap 20 biedru, bet JKS Lundas nodaļai, kurā var iestāties tikai vīrieši, biedru skaits mazāks. Abas šīs organizācijas pastāv un darbojas jau vairāk kā desmit gadu.

Pagājušajā janvāra mēnesī viena daļa lundiešu dabūja izstaigāties pa sapulcēm. Vispapriekš 6. janvārī, bija **latviešu lut. draudzes sapulce.** To vadīja J. Alksnis un protokolu rakstīja P. Dakša. Apmeklētāju varēja būt vairāk, nekā bija ieradušies (bija tikai apmēram piektā daļa no draudzes locekļu skaita). Dievkalpojumu skaits iepriekšējā gadā bijis tikai trīs. Mācītājs J. Sviķis nedzīvo šeit, bet citā vietā, un draudzei pagrūti ar ceļa izdevumu segšanu. Trešā daļa no draudzes nodokļiem jāiemaksā Baznīcas pārvaldei Zviedrijā (latviešu), par ko draudze nekādu pretvērtību nesaņem. Draudze zaudējusi trīs draudzes locekļus, kas miruši, viens no tiem draudzes priekšnieks, tesībnieks T. Zvejnieks. Budžetu šim gadam sabalansēja uz Kr. 700,-. Par draudzes priekšnieku ievēlēja kooperātoru V. Pāvulānu, bet par draudzes veldes locekļiem līdzšinējos — Klāru Vanagu, B. Sānu, L. Šicu un A. Ģinteru. Starp citu uzticēja jaunievēlētai valdei iemaksāt kādu summu Latviešu nacionālajam fondam Skandināvijā un tāpat arī Lundas latviešu bibliotēkai.

Latviešu biedrība savu gadskārtējo biedru sapulci noturēja 15. janvārī. Sapulci vadīja Dr. A. Pāvulāne, protokolu rakstīja skolotāja Mirdza Ozola. Biedrība sarīkojusi pāris referātu un kopā ar citām organizācijām 18. novembra svinības un divi koncertus. Svarīgākais darbs, ko biedrība veic jau no pašiem pirmajiem laikiem, ir latviešu skoliņas noorganizēšana un uzturēšana. Pirmajā laikā tā darbojās vienreiz nedēļā, tagad gan tikai vienreiz mēnesī; pašā Lundā bērnu nav daudz. To apmeklē arī tie, kas Malmē un Trelleborgā, bet tiem katru nedēļu ierasties grūti. Labi arī tagad. Jauki, ka tie cilvēki, kas tanī strādā, nododas savam darbam ar sirsnību un prieku. Un arī bērniem patīk skolā nākt. Biedrības valdē ievēlēja no līdzšinējiem V. Pāvulānu, Ernu Sviestiņu, O. Ozolu un Z. Landavu, no jauna Imantu Alksni. Nacionālajam fondam nolēma zitdot Kr. 50,-, bet Lundas latviešu bibliotēkai Kr. 25,-. Jāpiezīmē, ka līdz šim bibliotēku no organizācijām visvairāk atbalstīja Latviešu biedrība.

JKS Lundas nodaļai biedru sapulce bija 22. janvārī. Tanī bija ieradušies tikai 8 biedri un to vadīja doktorands K. Draviņš. Nodaļas darbība visvairāk izpaudusies referātu vakaru sarīkošanā, kā tas ir bijis no pašiem pirmajiem laikiem, 1945. gada rudens, kad nodaļu nodibināja. Nodaļa pag. rudenī sarīkoja savas darbības 10 g. atceri un ir piedalījusies Lundas latviešu kopējo sarīkojumu sarīkošanā. Nodaļas telpās novietota Lundas latviešu bibliotēka un nodaļai uzticēta tās uzraudzība. Nodaļas valdē ievēlēja: K. Princi, J. Zanderu, R. Hochbergu un A. Voitkānu.

V. B.

Jauns rekords

Latvietis Alfreds Kārkliņš uzvar Ontario svaru celšanas sacensībās un pārspēj A. Jūrmalieša uzstādīto Latvijas rekordu abrocīgā spiešanā

Latviešu YMCA's sportists un valdes loceklis Alfreds Kārkliņš nesen ieguva Ontario Meistara godu svaru celšanā pussmagā klasē, uzceļot trīs celšanas disciplīnās 805 mārciņas, spiešanā 260, raušanā 230, bet grūšanā 315 mārciņas. Rezultāts spiešanā ir par 4 mārciņām labāks nekā A. Jūrmalietim piederošais Latvijas rekords.

A. Kārkliņa rezultāts bija krietni labāks arī par smagā svara sniegumu. A. Kārkliņš piedalījās labi atpūties, un pēc sacensībām izteicās, ka spiešanā izvēlējies par mazu svaru, jo ceļot jutis, ka rezultāts varējis būt labāks. Jaunie meistari nākošā dienā pēc sacensībām televīzijā demonstrējuši savu māku, un sacensību favorīta A. Kārkliņa svaru celšanas demonstrējumi uzņemti arī filmā.

Pārējo uzvarētāju rezultāti: smagā svarā T. Robinsons ar 700 mārciņu kopsummu, viegli smagā svarā M. Štrauss ar 790 mārciņām, vidējā — M. Papovičs ar 680, vieglā — K. Grants ar 650.

A. Kārkliņš ar lielu nopietnību trenējas divi reizes nedēļā, un Kanadas svaru celšanas speciālisti atzīst, ka A. Kārkliņš ir svaru cēlājs, kas ar savu milzīgo spēku, uzlabojot techniku, varētu būt pasaules klases atlets. A. Kārkliņam būtu lieliskas izredzes ierindoties Kanadas olimpiskos kandidātos, vienīgais šķērslis ir tas, ka Kārkliņam nav Kanadas pavalstniecības.

FUTBOLS ŅUJORKĀ

Pateicoties E. Ekstrēma gādībai un enerģijai, nodibinājusies 3. latviešu DV futbola komanda, kura savas gaitas uzsāka 5. februārī.

DV pirmā komanda līgas spēlē pret franču vienību panāca 1:1 rezultātu. Arī 2. komanda savā pirmājā kausa izcīņā ar Gaujas vienību spēlēja neizšķirti 1:1.

Sākusās ASV vidienes valstu meistarību priekšspēles. Kalamazū jaunatnes kopa Imanta sastopas ar Klīvlendas Staru Kalamazū. Ojārs Bite (ar bumbu) starp pieciem Stara vīriem. Uzvarēja Imanta 68:48. Foto V. Liepa